ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

ಚಂದಮಾಮ

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ	... 1	ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆಗಳು	... 49
ಮುಖಚಿತ್ರ	... 2	ಮಿತ್ರಭೇದ	... 57
ಪ್ರತೀಕಾರ	... 3	ಬೆಳದಿಂಗಳ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ	... 60
ಮಾನವಜನ್ಮ	... 4	ಶತಮೂರ್ಖ	... 63
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	... 9	ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ	... 67
ರಹಸ್ಯಪ್ರಭಾವ	... 17	ಆಮೆಗಳು	... 68
ಸ್ತ್ರೀಸಾಹಸ	... 25	ವಾರ್ತೆಗಳು - ವಿಶೇಷಗಳು	... 70
ಮಾಸಿನ ಬಾವಿ	... 31	ಲಘುಸಮಸ್ಯಾಕ್ಷರ	... 72
ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್	... 33		
ಬೆಸ್ತನ ಅದೃಷ್ಟ	... 39		

ಇವೆಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಚಂದಮಾಮ (ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ)

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 0-8-0 ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 6-0-0

ಪದ್ಮಿನಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ, "ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿಳಿ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧ ವಾಗಿರುವ ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ".

ಪದ್ಮಿನಿ ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ತಾರೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೂ ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ತನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಮರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ — "ಅದರ ಬಿಳಿ ಹಾಗೂ ಶುದ್ಧವಾದ ನೊರೆ ನನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ನಯ ಮತ್ತು ಕೋಮಲವಾಗಿಡುತ್ತದೆ."

ನೀವೂ ಸುವಾಸಿತ ಮತ್ತು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರುವ ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಲಕ್ಸ್
ಟಾಯಿಲೆಟ್
ಸೋಪು

ಸಿನೆಮ ತಾರೆಯರ
ಸೌಂದರ್ಯ
ಸೋಪು

LTS. 543-50 KN

ನಿಮ್ಮ ಮಗ...

ನಮ್ಮ ಪರಿಶೋಧಕ ಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ, ಲಿವರ್ ವ್ಯಾಧಿಯು
(1 ರಿಂದ 8 ವರ್ಷ ದೊಳಗಿನ) ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ
ಶಾಖಾ ಹಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯವೆಂದು ಕಂಡು
ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪದೇ ಪದೇ ಕಂಡುಬರುವ ಜೀರ್ಣ
ಶಕ್ತಿಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ, ಸಿಡುಕು
ತನ, ಹಠ ಮಾರಿತನ, ಹಸಿವಾಗದಿರುವಿಕೆ,
ಇತ್ಯಾದಿಗಳು, ಲಿವರ್ ವ್ಯಾಧಿಸೂಚಕ
ವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು.
ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಮ್ಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

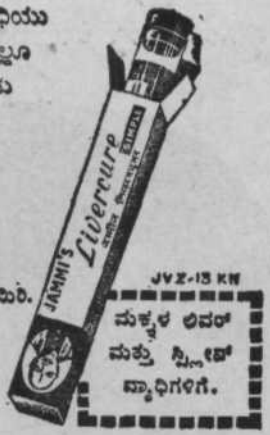

ಜಮ್ಮಿಯವರ
ಲಿವರ್‌ಕ್ಯೂರ್

ಜಮ್ಮಿ ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
ಜಮ್ಮಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಮೈಲಾಪೂರ್, ಮದ್ರಾಸು-4

ಚಿತ್ರಾಂಶ: ದೊಗಳೂರು ಸಚಿ: ಆರ್ಟಿಸ್ಟು ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಬೀದಿ

ಇಕೋ.. ನಿನ್ನ
ಅಶೋಕಾ

ಅಶೋಕಾ ಪೆನ್‌ವರ್ಕ್ಸ್, ತೆನಾಲಿ, ಆಂಧ್ರಾ

ಗೆವಾರ್ಟ್‌ನಿಂದ
ತೆಗೆದ ಫೋಟೋಗಳು

ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ ತೀರುತ್ತವೆ

ಇದು ಗೆವಾರ್ಟ್ ಫಿಲಿಮ್‌ನಿಂದ ತೆಗೆಯಲ್ಪಟ್ಟು ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿದ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫ್. ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕೆಮರಾವಾಗಲೀ, ಬಾಕ್ಸ್ ಕೆಮರಾವಾಗಲೀ ಗೆವಾರ್ಟ್ ಫಿಲಿಮ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅತೀವ ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಕಪ್ಪು-ಬಿಳುಪು, ಒಳಾಂಗಣ-ಹೊರಾಂಗಣ ಸ್ನಾಪ್‌ಗಳಿಗೆ ಗೆವಾಪಾನ್ 33 ಆರಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಗೆವಾಪಾನ್ 36 ಹೈ ಸ್ಪೀಡ್ ರೋಲ್ ಫಿಲಿಮ್ ಬಳಸಿಕೊಂಡರೆ ಫ್ಲಾಷ್ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಕೆಟ್ಟುಹೋದ ಬೆಳಕನ್ನಾದರೂ ಅದು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲುದು. ಪ್ರಕಾಶಮಾನವೂ, ಸಹಜಸಿದ್ಧವೂ ಆದ ಕಲರ್ ಫೋಟೋಗ್ರಫೀಗಳಿಗೆ, ಗೆವಾಕಲರ್ ಫಿಲಿಮೇ ಸದಾ ಸಿದ್ಧ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ.

GEVAERT

ALLIED PHOTOGRAPHICS PRIVATE LIMITED

ಎಲ್ಲೈಡ್ ಫೋಟೋಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಕಸ್ತೂರಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್, ಜಂಶೆಡ್ಜಿ ತಾತಾ ರೋಡು, ಬೊಂಬಾಯಿ-1.

HVM. 306A-19 KN

HVM. 306B-19 KN

ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ಯಾವಾಗಲು ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್‌ಯಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ

ಆಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗ ವಹಿಸುವುದು ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಆತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆ — ಆದರೆ ನಾವು ಆಟ ವಾಡುವಾಗ ಅಥವಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ನಮ್ಮ ಮೈಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಳೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿ ರೋಗದ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿರುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಸದಾ ಅಪಾಯವಿರುತ್ತದೆ. ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ತೆಗೆಯುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಸ್ನಾನಮಾಡಿರಿ — ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕೊಳೆಯ ಕ್ರಿಮಿ ಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿರಿ. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಉಲ್ಲಾಸವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

L. 266-50 KN

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್
ಎಂದರೆ ಲಾವಣ್ಯದ ಲಾಂಛನ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಜಾಣ್ಮೆಯ ಕುರುಹೂ ಕೂಡ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಲಾಭವಿದೆ. ಅದರ ಹೊಳೆಯುವ ಬಣ್ಣಗಳು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮೃದುವಾದ ಸೀರೆಯ ಸಹಜ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಅಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ.

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಯನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಲ ಒಗೆಯಬಹುದು, ಪ್ರಜ್ವಲವಾದ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಉಡಬಹುದು, ಅದರ ಆಮೋಘವಾದ ಬಣ್ಣಗಳು ಅಚ್ಚಳಿಯದೆ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ. ಅದರ ಮಡಿಕೆಯು ಸುಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಚಿರಕಾಲವಿರುವ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಿನ್ನಿಯವರ ರೇಷ್ಮೆ ಜಾರ್ಜೆಟ್ ಸೀರೆಯನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ!

ಬಿನ್ನಿಯವರ ಇತರ ದಿವ್ಯವಾದ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು

ಮೃದುವಾದ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು: ಹೂವಿನಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿ, ಹೊಳೆಯುವ ಬಣ್ಣಗಳುಳ್ಳ ಈ ಸೀರೆಗಳು ಆಧುನಿಕವಾದ ಜರತಾರಿ ಅಂಚು ಮತ್ತು ಹೊಸ ಮಾದರಿಯ ಡಿಜೈನುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಗೆಯಬಹುದು.

ಕ್ರೇಪ್ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು: ಈ ಹೊಸ ಆಮೋಘವಾದ ಅಪ್ಪಟ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆಗಳು ಶೀವಿಯುಂದ ಬಳುಕುತ್ತವೆ. ಇವು ಸೊಗಸಾದ ಜರತಾರಿ ಅಂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪಟ ಬಿನ್ನೀ ಸೀರೆಗಳ ಮೇಲೆಯೂ ಬಂಗಾರದ ಬಣ್ಣದ ಈ ಛಾಪವು ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ದಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಉಲ್ಲನ್, ಕಾಟನ್ ಅಂಡ್ ಸಿಲ್ಕ್ ಮಿಲ್ಸು ಕಂಪನಿ ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಏಜಂಟರು:
ಬಿನ್ನಿ ಅಂಡ್ ಕಂಪನಿ (ಮದರಾಸು) ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ.

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು ITL ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ದಿ ನ್ಯೂಟ್ರೀನ್ ಕನ್‌ಫೆಕ್ಷನರಿ ಕಂಪೆನಿ ಲಿಟ್., ಚಿತ್ತೂರು (ಆಂಧ್ರ)

ಹೆಚ್ಚು ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ...
ಲಲಿತಾ ರಾವ್ B.A.
ರಮಿ
ಸ್ನೋ
&
ಪೌಡರ್
AVRA-354

ಚೇರ್‌ಮನ್ ಎಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ?

ಅನರು Parry's ಪಾರೀಯವರ ಮಿಠಾಯಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ!

ಇದರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ! ಪಾರೀಯವರ ಮಿಠಾಯಿಗಳು ಅಷ್ಟು ಮಧುರ, ಅಷ್ಟು ಸ್ವಚ್ಛ, ಅಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿವೆ....ಇಂದೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾರಿ ಮಿಠಾಯಿ ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡುಹೋಗಿರಿ; ಅವು ಕುಟುಂಬದ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಹಬ್ಬವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುವು.

PRS 95

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

"ಮಾನವಜನ್ಮ ದೊಡ್ಡದು, ಇದ ಹಾನಿ ಮಾಡಲು ಬೇಡಿ ಹುಚ್ಚಪ್ಪಗಳಿರಾ" ಎಂದು ಪುರಂದರದಾಸರು ಹಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವಜನ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ಜನ್ಮವು ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೊಂದಿಲ್ಲ. ಮಾನವಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳುವಂಥಾದ್ದೆಂದರೆ ಆಶೆ. ಸಾಯುವಕಾಲಕ್ಕೆ ಯಾವ ಆಶೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿರುತ್ತದೋ ಆ ಆಶೆಗೆ ತಕ್ಕ ಜನ್ಮವೇ ಆತನಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಸದಾಶಯಗಳಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಜನ್ಮಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲೆತ್ನಿಸುವುದೇ ಮಾನವಜನ್ಮದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾನವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯರಂತೆ ಆಶೆಗೊಳಗಾಗಿ, ಅದರಿಂದ ಹಾವಿನಜನ್ಮವೆತ್ತಿ, ಆ ಐಶ್ವರ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖಕಾಣದೆ, ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗವನ್ನರಸುತ್ತಾನೆ ಬೋಧಿಸತ್ವ. ಆ ಹಾವಿನಿಂದ ಜೀವಿಸಲೆತ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ ಒಬ್ಬ ಮಾನವ. ಈ ಬಗೆಯ ಮನುಷ್ಯಜನ್ಮದ ಉತ್ತಮ ತತ್ವಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದ 'ಮಾನವಜನ್ಮ' ಜಾತಕಕಥೆ.

ಸಂಪುಟ ೧೯ ಸೆಪ್ಟಂಬರು ೧೯೫೭ ಸಂಚಿಕೆ ೩

ಮು ಖ ಚಿ ತ್ರ

ಕೀಚಕನಿಂದ ಪರಾಭವ ಹೊಂದಿದ ದ್ರೌಪದಿ ವಿರಾಟರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಿಂದ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಸುಧೇಷ್ಣೆ ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ "ಏನಾಯಿತು? ನಿನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಬಾಧಿಸಿದರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ದ್ರೌಪದಿ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. "ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದನೆ? ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದಳು ಸುಧೇಷ್ಣೆ.

"ನನ್ನನ್ನು ಪರಾಭವಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿದೆಯೋ ಅವರೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಾರೆ!" ಎಂದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

ಭೀಮನಿಂದಲೇ ಕೀಚಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ದ್ರೌಪದಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವಳು ಭೀಮನು ಮಲಗಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದಳು.

"ನಿನ್ನಿದಿರೇ ದುರಾತ್ಮನೊಬ್ಬನು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅವಮಾನಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿಯೂ ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬಂತು?" ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿ ತನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಅತ್ತಳು.

"ಸ್ವಲ್ಪ ಸೈರಿಸಿಕೋ. ನಮ್ಮ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂತು. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದ ಭೀಮ.

"ಅದುವರೆಗೆ ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದರೆತಾನೆ? ಆ ಮದೋನ್ಮತ್ತ ಕೀಚಕ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಲಾರ. ನೀವು ಐದುಜನರಿದ್ದುಕೂಡಾ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲಾರದೆ ಹೋದಿರಿ. ಇನ್ನು ನಾನು ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕೀಚಕನು ಸಾಯದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಲಿ?" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

ಈ ಮಾತಿನಿಂದ ಭೀಮನು ಕೆರಳಿಕೊಂಡ. "ಆ ಕೀಚಕನನ್ನು ನಾನು ತಪ್ಪದೆ ಕೊಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕೀಚಕನು ಬಂದಾಗ ಅವನಮೇಲೆ ನಿನಗಿಷ್ಟವಿರುವ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಿ, ನಾಳೆ ರಾತ್ರಿ ನರ್ತನಶಾಲೆಗೆ ಬರುವಹಾಗೆ ಹೇಳು. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಗುಸರು ಅಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನೊಡನೆ ನಾನು ಹೋರಾಡುವಾಗ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಬರುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಯಮಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ!" ಎಂದು ಭೀಮನು ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿ ಹೇಳಿ, ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದ.

ಪ್ರತೀಕಾರ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ವಾಸುದೇವನೆಂಬವನು ಒಂದು ಮುಂಗುಸಿಯನ್ನು ಸಾಕಿದ. ಅವನ ಮಗು ಪುಟ್ಟುವೊಂದಿಗೆ ಮುಂಗುಸಿಯೂ ಆಡಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆಯಿತು. ಪುಟ್ಟುನ ಮೇಲೆ ಮುಂಗುಸಿಗೆ ಬಲುಪ್ರೀತಿ. ಆತ ಹೊಡೆದರೂ ಮುಂಗುಸಿ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ವಾಸುದೇವನು ಮುಂಗುಸಿಯೊಡನೆ ಪುಟ್ಟುವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿಕೋ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪೇಟೆಯಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದ. ಬರುವಾಗ ಸಂಜೆಯಾದೀತೆಂದೂ ಹೇಳಿದ್ದ. ಪುಟ್ಟು ಕೆರೆಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆಡುತಿದ್ದ. ಮುಂಗುಸಿ ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನೋಡುತಿತ್ತು. ಮುಂಗುಸಿಗೆ ಹಸಿವೆಯಾಯಿತು. 'ಸರಿ. ಇವನ ಆಟ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಬರೋಣವೆ'ಂದು ಕೊಂಡು ಮುಂಗುಸಿ ದೂರ ಹೊರಟಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊತ್ತು.

ಆಗ ಒಂದು ನಾಗರಹಾವು ಅದಕ್ಕಿದಿರಾಗಿ, "ಓ! ನಕುಲಣ್ಣ, ಬಹಳ ಬಾಯಾರಿಕೆ. ಇಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೀರಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿತು. "ಓ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆಯಿದೆ. ಅದರ ಹತ್ತಿರ ನಮ್ಮ ಪುಟ್ಟ ಮಗು ಆಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮಗು ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದೆ ನಿನಗೆ ಹೊಡೆದರೂ ನೀನೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಣೆ ಹಾಕಿ ಹೋಗು" ಎಂದಿತು ಮುಂಗುಸಿ. ಹಾವು ಹಾಗೇ ಆಣೆ ಹಾಕಿ ಹೋಯಿತು.

ಹಾವು ನೀರು ಕುಡಿಯುವಾಗ ಪುಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲು ಬಿಸುಟ. ಹಾವು ಆಣೆಯನ್ನು ನೆನೆದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನೆ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

ಇತ್ತ ಮುಂಗುಸಿಗೆ ಒಂದು ಕನ್ನಡಿಹಾವು ಇದಿರಾಗಿ 'ಬಾಯಾರಿಕೆಗೆ ನೀರೆಲ್ಲಿದೆ' ಎಂದು ಕೇಳಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ನಾಗರಹಾವಿಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಹೇಳಿ, ಆಣೆ ಹಾಕಿಸಿ, ಕೆರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹೋಯಿತು ಮುಂಗುಸಿ.

ಕನ್ನಡಿಹಾವು ನೀರು ಕುಡಿದಾಗಲೂ ಪುಟ್ಟು ಕಲ್ಲು ಬಿಸುಟ. ಅದು ಆಣೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಅವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಮುಂಗುಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಪುಟ್ಟು ಮೂರ್ಛೆಬಿದ್ದಿದ್ದ. ಮುಂಗುಸಿ ಯಾವುದೋ ಮೂಲಿಕೆಯನ್ನು ತಂದು ಅದರಿಂದ ಪುಟ್ಟುವನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಿತು. ಇದು ನಾಗರಹಾವಿನ ಕೆಲಸವೆಂದುಕೊಂಡು ಮುಂಗುಸಿ ಅಂದಿನಿಂದ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಸತ್ಯವಂತ ಹಾವಾದರೋ ಈ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡಿಹಾವೇ ಕಾರಣವೆಂದುಕೊಂಡು, ಕನ್ನಡಿಹಾವನ್ನು ಕಂಡಲ್ಲಿ ಕೊಲ್ಲಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಈ ಕ್ರಮ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

—"ಶರ" ಅಮ್ಮೆಂಬಳ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶಿರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಮಗಧರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿ, ಮಗಧರಾಜನ ಊಳಿಗದಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಮಗಧ ಮತ್ತು ಅಂಗದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಚಂಪಾನದಿ ಪ್ರವಹಿಸುತಿತ್ತು. ಆ ನದಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜ್ಯವಿತ್ತು. ಚಂಪೇಯನು ಆ ರಾಜ್ಯದ ಅರಸ.

ಮಗಧರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ, ಅಂಗರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಸದಾ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಯುದ್ಧವೊಂದರಲ್ಲಿ ಮಗಧರಾಜನು ಸೋತುಹೋದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಅಶ್ವವನ್ನೇರಿ ಪರಾರಿಯಾದನು. ಚಂಪಾನದಿಯ ಬಳಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಶತ್ರುವಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವಮಾನಿತನಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉತ್ತಮವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಕುದುರೆಯೊಂದಿಗೆ ನದಿಗೆ ಹಾರಿದನು. ಮಗಧರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಆ ಕುದುರೆ ಮುಳುಗಿಹೋಗುತ್ತಾ ನಾಗರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿಯಿತು.

ನಾಗರಾಜನು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಇಳಿದುಬಂದು ಮಗಧದೇಶದ ಅರಸನಿಗೆ ಹಾರ್ದಿಕಸ್ವಾಗತ ನೀಡಿದನು. ಆತನಿಂದ ಸಮಸ್ತ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು "ಆಗಿ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದು ತನ್ನ ಅತಿಥಿಗೆ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದನು.

ಆದೇಪ್ರಕಾರ ನಾಗರಾಜನು ಮಗಧರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಿದನು. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಅಂಗರಾಜನು ಮಗಧರಾಜನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹತನಾದನು. ಮಗಧರಾಜನು ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ಅರಸನಾಗಿ ಬಹಳ ವೈಭವದಿಂದ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಂದಿನಿಂದ ಮಗಧರಾಜ ಮತ್ತು ನಾಗರಾಜರ ನಡುವೆ ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆಯಿತು. ಮಗಧರಾಜನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಒಂದು ದಿನ ಸಪರಿವಾರ ಸಮೇತನಾಗಿ ಚಂಪಾನದಿಯ ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗುವನು. ಅಂದು ನಾಗರಾಜನು ನದಿಯಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ವೈಭವದೊಂದಿಗೆ ಹೊರ

ಬಂದು ಮಗಧರಾಜನು ಒಪ್ಪಿಸಿದ ಬಹು ಮಾನಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಗಧರಾಜನ ಪರಿವಾರದಲ್ಲಿ ಭೃತ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಬೋಧಿಸತ್ವನಿಗೆ ವರ್ಷಂ ಪ್ರತಿ ನಾಗರಾಜನ ವೈಭವವನ್ನು ನೋಡುವ ಅವಕಾಶ ಒದಗಿತ್ತು. ಆತನು ಸಾಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜನ ವೈಭವ ಜೀವನ ವಿಧಾನವೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಸುಳಿಯುತಿತ್ತು. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನು ನಾಗರಾಜನು ಸತ್ತು ಹೋದ ಏಳನೇಯ ದಿವಸ ತಾನೇ ನಾಗರಾಜನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಜನ್ಮ ಧರಿಸಿದನು.

ಆದರೆ ಹಿಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮನಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನಿಗೀಗ ತನ್ನ ಸರ್ಪ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕಂಡು, ಅತೀವ ವೇದನೆಯಾಯಿತು. ನಾಗರಾಜನ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನು ಬಯಸಿದುದಕ್ಕೆ ಆತನಿಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವುಂಟಾಯಿತು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಜನ್ಮ ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸುಮುನ ಎಂಬ ನಾಗಕನ್ಯೆ ತನ್ನ ಸಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ಆತನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಳು. ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ನಮ್ರಭಾವದಿಂದ ನಮಿಸಿದಳು.

ಸುಮುನಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಾಗರಾಜನು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಆಕೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಾಗಲೋಕವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಕೊಂಚಕಾಲದ ನಂತರ ಆತನಿಗೆ ಉಪವಾಸ, ಮತ್ತಿತರ ನಿಯಮ ನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಿ, ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಬಯಕೆ ಬಲಿ

ಯಿತು. ಎಂತಲೇ ಆತನು ತನ್ನ ಲೋಕವನ್ನು ತೊರೆದು ಮಾನವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ಉಪವಾಸ ಮಾಡುವ ದಿನಗಳು ಬರಲು ತನ್ನ ಭವನದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ದಾರಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹುತ್ತದ ಮೇಲೆ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ "ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಗಿಡುಗ ಹಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದೇ, ಹಾವಾಡಿಗನು ಯಾರಾದರೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಕೂಡದೇ" ಎಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವನು.

ಆದರೆ ಆತನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಂತೆ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಜನ ಹುತ್ತದ ಬಳಿ ಸುರುಳಿಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದ ಸರ್ಪವನ್ನು ಕಂಡು ದೇವತೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳಿಂದ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಆ ನಾಗರಾಜನಿದ್ದ ಹುತ್ತದಬಳಿ ಒಂದು ಆಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅನೇಕರು ಬಂದು ತಮಗೆ ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳು ಬೇಕೆಂತಲೂ, ತಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂತಲೂ ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾಗರಾಜನು ಉಪವಾಸವಿರುತ್ತಿದ್ದ ದಿನಗಳನ್ನು ಹುತ್ತದಮೇಲೆ ಕಳೆದು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಕೃಷ್ಣಪಾಡ್ಯಮಿಯಂದು ತನ್ನ ಅರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಮುನ ತನ್ನ ಗಂಡನೊಂದಿಗೆ "ನಾಥಾ, ತಾವು ಆಡಿಗಡಿಗೆ ಮಾನವಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿರಿ. ಆ ಲೋಕ ಅಪಾಯಕರವಾದುದು; ಭಯಂಕರವಾದುದು. ನಿಮಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಆಪತ್ತು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ನಾಗರಾಜನು ಸುಮುನಳನ್ನು ಒಂದು ಕೊಳದಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು "ಈ ನೀರನ್ನು ನೋಡು. ನನಗೆ ಏಟುಬಿದ್ದರೆ ಈ ಜಲ ಬಗ್ಗಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ನೀರು ಬತ್ತಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಯಾರಾದರೂ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈ ನೀರು ರಕ್ತವರ್ಣ ತಾಳುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕಾಶಿನಗರ ವಾಸಿಯಾದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತರುಣ ನೊಬ್ಬನು ತಕ್ಷಶಿಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ವಶೀಕರಣ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿತು ತನ್ನ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗತ್ತಿರಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹುತ್ತದಮೇಲೆ ಸುರುಳಿಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದ ನಾಗರಾಜನು ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಕೂಡಲೇ ಆ ತರುಣನು ಹಾವನ್ನು ಮಂತ್ರಬಲದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಮುಂದೆ ಹಾವನ್ನು ಆಡಿಸಿದನು. ಆಟ ನೋಡಲು ಬಂದ ಜನ ಆಟ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು, ಹಾವಾಡಿಗನಿಗೆ ಹಣ ಮೊದಲಾದ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

'ಈ ಕುಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹಾವನ್ನಾಡಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಕುಲಾಯಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣತರುಣನು ಸರ್ಪದೊಂದಿಗೆ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳಿಗೆ ಕಾಶಿನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣತರುಣನು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟದೆ ನಾಗರಾಜನು ಈ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಉಪವಾಸಮಾಡಿದನು. ನಾನು ಆಹಾರ ತಿಂದಷ್ಟುಕಾಲ ನನಗೆ ಈ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ಎಂದು ಆತನು ಅರಿತನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣತರುಣನು ನಾಗರಾಜನಿಂದ ಕಾಶಿನಗರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡಿಸಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು.

ಈ ಹಾವಾಡಿಗನ ವಿಷಯ ಕಾಶಿರಾಜನಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಆತನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಯುವಕನನ್ನು ಕರೆಯಕಳುಹಿಸಿ ಒಂದು ದಿನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಹಾವನ್ನಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದನು.

ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಸುಮುನ ಒಂದು ಮಾಸವಾದರೂ ತನ್ನ ಪತಿ ಮನೆಗೆ ಬಾರದಿರಲು ಏನೋ ಅನಾಹುತ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದು ಹೆದರಿ, ನಿಜವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಕೊಳದಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು. ಕೊಳದ ನೀರು ರಕ್ತವರ್ಣ ತಳೆದಿತ್ತು. ಯಾರೋ ಹಾವಾಡಿಗನು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿರಬಹುದೆಂದು ಆಕೆ ಗ್ರಹಿ

ಸಿದಳು. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಳು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಆಕೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಾ ಕಾಶಿ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದಳು.

ಆಕೆ ಕಾಶಿನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದಾಗ ಹಾವಾಡಿಗನು ಹಾವನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ರಾಜನೂ, ಆತನ ಪರಿವಾರ, ಪ್ರಜೆಗಳು ಒಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಗರಕ್ಕೆ ನಗರವೇ ಆಟ ನೋಡಲು ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಕೂಡಲೇ ನಾಗರಾಜನು ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು, ಆಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಕೂಡಲೇ ಸುಮುನ ಮಾನವ ಸ್ತ್ರೀರೂಪ ಧರಿಸಿ, ರಾಜನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, "ಮಹಾಪ್ರಭು, ನನಗೆ ಪತಿಭಿಕ್ಷೆ ನೀಡಿ" ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸರ್ಪ ಸಹ ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ತರುಣನ ರೂಪ ಧರಿಸಿತು. ಕಾಶಿರಾಜನು ಈ ನಾಗದಂಪತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಚ್ಚಟಿಪಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಾರ ತನ್ನ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆತಿಥ್ಯಕೊಟ್ಟು ತರುವಾಯ ಅವರೊಂದಿಗೆ ತಾನೂ ಸಹ ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ನಾಗಲೋಕದ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಅದರ ವೈಭವಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಶಿರಾಜನು ಅಮಿತಾಶ್ಚರ್ಯ ಹೊಂದಿದನು. "ಇಷ್ಟು ಐಶ್ವರ್ಯವಿದ್ದರೂ ತಾವು ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲದವರಂತೆ ಹುತ್ತದ ಮೇಲೆ ಸರುಳಿಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಗಲು ಕಾರಣವೇನೋ ಕೇಳಬಹುದೋ" ಎಂದು ನಾಗರಾಜನನ್ನು ಕಾಶಿರಾಜನು ಕೇಳಿದನು.

"ರಾಜನೇ, ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ವೈಭವವಿದ್ದರೂ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರಾಗುವ ಸೌಕರ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಮಾನವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಾಗರಾಜ.

ಕಾಶಿರಾಜನು ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಪರಮಾನಂದ ಹೊಂದಿದನು. ಆತನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ನಾಗರಾಜನು ಆತನಿಗೆ ಅಪೂರ್ವ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

8

[ಪಿಂಗಳನು ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ಪಾಳುದೇಗುಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಮಹಾಮಾಯನ ಬೆರಳಲ್ಲಿದ್ದ ಉಂಗುರವನ್ನು, ವಜ್ರದಹಿಡಿಯುಳ್ಳ ಖಡ್ಗವನ್ನು, ಭೂಗೋಳವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನದಿಯಗರ್ಭದಿಂದ ಒಂದು ಜಲಧಾರೆ ಚಿಮ್ಮಿತು. ತರುವಾಯ—]

ಬಹು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಂತ್ರಿಕನಾದ ಪದ್ಮಪಾದನು ನದೀಗರ್ಭದಿಂದ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮಿದ ಜಲಧಾರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಬೆದರಿ ಹಿಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡಲು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಪದ್ಮಪಾದನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನಿರ್ಭೀತಿಯಿಂದ ಆ ಜಲಧಾರೆಯ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ "ಪದ್ಮಪಾದ, ಪ್ರಪಂಚವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿ ನಮ್ಮಬಳಿ ಇದೆ. ಹೀಗಿರಲು ಈ ಜಲಧಾರೆಯನ್ನು ಕಂಡು ನೀವೇಕೆ ಗಾಬರಿಗೊಳ್ಳಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಪಿಂಗಳನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ತುಸ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ಪಿಂಗಳನಕಡೆ ತಿರುಗಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನ ಭುಜವನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ "ಪಿಂಗಳಾ, ನಿನ್ನಂತಹ ಯುವಕ ವೀರನು ನನ್ನ ಸನಿಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ ನನಗೇತರ ಭಯ? ಯಾವೊಂದು ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳನ್ನರಿಯದ ನೀನು ತೋರಿದ ಎದೆಗಾರಿಕೆ, ನಿರ್ಭೀತಿ ಅಮೋಘವಾದುದು. ನಾನು ನದೀಗರ್ಭದಿಂದ ಚಿಮ್ಮಿದ ನೀರಿನ

ಬುಗ್ಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಪಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ...''ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ನದೀಗರ್ಭದಕಡೆ ನೋಡಿದನು.

''ಸಂಶಯವೇಕೆ. ವಿಷಯವೇನೋ ಹೇಳಿ'' ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಮುಗುಳು ನಕ್ಕು ''ನಾವು ಮಹಾಮಾಯನಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಭಲ್ಲೂಕಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ತಾವೇತಾವಾಗಿ ವಿಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದುಷ್ಟ ಶಕ್ತಿಗಳು ಶಕ್ತಿಹೀನವಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹಾಗಾದಂತೆ ತೋರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮತ್ತಷ್ಟು ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿವೆ. ಅದರ ಕಾರಣ ಈಗಲೂ ನನಗೆತಿಳಿಯದು'' ಎಂದ.

ಪಿಂಗಳನೂ ಸಹ ತನಗೇನೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಮತ್ತೆ ಏನೋ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನೊರೆ ನೊರೆಯಾಗಿ ಉಕ್ಕಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ನದಿಜಲದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭೀಕರಾಕೃತಿಗಳು ವಿವಿಧಾಯುಧಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ವಿಕೃತ ಸ್ವರದಿಂದ ಅರಚುತ್ತಾ, ಹೋರಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುವು.

ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಂಗಳನು ಬೆದರಿದನು. ''ಪದ್ಮಪಾದ, ಈಗೇನು ದಾರಿ? ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಸಹ ಇಂತಹ ವಿಕೃತ ಸ್ವರೂಪಗಳನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಮೇಲೆ ನಾವು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮಹಾಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನವಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನೇಕೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಕೂಡದು'' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಒಂದು ಕ್ಷಣಕಾಲ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಮೌನತಾಳಿದನು. ನಂತರ 'ಊಹೂಂ' ಎಂದು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಕುರಿತು ''ಇದುವರೆವಿಗೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನಾವು ಮುಟ್ಟಿದೆವು. ಆತನ ಶಕ್ತಿಗಳೂಸಹ ನಮ್ಮ ವಶವಾದುವು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದುಷ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಗಣಕ್ಕೆ ನಾಯಕನಿಲ್ಲ. ನಾವೀಗ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸೊಗುಸಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೀನು ಮರೆತಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ?'' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

''ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನೇ? ಆತನನ್ನು ಹೇಗೆ ಮರೆಯಬಲ್ಲೆ. ಆತನು ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲ

ದಲ್ಲಿ ಈ ಪರ್ವತಪ್ರದೇಶದ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ನೆಂದು ಹೇಳಿದ ಜ್ಞಾಪಕ. ನಾವು ಹಿಂತಿರುಗುವಾಗ ಆತನನ್ನು ಬಂಧವಿಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

"ಹೌದೌದು. ನಾವು ಆತನಿಗಿತ್ತಿರುವ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದೇ ಸುಸಮಯ. ಈ ಭಲ್ಲೂಕಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಭೂತಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಕಲ್ಲೋಲ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನಿಗೆ ಇವುಗಳಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸೋಣ" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಹೇಳಿದನು.

"ಇದು ಒಳ್ಳೇ ಯೋಚನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿ" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಈಗಲೇ ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ಆಡವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೊಳ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಆತನನನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ.

ಪಿಂಗಳನು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು. ಆಗ ಪದ್ಮಪಾದನು ತನ್ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಹಾಮಾಯನ ವಜ್ರಹಿಡಿಯ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ "ನಿನಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ಆ ಪಿಶಾಚಿ ಗಾರ್ದಭವಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಖಡ್ಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀನು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸದೆಯೇ ಆತನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರುವ ಕಬ್ಬಿಣ ಸಂಕೋಲೆಗಳು ಕಳಚಿಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇದೋ ನಿನ್ನ ವಾಹನ" ಎಂದು ಗದೆಯನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಭೂಮಿ ಬಿರಿದುಕೊಂಡು ಅದರೊಳಗಿಂದ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಾ ಪಿಶಾಚಿಗಾರ್ದಭ ಮೇಲಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯಿತು.

ಪಿಂಗಳನು ಮಹಾಮಾಯನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪಿಶಾಚಿಗಾರ್ದಭವನ್ನೇರಿ ಕುಳಿತನು. ಗಾರ್ದಭ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡ, ನದಿಸರೋವರ, ಕಾಡಮೇಡುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಪಿಂಗಳನು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನಿಪ್ಪ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಖಡ್ಗವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ನೋಡಿದ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಅತಿ ದೈನ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ "ಅಯ್ಯಾ, ಪ್ರಭೂ, ಗಾರ್ದಭೇಂದ್ರಾ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು. ಈ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ಕಳಚಿ ಪುಣ್ಯ ಪಡೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಪಿಂಗಳನು ಕತ್ತೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿದು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಗುತ್ತಾ, "ಎಲೈ, ಭಲ್ಲೂಕಕೇತಾ, ನಾನು ಯಾರೋ ದೇವತಾಸ್ವರೂಪಸೆಂದು ನನಗೆ ಗಾರ್ದಭೇಂದ್ರನೆಂದು ಬಿರುದು ಪಾಲಿಸಿದೆ. ನಾನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾನವ. ಹಿಂದೆ ನನ್ನನ್ನೊಂದುಬಾರಿ ನೀನು ನೋಡಿರುವೆ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪಿಂಗಳ" ಎಂದನು.

"ಹಾಂ, ಏನು? ನೀವು ಪಿಂಗಳರೇ? ಅಯ್ಯಾ ನನಗೀಗ ಪತ್ತೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಧಾಳಿಮಾಡಲು ಹೊರಟ ಮಹಾಮಾಂತ್ರಿಕ ಪದ್ಮಪಾದರು ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯದಿಂದ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು, ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜ. ನಿನ್ನ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹುದು" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

"ಮಹಾಶಯರೇ, ಆ ಮಂತ್ರವೇತ್ತರು ಸೌಖ್ಯವಾಗಿರುವರೇ? ಮಹಾಮಾಯನ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೇ?" ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ತೀವ್ರಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

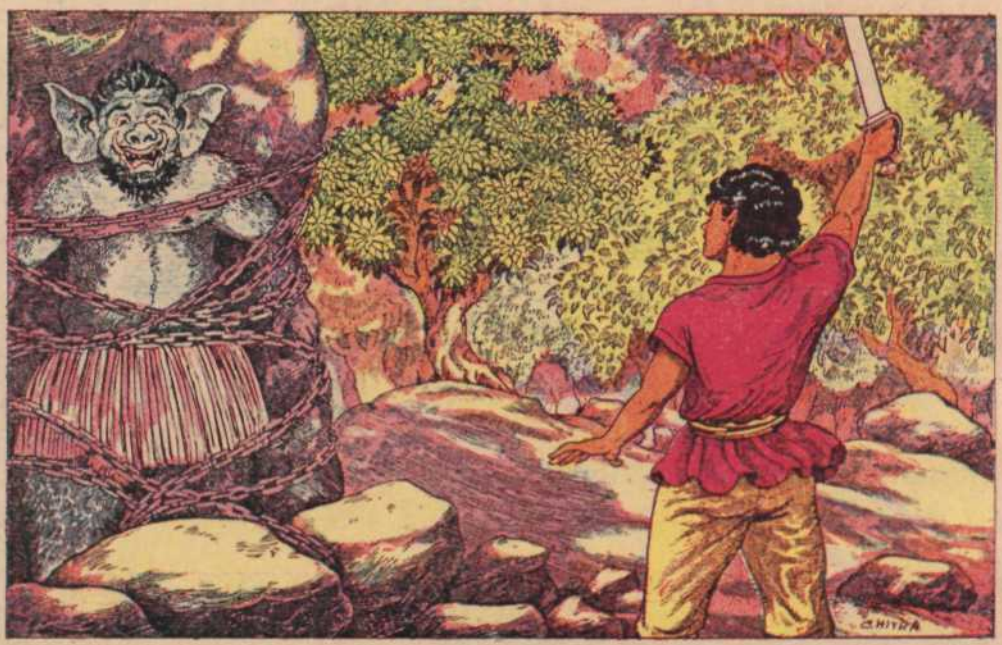

"ಆ ಸಮಾಧಿಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದೆ. ಇದೋ ಮಹಾಮಾಯನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಖಡ್ಗ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪಿಂಗಳನು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಝಳಪಿಸಿ ಅದರ ಕೊನೆಯಿಂದ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ತಾಕಿದನು.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ಕಾಂತಿ ಕಿರಣಗಳು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಹೊರಟು, ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿದ್ದ ಕಬ್ಬಿಣ ಸರಪಳಿಯನ್ನು ತಾಕಿತು. ಆ ಸರಪಳಿ ಸಾಧಾರಣ ಹಗ್ಗದಂತೆ ಒಂದುಸಾರಿ ಭಗ್ಗನೆ ಉರಿದು ಬೂದಿಯಾಗಿ ಕೆಳಗೆ ಉದುರಿತು.

ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಒಂದುಸಾರಿ ಮೈ ಮುರಿದು ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ಆತನು ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಚಿಸುವ ನೇತ್ರಗಳಿಂದ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ. "ಮಹಾಶಯಾ, ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದಿರಿ. ತೀವ್ರ ಯಾತನೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದಿರಿ. ನಾನು ನರಕಬಾಧೆಯಿಂದ ಪಾರಾದೆ. ಈ ನಿಮಿಷದಿಂದ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ದಾಸನುದಾಸ. ಏನಪ್ಪಣೆ" ಎಂದನು.

"ನಾವೀಗಲೇ ಪದ್ಮಪಾದನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಮಹಾಮಾಯನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ನಂತರ ಭಲ್ಲೂಕ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಪಿಶಾಚಿಗಳು ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಹೋರಾಡುತ್ತಿವೆ. ನಿನ್ನಂತಹ ಬಲವಂತನನ್ನು, ಶಕ್ತಿವಂತನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಇವುಗಳ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡ

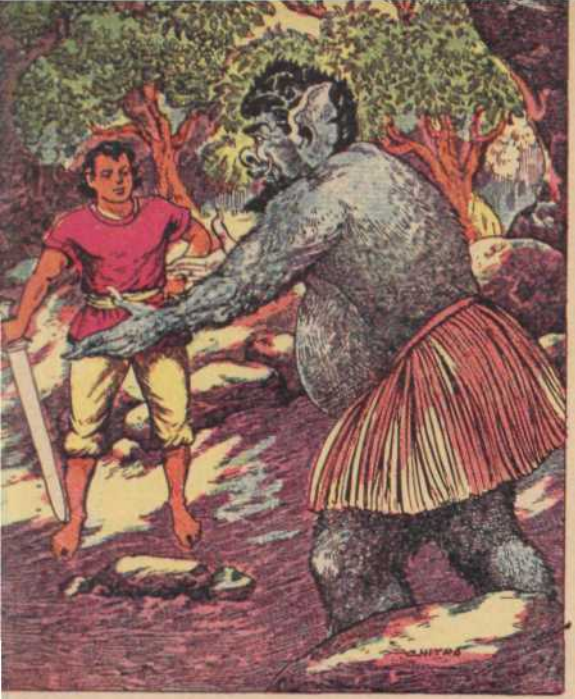

ಬೇಕೆಂಬುದೇ ಪದ್ಮಪಾದನ ಆಶಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ದುಷ್ಟಶಕ್ತಿಗಳು ನಗರಗಳನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹರಿದು ಹಂಚಿ ನಾಶಮಾಡಬಹುದು'' ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

ಪಿಂಗಳನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಲ್ಲೂಕ ಕೇತನ ಮುಖ ಬಿಳುಪಾಯಿತು. ಆತನು ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ''ಮಹಾಶಯಾ, ನನಗೆ ಈ ಭೂತಗಣದ ನಾಯಕತ್ವ ಬೇಡ. ಆ ಪದವಿ ಎಷ್ಟು ಕಠಿನವೋ ನಾನರಿತಿರುವೆನು. ಯಾವ ಮಂತ್ರವೇತ್ತನೋ, ಇಲ್ಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಯೋ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದಾಳಿಮಾಡಿದರೆ, ನಾವು ಶಕ್ತಿವಂತರಾದರೂ, ಕುಯುಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಹಸ್ತರಾದ ನಾವು ಅವರ ಧಾಳಿಗೆ ತಾಳಲಾರದೆ ಪರಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ಬಾಳು ಅದೊಂದು ಬಾಳೇ? ನಾನು ಇಂದಿನಿಂದ ಮಾನವರ ಸೇವೆಮಾಡಿ ಜೀವಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿರುವೆನು. ಮಾನವರಲ್ಲಿ ನೀವು ಅತ್ಯಂತ ಸಾಹಸಿಗಳೆಂದು ನಾನರಿತಿರುವೆನು. ನನ್ನನ್ನು ನಿಮ್ಮ ದಾಸನನ್ನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ. ಬೇಕಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬಳಿಯಿರುವ ನೌಕರರ ಮತ್ತು ಗುಲಾಮರ ನಾಯಕತ್ವ ನನಗೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಿ, ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುವೆನು'' ಎಂದನು.

''ಭಲೆ, ನಿನ್ನ ಭಕ್ತಿಗೆ, ವಿನಯಕ್ಕೆ ಮೆಚ್ಚಿದೆ. ಆದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿ ನಾನು ಬಗೆಹರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಪದ್ಮಪಾದ ನೊಂದಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿ ಆತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇನ್ನು ಹೊರಡೋಣವೇ?'' ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

ಪಿಂಗಳನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿ ಪಿಶಾಚಿ ಗಾರ್ದಭವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ''ಮಹಾಶಯಾ, ನಿಮ್ಮಂತಹ ಪೂಜ್ಯರೂ, ಗೌರವಾನ್ವಿತರೂ ಇಂತಹ ಕ್ಷುದ್ರಪಿಶಾಚಿಗಳನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನನ್ನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವೆನು'' ಎಂದ ಹೇಳಿ ಪಿಶಾಚಿ ಗಾರ್ದಭವನ್ನು ಒಂದೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಆಕಾಶಕ್ಕೆಸೆದನು.

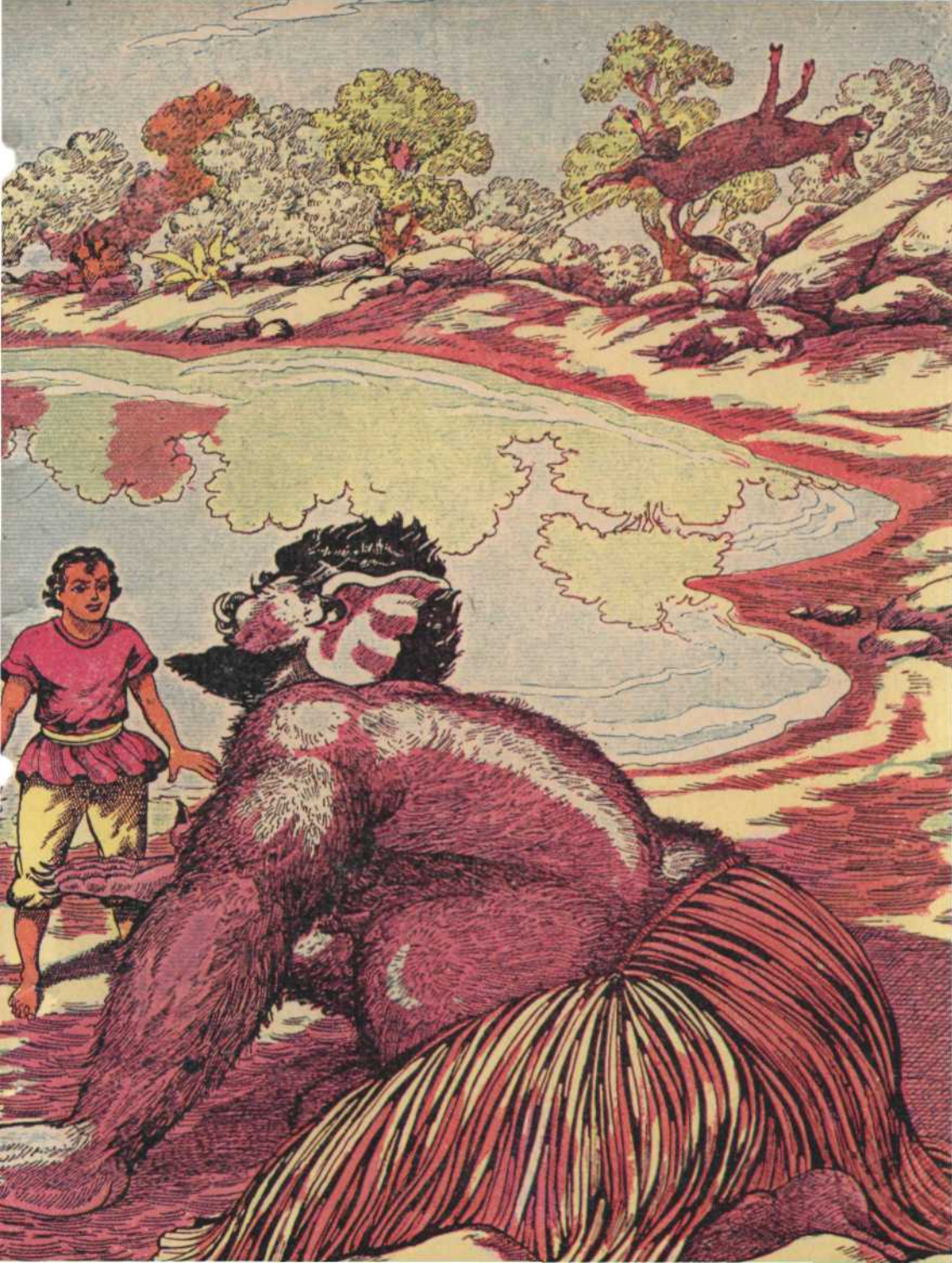

ಆ ಗಾರ್ದಭವು ಭೂಮ್ಯಾಕಾಶಗಳು ಅದರುವಂತೆ ಆರಚುತ್ತಾ, ವಿಲವಿಲ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾ ಹಾರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು "ಮಹಾಶಯಾ, ಈಗ ಬನ್ನಿ. ನನ್ನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನಮುಂದೆ ನೊಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತನು.

ಪಿಂಗಳನು ತುಸವಾದರೂ ಸಂದೇಹಿಸದೆ ಕರಡಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಕುಳಿತನು. ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಕೂಡಲೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಎವೆಯಿಕ್ಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಪದ್ಮಪಾದನಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಂದಹಾಸಬೀರಿ "ಕುಶಲವೇ? ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ ನೋಡು" ಎಂದು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನಮೇಲೆ, ಅದಂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟದ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಸಂಖ್ಯಾಕ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ "ಇವರೆಲ್ಲರೂ ನಾಯಕತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಡುತ್ತಿರುವರು. ನೀನು ಅವರ ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಅವರ ನಾಯಕನಾಗಿ, ರಾಜನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸುವೆನು" ಎಂದ.

ಪದ್ಮಪಾದನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಹೆದರಿ ಪಿಂಗಳನಕಡೆ ಅತಿ ದೈನ್ಯತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದನು. ಪಿಂಗಳನು ಪದ್ಮಪಾದನೊಂದಿಗೆ ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ "ನಾನು ಈತನನ್ನು ನನ್ನ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು" ಎಂದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ವಿಷಯವೇನು?" ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಕೇಳಿದನು.

"ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ನನಗೆ ಬಿಡಿ. ನಾನು" ಎಂದು ಭಲ್ಲೂಕಕೇತನು ಮಾತು ಮುಗಿಸುಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಏಕಾಏಕಿ ಆ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತೆ ಪಿಶಾಚಿಗಳೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ "ಭಲ್ಲೂಕಕೇತ, ಓಹೋಂ, ಓಹೋಂ" ಎಂದು ಕೂಗಾಡುತ್ತಾ ಪದ್ಮಪಾದನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಬರಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ರಹಸ್ಯ ಪ್ರಭಾವ

ಬೇಸರ ಹೊಂದದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮತ್ತೆ ಮರದಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸಿ ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೌನದಿಂದ ಶ್ಮಶಾನದಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿದ್ದ ಬೇತಾಳ "ರಾಜ, ನೀನು ಈ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಸಪಡುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವೆಯೋ ಯಾರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಮೈತ್ರೇಯನೆಂಬ ಮಹಾಮುನಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಧರ್ಮನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ರಹಸ್ಯ ಭಾವಗಳು ಬಟ್ಟಬಯಲಾದಂತೆ ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇಳುವ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಹೊರಬಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೇ? ಬಹುಶಃ ನಿನಗೆ ಧರ್ಮನ ಕಥೆ ತಿಳಿದಿರ ಲಾರದು. ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳು" ಎಂದು ಹೀಗೆ ಹೇಳತೊಡಗಿತು:

"ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರೇಯನೆಂಬ ಮಹಾಮುನಿ

ಕಠೋರ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಯೋಗಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮನೋಬುದ್ಧಿ ಚಿತ್ತಾಹಂಕಾರಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗೆದ್ದು, ನೂರು ವರ್ಷ ನಿಶ್ಚಲಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದನು. ಈ ಘೋರ ತಪಸ್ಸಿನ ಕಾರಣದಿಂದ ಆತನ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಮರದಂತೆ ಬರಡು ಕಟ್ಟಿತು. ಆತನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿದ್ದುವು.

ಮೈತ್ರೇಯ ಮಹಾಮುನಿಯ ಕೀರ್ತಿ ನಾನಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿತು. ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾತನನ್ನು ನೋಡಲು ನಿತ್ಯವೂ ಯಾತ್ರಿಕರು ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಪುರುಷನೊಬ್ಬ ನಿದ್ದನು. ಆತನ ಹೆಸರು ಧರ್ಮ. ಆತನು ಧರ್ಮದೇವತೆಯ ಅಪರಾವತಾರವೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆತನು ಸಿರಿವಂತನಾದರೂ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಸಾರಿಯಂತೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಾ, ಹಣವನ್ನು ಪರರ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಂದ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯದವರು ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ಬಡಬಗ್ಗರು ಆತನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆತನು ಎಂದೂ ಸುಳ್ಳುಪಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಊರವರಮುಂದೆ ಪಂಚಾಯತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಆತನು ಅದ್ಭುತವಾದ ಪ್ರಾಥಮಿಕೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಧರ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ ಗಯ್ಯಾಳಿ; ಕುರೂಪಿ. ಆದರೂ ಧರ್ಮನಿಗೆ ಎಂದೂ ಆಕೆಯಮೇಲೆ ಜಿಹಾಸೆ ಮೂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿಯೂ ಹೌದು. ಪ್ರಜೆಗಳು ತನ್ನ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದಾಗ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟಷ್ಟೆ, ಅನ್ಯರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಜನ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಾಗಲೂ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ನಡತೆಯಲ್ಲಿ ಲವಲೇಶವಾದರೂ ಲೋಪವಿಲ್ಲದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದನು. ಇತರರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳ್ಳೆತನವನ್ನು ಕಂಡರೂ ಆನಂದ ಪಡುವ ಸ್ವಭಾವ ಆತನದು.

ಧರ್ಮನನ್ನು 'ಕಲಿಯುಗ ಧರ್ಮರಾಜ' ನೆಂದು ಜನರು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿನಾ ಮೈತ್ರೇಯ ಮಹಾಮುನಿಯನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಧರ್ಮನನ್ನು ಕಂಡು, ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಸಂದೇಹವನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಕೆಲವು ಯಾತ್ರಿಕರು ಅಯೋಧ್ಯಾನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಧರ್ಮನ ದರ್ಶನ ಪಡೆದ ನಂತರ ಮೈತ್ರೇಯ ಮಹಾಮುನಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದರು. ಮೈತ್ರೇಯನು ಎಂದಿನಂತೆ ತಪೋನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರಣಾಮ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಆ ಯಾತ್ರಿಕರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳುತ್ತಿದ್ದರು.

"ತಪಸ್ಸುಮಾಡಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧಿಸುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲ. ಧರ್ಮನಂತೆ ಕರ್ಮಯೋಗಿ

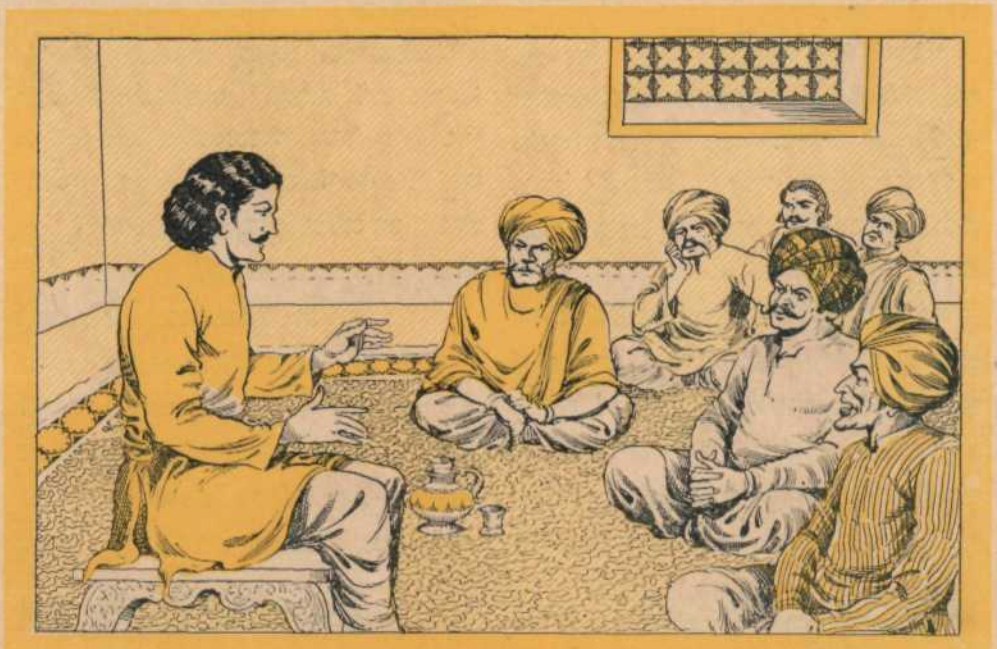

ಯಾಗಿ ಮೋಕ್ಷ ಸಾಧಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಗಾರಿಕೆ" ಎಂದನೊಬ್ಬ.

"ಆದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮನಂತಹ ಸತ್ಪುರುಷನು ಮತ್ತೆ ಜನಿಸಲಾರ. ಒಂದು ಬಾರಿ ಆತನ ದರ್ಶನಮಾಡಿದರೆ ಸಾಕು, ಸಮಸ್ತ ಪಾಪಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುವು" ಎಂದು ಮಗದೊಬ್ಬ ಹೇಳಿದ.

ಇವರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಮೈತ್ರೇಯನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಆತನು ತನ್ನ ನೀಳವಾದ ಗಡ್ಡದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಗುಳು ನಕ್ಕನು. ಮೂಢರು ಬಯಲಾಡಂಬರವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ತಪೋಬಲದಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಯಿಸಿದ ಮುನಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಈ ಧರ್ಮನು ಹೆಚ್ಚೆ? ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇಳುವ ಭಾವಗಳು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದು. ಅವುಗಳು ಲೋಕಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟು ತನ್ನ ನಡತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ತೋರುವ ಈ ಧರ್ಮನು ಒಳ್ಳೆಯ ತನಗಳಿಗೆ ಅರ್ಹನೇ? ನನ್ನ ತಪಶ್ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವಿಸುವ ಭಾವಗಳು ನಾಳೆಯಿಂದ ಬಯಲಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವೆನು, ಎಂದು ಆ ಮುನಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಆ ದಿನ ಕಳೆಯಿತು. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಧರ್ಮನು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತನು. ಸೂರ್ಯೋದಯದ ವರೆವಿಗೂ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಆತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಹೆಂಡತಿಮಾತ್ರ ಸದಾ ಹೊತ್ತೇರಿದ ನಂತರವೇ ಏಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತ ಕೂಡಲೇ ಧರ್ಮನು ಪತ್ನಿಯಕಡೆ ನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟುಕೊಂಡು "ಇವಳು ದಿನಾ ದನದಂತೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾಳೆ. ಮಹಡಿಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸಾಯಬಾರದು ಇವಳು" ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೇ ಅಂದುಕೊಂಡ.

ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಂಟಾದ ಯೋಚನೆ ಧರ್ಮನಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಪತ್ನಿ, ಯಾರೋ ತಟ್ಟಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದವಳಂತೆ ತಟಕ್ಕನೆದ್ದು, ಓಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿದಳು. ಧರ್ಮನು ಆತುರದಿಂದಲೂ

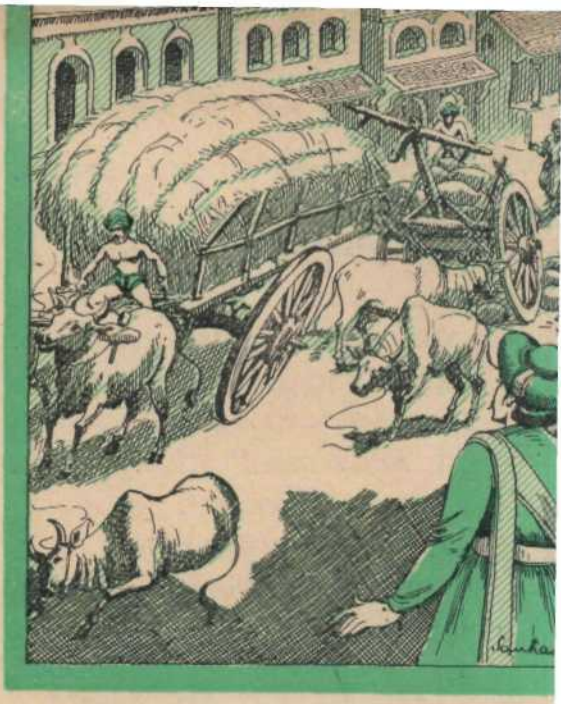

ಗಾಬರಿಯಿಂದಲೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಆಕೆಯ ಪ್ರಾಣ ಪಕ್ಷಿಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಧರ್ಮನು ಉದ್ವಿಗ್ನನಾದನು. ಆಕೆ ಆರೀತಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನೇ ಕಾರಣ ನೆಂದು ಧರ್ಮನು ಮನಗಂಡನು. ಆತನು ಶವಹೊರುವವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಬೀದಿಗೆ ಬಂದನೋ ಇಲ್ಲವೋ, ಪ್ರತಿ ದಿನ ದಂತೆ ಬಿಕ್ಷುಕರನೇಕರು "ಅಯ್ಯಾ, ಸ್ವಾಮಿ, ಧರ್ಮ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಆತನ ಸುತ್ತಲೂ ನೊಣಗಳಂತೆ ಸೇರಿದರು.

"ಈ ಬಿಕ್ಷುಕರು ಬಿದ್ದು ಸಾಯಬಾರದೆ. ಎಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೂ ಇವರ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಪರಿಹಾರ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಧರ್ಮನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡ. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಬಿಕ್ಷುಕರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿದ್ದರಲ್ಲೇ ಮರಣಹೊಂದಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಧರ್ಮನು ವಿಹ್ವಲ ಗೊಂಡನು. ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಆತನು ಎರಡು ವಿಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡನು. ಇವುಗಳಿರ ಡರ ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಧರ್ಮ ನೀಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಬಿಕ್ಷುಕರೆಲ್ಲ ಸತ್ತು ಹೋದರಲ್ಲಾ ಎಂಬ ಚಿಂತೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಡು ತಿತ್ತು. ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಲು ಆತನಿಗೆ ದವಸದಾನ್ಯ, ಹುಲ್ಲು ತುಂಬಿದ ಗಾಡಿಗಳು ಎದುರಾಗಿ ಬಂದವು. ಅವು ಹಾದುಹೋಗುವ ವರೆವಿಗೂ ಅವನು ಮುಂದೆ ನಡೆಯುವ ಹಾಗಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆ ಗಾಡಿಗಳು ಅಚ್ಚು ಮುರಿದು ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದವು. ಗಾಡಿಗಳನ್ನೆಳೆ ಯುತ್ತಿದ್ದ ಎತ್ತುಗಳು, ಯಾರೋ ಒಮ್ಮೆಗೇ ಖಡ್ಗದಿಂದ ತುಂಡರಿಸಿದಂತೆ, ಸತ್ತು ಬಿದ್ದುವು.

ಈ ಅನಾಹುತಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಂ ಟಾದ ಭಾವವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಧರ್ಮನು ಅರಿತನು. ತನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಸಾವಿಗೆ, ಬಿಕ್ಷುಕ ಸಮೂಹದ ಮರಣಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕಾರಣವಾಗಿರ ಬಹುದೆಂದು ಅನುಮಾನಗೊಂಡ ಧರ್ಮನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಪಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನೆಷ್ಟು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಕೊಂಡರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹತೋಟಿ ಮೀರಿ ಯಾವುವೋ ಆಲೋಚನೆಗಳು ತಲೆ ದೋರಿ, ಅವೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಷಣವೇ ಕಾರ್ಯರೂಪ ದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯವಸಾನ ಹೊಂದುತಿದ್ದುವು.

ಧರ್ಮನು ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಮನಶ್ಶಾಂತಿ

ಪಡೆಯಲು ನಂತರ ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತರೊಬ್ಬರ ಕಾವ್ಯ ವಾಚನ ನಡೆಯುವ ವಿಷಯ ಧರ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ತುಂಬಿದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಡಿತನು ತಾನು ರಚಿಸಿದ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಭೆ ಕವಿಗಳಿಂದಲೂ, ಪಂಡಿತರಿಂದಲೂ ಕಿಕ್ಕಿರಿದು ತುಂಬಿತ್ತು. ಧರ್ಮನೂಸಹ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಕಾವ್ಯ ಬಹಳ ರಸವತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಕವಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೂ ಸಭಿಕರು "ವಹವ್ವಾ, ಭಲೆ, ಶಹಬಾಷ್" ಎಂದು ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಭಿಕರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆ ಎಂದು ಧರ್ಮನು ಭಾವಿಸಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆತನ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಭಾವ ಆತನ ಮನದಲ್ಲುಂಟಾಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಕಾವ್ಯ ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕವಿ ರಕ್ತ ಕಾರಿಕೊಂಡು ಬಿದ್ದು ಮರಣಹೊಂದಿದನು.

ಸಭೆ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಗೊಂಡಿತು. ಸಭಿಕರು ಈ ಅನುಚಿತ ಘಟನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ನಡೆದರು.

ಧರ್ಮನೂಸಹ ಮನೆಸೇರಿದನು. ಕವಿಯ ಸಾವಿಗೆ ತಾನೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. 'ಅತಿಕ್ರೂರ ರಕ್ಕಸರೂಸಹ ತಮ್ಮ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೇ ಮಾಡಿದ ದಾರುಣ ಹತ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಒಂದೇ ಒಂದು ದಿನ

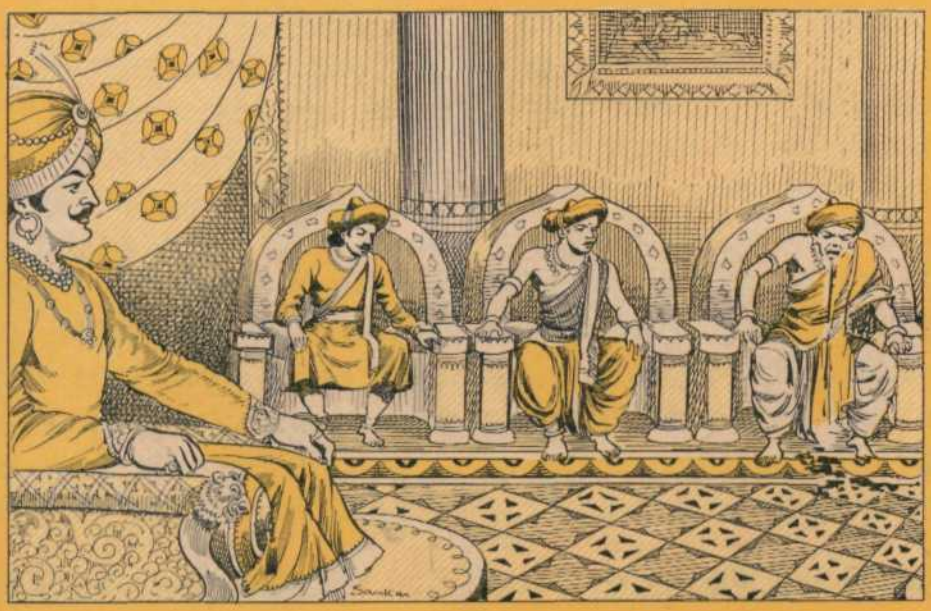

ದಲ್ಲೇ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆನಲ್ಲಾ! ಅಯ್ಯೋ ಎಂಥ ಬಾಳು ನನ್ನದು. ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವುದು ನಿರರ್ಥಕ' ಎಂದು ಪರಿತಪಿಸಿ, ಧರ್ಮನು ಖಡ್ಗದಿಂದ ಇರಿದುಕೊಂಡು ಸತ್ತುಹೋದನು.

ಧರ್ಮನು ಪ್ರಾಣ ತೊರೆದ ಕ್ಷಣವೇ ಮೈತ್ರೇಯಮಹಾಮುನಿ ಸಹ ಪರಮಸಿದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪುಷ್ಪಕವಿಮಾನಗಳು ಬಂದು ಅವರನ್ನು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದುವು.

ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರನು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಅದ್ಭುತ ಸ್ವಾಗತವಿತ್ತನು. ಆದರೆ ಧರ್ಮನಿಗೆ ತುಸ ಹೆಚ್ಚು ಆದರಾಭಿಮಾನಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತಾ "ಮಹಾತ್ಮಾ, ತಮ್ಮ ಬರುವಿಕೆಯಿಂದ ಈ ಸ್ವರ್ಗ ಪಾವನವಾಯಿತು. ತಾವು ನನ್ನ ಆತಿಥ್ಯವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದನಂತರ ತಮ್ಮನ್ನು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಮೈತ್ರೇಯಮಹಾಮುನಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಚಕಿತನಾಗಿ "ಏನಿದು ಇಂದ್ರ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಈ ಧರ್ಮನಿಗೂ ಮೋಕ್ಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಹೌದು ಮಹಾಮುನಿಗಳೇ. ನೀವೆಷ್ಟು ಮೋಕ್ಷಾರ್ಹರೋ ಇವರೂ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಪಾತ್ರರು." ಎಂದು ದೇವೇಂದ್ರನು ಸಮಾಧಾನವಿತ್ತನು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ "ರಾಜನೇ ಮೈತ್ರೇಯಮಹಾಮುನಿಗೂ ಧರ್ಮನಿಗೂ ಇದ್ದ ಭೇದ ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತೆ? ಇಬ್ಬರೂ

ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಲ್ಲಿ ದೇವೇಂದ್ರನು ಪಕ್ಷಪಾತ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲವೇ? ಕಾಮಕ್ರೋಧಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ಕಠೋರ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸಿದ ಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಗಳಿಗೂ, ತನ್ನ ಮಸ್ಸಿನಮೇಲೆ ಹತೋಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ದಾರುಣ ಹತ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದ ಧರ್ಮನಿಗೂ ಹೋಲಿಕೆ ಎಂತಹುದು? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಸಹ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು ಹುಷಾರ್ " ಎಂದಿತು.

" ದೇವೇಂದ್ರನು ಪಕ್ಷಪಾತವನ್ನೇನೂ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಮೈತ್ರೇಯ ಮಹಾಮುನಿ, ಧರ್ಮರು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನಾರ್ಹರು. ಧರ್ಮನು ಸಾಮಾನ್ಯಮಾನವನು. ಜೊತೆಯ ಜನರಿಗೆ ಆದರ್ಶಪ್ರಾಯನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನು ಮೈತ್ರೇಯಮುನಿಯಂತೆ ತನ್ನ ಸಹಜಸ್ವಭಾವನ್ನು ಕಠೋರತಪಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬುದ್ಧಿ ಬಲದಿಂದ ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಆಚರಣೆಯಮೂಲಕ ಜೊತೆಯ ಮಾನವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುವಂತೆ ಬಾಳಿದನು. ಕೊನೆಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆತನ ಸ್ವಭಾವದಿಂದ ಪರರಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗಲು ಕಾರಣ ಮೈತ್ರೇಯನ ತಪಃ ಪ್ರಭಾವವೇ ಹೊರತು ಧರ್ಮನ ಸ್ವಭಾವ ದೋಷವಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಧರ್ಮನಂತಿದ್ದರೆ ಮಾನವಕುಲ, ಮಾನವಜೀವನ ಅಭ್ಯುದಯ ಹೊಂದುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೈತ್ರೇಯ ಮುನಿಗಳಂತಹವರು ತುಂಬಿದ್ದರೆ ಪ್ರಪಂಚವು ಎಂದೋ ನಾಶ ಹೊಂದುತಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆತನು ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ಮೈತ್ರೇಯಮುನಿ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಅತೀತವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷಗಳಿಸಿದರೆ, ಧರ್ಮನು ಕರ್ಮಾಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಮೋಕ್ಷಸಾಧಿಸಿದನು. ಅವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿದ್ದ ಭೇದ ಇಷ್ಟೇಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ.

ರಾಜನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಮೌನಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ತಟಕ್ಕನೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಸ್ತ್ರೀ ಸಾಹಸ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಪುರವನ್ನು ದುರ್ಜಯನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಸಾಮಂತರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಮೂರು ದಿನ ವಿನೋದ ವಿಹಾರಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಇದೇ ರೀತಿ ಉತ್ಸವ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ದುರ್ಜಯನೂ, ಅತಿಥಿಗಳೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತೇಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಪೌರುಷವನ್ನೂ, ಹೆಚ್ಚುಗಾರಿಕೆಯನ್ನೂ ಕುರಿತು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಯ ರಹಸ್ಯದ್ವಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಅರಬ್ಬೀ ಅಶ್ವಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುವ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನಾ ವಿಧವಾಗಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ವಿಜಯನೆಂಬ ಸಾಮಂತನುಮಾತ್ರ ಬಾಯಿಬಿಡದೆ ಕಲ್ಲುಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ದುರ್ಜಯನು "ಏನು ವಿಜಯಾ, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರಲು ನೀನು ಮಾತ್ರ ತೆಪ್ಪಗಿರುವೆಯಲ್ಲಾ. ನೀನು ಹೆಮ್ಮೆಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ವಿಷಯ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಾನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಅದು ಅಪ್ರಾಕೃತ. ಅಂತಲೇ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೇನೆ, ಮಹಾರಾಜ" ಎಂದ ವಿಜಯ.

"ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಾವು ಕೇಳಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಕೆ ದಿವ್ಯಸುಂದರಿಯೆ? ಇಲ್ಲ ಸಂಗೀತ ವಿದುಷಿಯೋ? ಪುಷ್ಪಾಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಳೋ? ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಅಧಿಕಳು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ದುರ್ಜಯ.

"ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಗುಣಗಳೆಲ್ಲವೂ ಇವೆ. ಆದರೆ ಇವುಗ

ಜಿ. ಚಂದ್ರಣ್ಣ

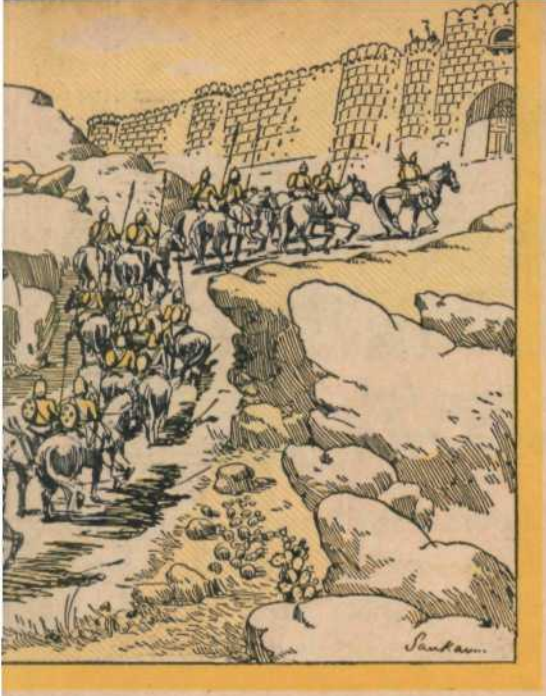

ಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆಕೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಶಕ್ತಿವಂತಳು. ಪರಾಕ್ರಮಿ. ಕತ್ತಿವರಸೆಯಲ್ಲಿ, ಗದಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ, ಬಿಲ್ಲುವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಸೋಲಿಸುವವರಿಲ್ಲ" ಎಂದು ವಿಜಯನು ಹೇಳಿದನು.

"ಇಷ್ಟುಮಂದಿ ಯೋಧರ ಮುಂದೆ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ತುಸ ಯೋಚನೆ ಮಾಡು" ಎಂದು ದುರ್ಜಯನು ವಿಜಯನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟನು.

"ಮಹಾರಾಜ, ಈ ಸಾಮಂತರ ಮಾತೇಕೆ? ತಾವೂಸಹ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಮುಂದೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಲ್ಲಲಾರಿರಿ. ಇದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಲ್ಲ" ಎಂದ ವಿಜಯ ಗಂಭೀರವಾಗಿ.

ದುರ್ಜಯನಿಗೆ ರೋಷ ಬಂತು. ಆತನು ತನ್ನ ಭಟರನ್ನುಕುರಿತು "ಈ ದುರುಳನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪಾತಾಳ ಗೃಹಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು, ತಿನ್ನಲು ಜೋಳದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ವಿಜಯನು ಬೇರೇನು ಮಾಡಲಾರದೆ, ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಂತೆ ಕತ್ತಲು ಕೋಣೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ತಾನು ಮುಕ್ತಿಹೊಂದುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸತೊಡಗಿದನು.

ಅತ್ತ ಮಾಲಿನಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉತ್ಸವಗಳು ಮುಗಿದು ಒಂದು ಮಾಸವಾದರೂ ತನ್ನ ಪತಿ ಹಿಂತಿರುಗದಿರಲು ಆಕೆ ದೂತರನ್ನು ಧರ್ಮಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದಳು. ಮಹಾರಾಜರು ವಿಜಯನನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವುದಾಗಿ ದೂತರು ಸುದ್ದಿ ತಂದರು.

ಕೂಡಲೇ ಮಾಲಿನಿ ತನ್ನ ಅಶ್ವವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ತಾನು ಕವಚ, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಖಡ್ಗ, ಗದೆ, ಬಿಲ್ಲು ಬತ್ತಳಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ನೂರು ಜನ ಸವಾರರೊಂದಿಗೆ ಧರ್ಮಪುರಕ್ಕೆ ಹೊರಟಳು. ಧರ್ಮಪುರದ ನಗರದಾಚೆ ಒಂದು ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಡೇರೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ಶಿಬಿರವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿದಳು. ತರುವಾಯ ಮಾಲಿನಿ ಏಕಾಂಗಿನಿಯಾಗಿ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ರಾಜನಬಳಿಗೆ ಹೋದಳು.

ಪುರುಷ ವೇಷದಲ್ಲಿ, ವೀರೋಚಿತವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಲಿನಿಯನ್ನು

ಕಂಡಕೂಡಲೇ ದುರ್ಜಯನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನು. ಆಕೆ ಆತನ ಎದುರಾಗಿ ತೀವ್ರಯಿಂದ ನಿಂತು "ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಾನು ಕಳಿಂಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದೂತ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ವರಹ ವಸೂಲುಮಾಡಿ ತರುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಕಪ್ಪ ಕೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರ ಸಂಖ್ಯೆಯುಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಸೇನೆ ನಿಮ್ಮ ನಗರದಾಚೆ ಬಿಡಾರ ಹಾಕಿದೆ. ಕಪ್ಪ ಕೊಡುವಿರೋ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವಿರೋ ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿಸಿ" ಎಂದಳು. ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ದುರ್ಜಯನ ಕಾಲುಗಳು ಕಂಪಿಸಿದುವು. ಕಳಿಂಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕ್ಷೇಮಕರವಲ್ಲ. ಕಪ್ಪ ಸಲ್ಲಿಸಲು ತನ್ನಬಳಿ ಹತ್ತು ಲಕ್ಷ ವರಹಗಳಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡೋಣವೆಂದರೆ ನಲವತ್ತು ಸಾವಿರಮಂದಿಯ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಲು ತಾನು ಸೈನ್ಯ ಜಮಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಸಾಮಂತರಿಗೆಲ್ಲಾ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು.

"ತಕ್ಷಣ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡಲಾರೆ. ನನಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಕಾಲಾವಧಿ ಕೊಡಿ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡ ದುರ್ಜಯ.

"ಒಂದು ಷರತ್ತಿನಮೇಲೆ ನಿಮಗೆ ಮೂರು ದಿನ ಕಾಲಾವಧಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ" ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ.

ದುರ್ಜಯನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. "ಯಾವುದಕ್ಕಾದರೂ ಒಂದು ದಿನ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ನನ್ನ ಮಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಡವೇ?" ಎಂದ.

"ಸರಿ, ಹಾಗೇ ಹಾಗಲಿ. ನಾಳೆಯೊಳಗಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನನಗಿತ್ತು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಯಲಿ. ಮತ್ತೆರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪ ಸಲ್ಲಿಸಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ಯುದ್ಧ ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ ಗಂಭೀರ ವಾಣಿಯಿಂದ.

ದುರ್ಜಯನು ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ದೂತನ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದನು. ರಾಜ

ಕುಮಾರಿ ಸಿಡಿಮಿಡಿಗೊಂಡು "ಛಿ, ಆ ಹೆಣ್ಣಿಗ ನನ್ನು ನಾನು ಮದುವೆಯಾಗಲಾರೆ. ಅವನ ನಡೆ, ನುಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಹೆಂಗಸಿನಂತೆ ತೋರು ತ್ತಾನೆ. ನೀವೇಕೆ ಹೀಗೆ ಹೆದುರುವಿರೋ ನಾಕಾಣೆ" ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಮಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ದುರ್ಜಯನಿಗೆ ಕೊಂಚ ಧೈರ್ಯ ಬಂತು. ಆತನು ಸಾಯಂ ಕಾಲ ಕಳಿಂಗ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ದೂತನನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಚದುರಂಗ ಆಡಿದನು. ಪ್ರತಿ ಆಟ ದಲ್ಲೂ ದುರ್ಜಯನಿಗೆ ಪರಾಜಯವುಂಟಾ ಯಿತು. ತರುವಾಯ ಈರ್ವರೂ ಕುದುರೆ ಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತಾ ಉದ್ಯಾನ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

"ಅಸ್ತ್ರವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಹೂಡುವ ಆಶೆಯಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ" ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ. ಆಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ನೇಲದಮೇಲೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆದುರಾಗಿ ತುಸ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದವಲಯವನ್ನು ತೂಗ ಹಾಕಿಸಿದಳು. "ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಬಾಣವನ್ನು ಬಿಡೋಣ ಬಾಣವು ಆ ವರ್ತಾಳಾಕಾರದೊಳಗೆ ಸಾಗಿ ಹೋಗಿ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಎರಡು ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ತುಂಡರಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ದುರ್ಜಯನು ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಮೂರು ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಒಂದಾ ದರು ಚಕ್ರಾಕಾರದೊಳಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. "ನಾ ನಿನ್ನು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ನೋಡುತ್ತಿರಿ" ಎಂದು

ಮಾಲಿನಿ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹೆದೆಯನ್ನು ಟೇಂಕರಿಸಿ, ಬತ್ತಳಿಕೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹರಿತವಾದ ಬಾಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ಗುರಿನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಬಾಣ ಚಕ್ರಾಕಾರದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಖಡ್ಗಕ್ಕೆ ತಗಲಲು ಅದು ಎರಡು ತುಂಡಾಯಿತು. ಕತ್ತಿಯ ತುಂಡುಗಳಿರಡನ್ನೂ ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ನೋಡಲು ಸಮತೂಕವಾಗಿದ್ದುವು.

ದೂತನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ದುರ್ಜಯನು ನಿಬ್ಬೆರಗಾದನು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಳಮಳವೆದ್ದಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ "ನೀನು ಆತನನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು. ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನು ಹೆಣ್ಣಿಗನೆಂದರೇನು? ಮಹಾಯೋಧ. ಚದುರಂಗವಾಡಿದ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಅರಿತನುರಿತ ಯೋಧನಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಡಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿ, ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುಮಗಳನ್ನಾಗಿ ಶೃಂಗರಿಸುವಂತೆ ದಾಸೀ ಜನಕ್ಕೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ಮಾರನೇಯದಿನ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಮಾಲಿನಿ ಕೇಳಿದಳು, "ಮಹಾರಾಜ, ನಿನ್ನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ನನಗಿತ್ತು ಮದುವೆಮಾಡುವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?" ಎಂದು. "ಮದುವೆಗೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ" ಎಂದ ದುರ್ಜಯ. ಮಾಲಿನಿ ನಸುನಕ್ಕು "ಹಾಗಾದರೆ ಕಪ್ಪ ಸಲ್ಲಿಸಲು ನಾಳೆಯವರೆವಿಗೂ ಅವಧಿ ಕೊಡುವೆನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೈತೀಟೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೊಂದಿಗಾದರೂ ಗದಾಯುದ್ಧವಾಗಲೀ,

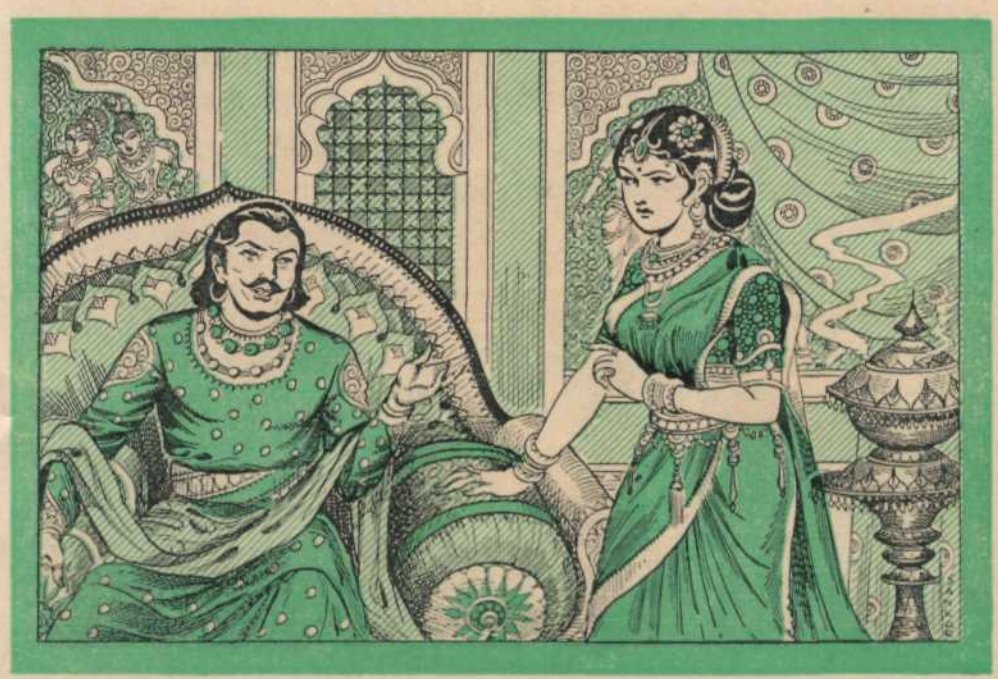

ಖಡ್ಗಯುದ್ಧವಾಗಲೀ ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸಿದೆ" ಎಂದಳು. ಆ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆಕೆ ತನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಗದೆಯನ್ನು ಮೇಲೆಸೆದು ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಅತಿ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ದುರ್ಜಯನು ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾದನು. ದೇಹದಾದ್ಯಂತ ಬೆಮರಿತು. "ಯೋಧಾಗ್ರೇಸರಾ, ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಬಲ್ಲ ಶೂರರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆನು. ನಾನೋ ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ ನುಡಿದನು.

"ನಿಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಯುವಕರಿಲ್ಲವೇ? ಕನಿಷ್ಠ ನಿಮ್ಮ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಸಾಹಸವಂತರಿಲ್ಲವೇ? ಯಾರಾದರೂ ಸರಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಲು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ" ಎಂದಳು ಮಾಲಿನಿ.

ಕೂಡಲೇ ದುರ್ಜಯನಿಗೆ ವಿಜಯನು ನೆನೆಪಿಗೆ ಬಂದನು. ಆತನು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಪಾತಾಳಗೃಹದಲ್ಲಿರುವ ವಿಜಯನನ್ನು ಕರೆತರುವಂತೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು.

ತಕ್ಷಣ ವಿಜಯನನ್ನು ಕರೆತರಲಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಮಾಲಿನಿ ತನ್ನ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಕವಚ, ಶಿರಸ್ತ್ರಾಣಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ, ಹೆಂಗಸಿನ ಉಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಆತನ ಪಾದಗಳಿಗೆರಗಿದಳು.

ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ದುರ್ಜಯನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತೇ ಹೊರಡದಾಯಿತು.

ವಿಜಯನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ, ದುರ್ಜಯನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆತಂದು "ಮಹಾರಾಜ, ಈಕೆ ನನ್ನ ಪತ್ನಿ. ಈಕೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಈಗಲಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಿರಾ?" ಎಂದನು.

"ಆಹಾ, ಎಂಥ ಸಾಹಸಿ, ಎಷ್ಟು ಪರಾಕ್ರಮವಂತಳು" ಎಂದು ದುರ್ಜಯನು ಆಕೆಯ ಶೌರ್ಯಸಾಹಸಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡನು. ಆತನು ವಿಜಯ ಮಾಲಿನಿಯರನ್ನು ತನ್ನಬಳಿ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಾವಿ

ಒಂದು ದಿನ ಅಡವಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಭೆಸೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆಲವನ್ನು ಉತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದುವು. ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿ ಗಳು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾದುವು. ನರಿ, ಮೊಲ ಗಳೂ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆಯೇ ಹಾರೆ ಗುದ್ದಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಗೆಯುತ್ತ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದುವು.

ಸೂರ್ಯನು ಕ್ರಮೇಣ ಮೇಲೇರುತ್ತಿರು ವನು. ತಲೆ ಸಿಡಿಯುವಂತಿತ್ತು ಬಿಸಿಲು. ಮೊಲ ಬೆವತು ಬಳಲಿತ್ತು. ಕೆಲಸ ಮುಂದು ವರಿಸಲು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಕೆಲಸ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತನ್ನನ್ನು ಸೋಮಾರಿಯೆಂದು ಹಗೂರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಹುದೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಕೆ. ಆದುದರಿಂದ ಹಾಗೂಹೀಗೂ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಹಠದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ದುಡಿಯಿತು.

ಮೊಲ ತೀರಾ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿತು. ತಂಪಾ ಗಿರುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣವೇ ಹಾರಿಹೋಗುವಂತಾಯಿತು ಆದರ ಸ್ಥಿತಿ. ಆದರ ತೀಕ್ಷ್ಣಬುದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು. ಕೈಗೆ ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತೆಂದು ನಟಿಸುತ್ತಾ ಮೊಲ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ಪೊದೆಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಾವಿ ಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿತು.

ಆ ಬಾವಿ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದ ಕ್ಕೊಂದು ತಿರುಗಣೆ, ಅದರಮೇಲೊಂದು ಹಗ್ಗ, ಹಗ್ಗಕ್ಕೆರಡು ಕಡೆಯೂ ಬಾನೆಗ ಳಿದ್ದುವು. ಆ ಬಾವಿ ಮತ್ತು ನೆರಳನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಮೊಲಕ್ಕೆ ಹೋದಜೀವ ಮತ್ತೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಅದು ಪಕ್ಕನೆ ಹಾರಿ ಬಾನೆ ಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಮೊಲದ ಭಾರದಿಂದ ಆ ಬಾನೆ ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಆ ಕುಂದಿಲಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಆ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲುಗಾಡಿದ್ದರೂ ಅದು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಮುಳುಗಿಹೋಗುತಿತ್ತು.

ನರಿ ಮೊಲದಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಮುಳ್ಳು ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿತೆಂಬ ನೆಪ ಹೂಡಿ

ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

ಮೊಲ ಹೊರಬಂದ ಕೂಡಲೇ ನರಿಯುಸಹ ಅದೇನು ಮಾಡುವುದೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಜಾರಿಕೊಂಡು ಮೊಲವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಮೊಲ ಬಾನೆಗೆ ಧುಮುಕಿ ಬಾವಿಗಿಳಿದುದನ್ನು ಕೊಂಚದೂರದಿಂದಲೇ ನರಿ ನೋಡಿತು.

"ಈ ಮೊಲ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲದೆ ವೃಥಾ ಬಾವಿಗಿಳಿದು ಇಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿರಲಾರದು. ಏನೋ ವಿಶೇಷವಿರಬೇಕು. ಒಳಗೇನಾದರೂ ಚಿನ್ನ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದೆಯೋ ಏನೋ?" ಎಂದುಕೊಂಡು ಆ ನರಿ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಾವಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಒಳಗೆ ಇಣಿಕಿ ನೋಡಿತು. ಬಾವಿ ಆಳವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನರಿಗೆ ಏನೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

"ಮೊಲಭಾವಾ" ಎಂದು ನರಿ ಕರೆಯಿತು.

"ಯಾರದು? ನರಿಭಾವಯ್ಯನೇ?" ಎಂದು ಮೊಲ ಬಾವಿಯೊಳಗಿಂದ ಕೇಳಿತು.

"ಹೌದು ಹೌದು. ನಾನೇ ನಾನೇ. ನೀನು ಅಲ್ಲೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ?" ಎಂದು ನರಿ ವಿಚಾರಿಸಿತು.

"ಮಿಾನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಭಾವಯ್ಯ! ಓ! ಓ! ಎಷ್ಟು ಮಿಾನು! ರಾಶಿರಾಶಿಯಾಗಿವೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಆ ಬಾನೆಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತು ನೀನೂ ಬಾ. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಬಾಚಲಿ?" ಎಂದು ಆಹ್ವಾನಿಸಿತು ಮೊಲ.

ಮೇಲಿದ್ದ ಬಾನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ನರಿ ಧುಮುಕಿತು' ಕುಂದಿಲಿಗಿಂತಲೂ ನರಿ ಭಾರವಾದ ಪ್ರಾಣಿಯಾದುದರಿಂದ ನರಿಯಿದ್ದ ಬಾನೆ ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ಮೊಲವಿದ್ದ ಬಾನೆ ಮೇಲೇರಿತು.

ಬಾವಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾನೆಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ದಾಟುವಾಗ ಮೊಲವೆಂದಿತು: "ನೀನು ಮಿಾನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರು ಭಾವಯ್ಯ! ನಾ ನೀಗಲೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ."

ಬಲುಬೇಗ ಮೊಲ ಮೇಲೆಬಂದು ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು.

ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಬಾವಿಯಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಆ ನರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವವರೆವಿಗೂ ಪಾಪ, ನರಿ ಬಾವಿಯಯೊಳಗೇ ಇರಬೇಕಾಯಿತು!

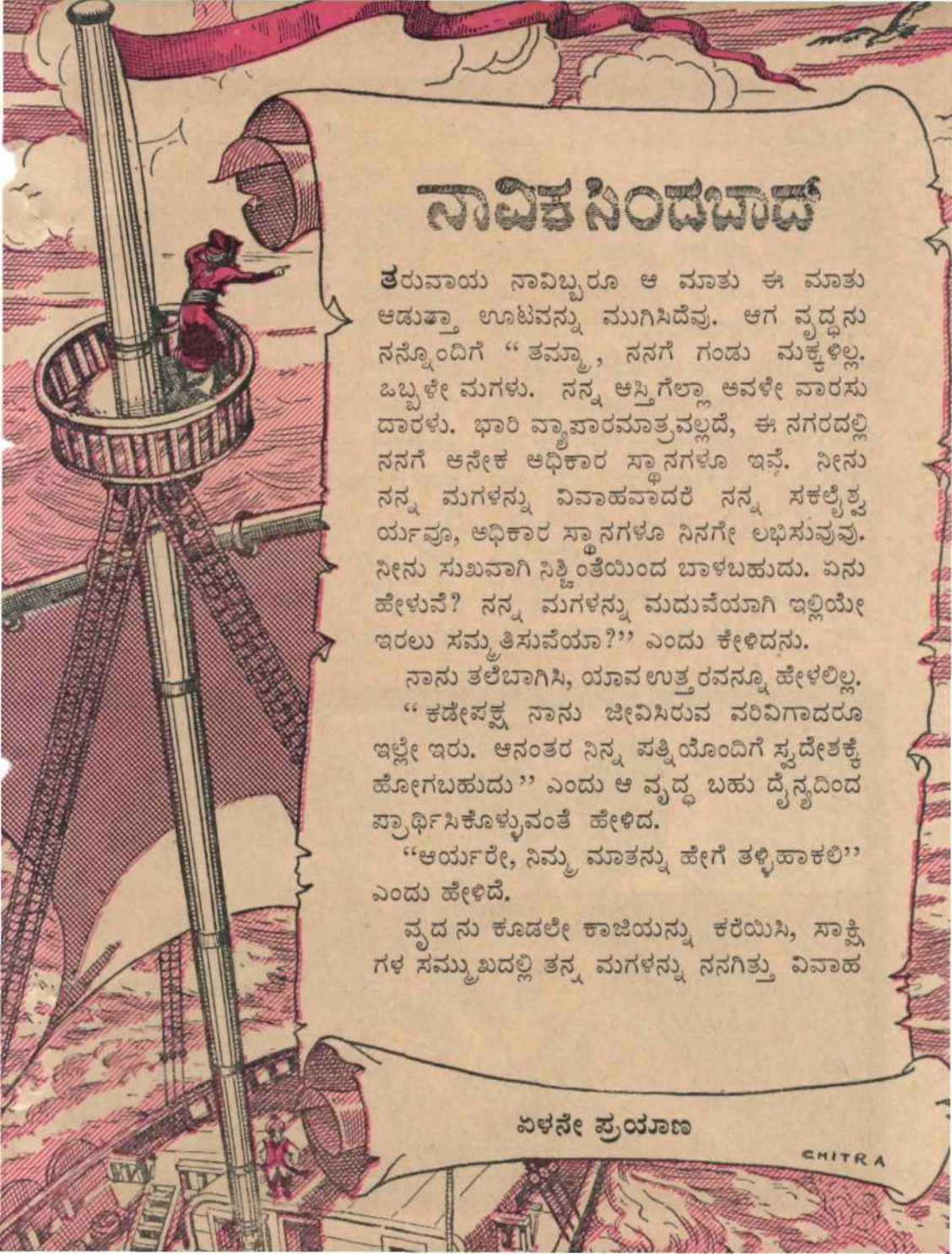

ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್

ತರುವಾಯ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆ ಮಾತು ಈ ಮಾತು ಆಡುತ್ತಾ ಊಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದೆವು. ಆಗ ವೃದ್ಧನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ "ತಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ನನ್ನ ಆಸ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವಳೇ ವಾರಸುದಾರಳು. ಭಾರಿ ವ್ಯಾಪಾರಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನೇಕ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳೂ ಇವೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾದರೆ ನನ್ನ ಸಕಲೈಶ್ವರ್ಯವೂ, ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನಗಳೂ ನಿನಗೇ ಲಭಿಸುವುವು. ನೀನು ಸುಖವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬಾಳಬಹುದು. ಏನು ಹೇಳುವೆ? ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇರಲು ಸಮ್ಮತಿಸುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ನಾನು ತಲೆಬಾಗಿಸಿ, ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

"ಕಡೇಪಕ್ಷ ನಾನು ಜೀವಿಸಿರುವ ವರಿವಿಗಾದರೂ ಇಲ್ಲೇ ಇರು. ಆನಂತರ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದು ಆ ವೃದ್ಧ ಬಹು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

"ಆರ್ಯರೇ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಹೇಗೆ ತಳ್ಳಿಹಾಕಲಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ.

ವೃದ ನು ಕೂಡಲೇ ಕಾಜಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ, ಸಾಕ್ಷಿಗಳ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನನಗಿತ್ತು ವಿವಾಹ

ಏಳನೇ ಪ್ರಯಾಣ

CHITRA

ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟ. ಭಾರಿ ಭೋಜನ ಕೂಟವನ್ನೊಂದು ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಆಗಲೇ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ನೋಡಿದೆನು. ಆಕೆ ತುಂಬಾ ಚೆಲುವೆ. ಆಕೆಯ ಮೈಮೇಲೆ ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆಭರಣಗಳಿದ್ದುವು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಕೆಲಕಾಲಾನಂತರ ನನ್ನ ಮಾವನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಆತನು ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅತಿ ವೈಭವದಿಂದ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆತನ ಆಸ್ತಿ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ, ಗುಲಾಮರೂ ಸಹ ನನ್ನ ಆಧೀನರಾದರು. ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ತಕರು ನನ್ನ ಮಾವಂದಿರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಂತಲೇ ನನಗೆ ಜವಾಬುದಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿನ ಆಚಾರ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸಬೇಕಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿವರ್ಷ ವಸಂತಋತುವಿನಲ್ಲಿ ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಘಟನೆ ನಡೆಯುವುದುಂಟು. ಒಂದು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿನ ಪುರುಷರಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬರುವುವು. ಅವರು ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಅಂದೆಲ್ಲಾ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಸ್ತ್ರೀಯರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಅವರುಮಾತ್ರ ನಗರದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವರು. ನನಗೆ ಮೊದಲು ಇದು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು. ಆದರೆ ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಅಭ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ನಾನು

ಒಂದುವಿಧದಲ್ಲಿ ಕಳವಳಪಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಾರದ ಪುರಷನೆಂದರೆ ನಾನೊಬ್ಬನೇ! ಉಳಿದ ಪುರಷರೆಲ್ಲ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರಲು ನಾನು ಮಾತ್ರ ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ನಗರದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುವುದು ನನಗೇಕೋ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತಿತ್ತು. ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬರುವ ಮಾರ್ಗ ಹೇಗೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಹಿರಿಯವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಯಾರೂ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಆತನು ನನಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಋಣಬದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಆತನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ "ಅಯ್ಯಾ, ಈಸಾರಿ ನೀನು ಹಾರಿಹೋಗುವಾಗ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಪ್ಪಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ನನ್ನನ್ನೂ ಸಹ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನೀರಿನಮೇಲೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುವೆನು, ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ನನಗೆ ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲೇ ಬೇಕು" ಎಂದೆ. ಮೊದಮೊದಲು ಆತನು ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಒಡಂಬಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆತನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಾಡಿ ಹೊಗಳಿದ ನಂತರ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಆನಂದೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆತನು ಹಾರಿಹೋಗುವಾಗ ಆತನ ಸೊಂಟವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿದೆವು.

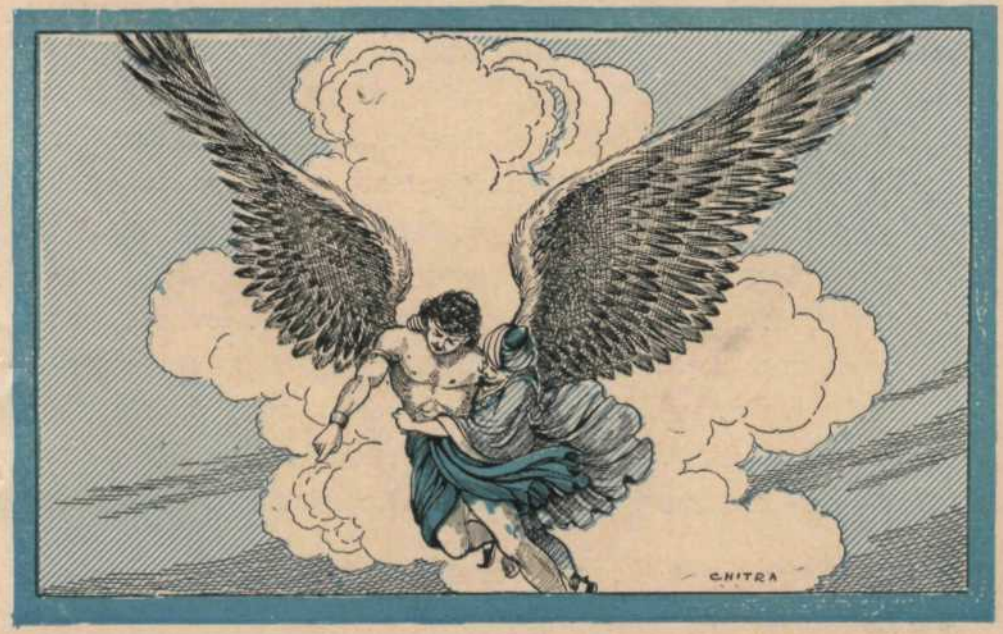

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಹೀಗೇ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿರಲು ನನಗೆ ಸ್ವರ್ಗವು ಬಹು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಗಂಧರ್ವರ ಗಾನ ಕೇಳಿಸಿದಂತೆಯೂ ಭಾಸವಾಯಿತು. ನಾನು ಆನಂದ ತಡೆಯಲಾರದೆ 'ಅಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆ' ಎಂದೆನು. ಈ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಗಗನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದ ವರ್ತಕನು ನಸ್ಸೊಂದಿಗೆ ಮೇಲಿಂದ ಕಲ್ಲು ಬಿದ್ದಂತೆ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬೀಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಎಲ್ಲಿ ನುಚ್ಚು ನೂರಾಗುವೆವೋ ಎಂದು ನಾನು ಭೀತಿಯಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನಾವೊಂದು ಪರ್ವತಶಿಖರವನ್ನು ಸೇರಿದೆವು. ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನು ನನ್ನನ್ನು ದುರದುರನೆ ನೋಡಿ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡದೆ, ತನ್ನಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಎತ್ತಲೋ ಹಾರಿಹೋದನು. ನಾನು ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗನಾದೆ.

ನಾನು ಒಂದು ಬಂಡೆಯನ್ನೇಲಿ ಕುಳಿತು "ಎಲಎಲಾ, ನನ್ನದೆಂತಹ ಬಾಳು. ಒಂದು ಆಪತ್ತು ಕಳೆಯುತ್ತಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ಇಬ್ಬರು ಅಪರೂಪಸೌಂದರ್ಯವುಳ್ಳ ಹುಡುಗರು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಬಂಗಾರದ ಕೋಲು ಗಳಿದ್ದುವು. ನಾನು ಲಗುಬಗನೆ ಎದ್ದು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಮಕ್ಕಳೇ, ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲಾ ಕಾಪಾಡಲಿ. ಯಾರು ನೀವು ಇಲ್ಲೇನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ತನ್ನ ಚಿನ್ನದಕೋಲನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಒಂದುಕಡೆ ಬೊಟ್ಟು ಮಾಡಿ, ನಂತರ ತನ್ನ ಜೊತೆಯವನ ಕೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಎತ್ತಲೋ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ನಾನು ಬಾಲಕನು ಬೊಟ್ಟುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿದತ್ತ ನಡೆದೆನು. ಒಂದು ಬಂಡೆಯ ತಿರುವಿನಲ್ಲೊಂದು ಸರ್ಪ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ಆಗಲೇ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಎದೆಯವರೆವಿಗೂ ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ "ಕಾಪಾಡಿ ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾಪಾಡಿ" ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚಿದನು. ನಾನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹೋಗಿ ಬಂಗಾರದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಆ ಸರ್ಪದ ಕೊರಳಿಗೆ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊಡೆಯಲು ಅದು ಸತ್ತು

ಬಿದ್ದಿತು. ತರುವಾಯ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಸರ್ಪದ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದೆ.

ಆತನು ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡುಹೋಗಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆತ. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕೆಣಕಲು ನನ್ನ ಮನವೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೀಗೆಂದೆ "ಏನಪ್ಪಾ, ಸ್ನೇಹಿತನೊಂದಿಗೆ ವರ್ತಿಸುವ ಬಗೆ ಅದೇಯೇ?"

"ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಉಳಿಸಿದಿರಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞ. ನನ್ನ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿಮಗೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕು. ನಾನು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಲು ನೀವು ಸ್ಮರಿಸಿದ ಹೆಸರೇ ಕಾರಣ. ಆ ಹೆಸರನ್ನು ನಾವು ಯಾರೂ ಸ್ಮರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಹೆಸರು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದರೂ ಸಾಕು, ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿಹೋಗುವುದು" ಎಂದು ತನ್ನ ವಿಪರೀತ ವರ್ತನೆಗೆ ಕಾರಣ ತಿಳಿಸಿದ.

"ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನರಿಯೆ. ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯಬರುತ್ತಿದೆ, ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸು. ನಾನು ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ವಚನವಿತ್ತೆ. ಆತನು ಮಾರುಮಾತನಾಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಬೆನ್ನಿನಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ ಸಾಗಿಸಿದನು.

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಣ್ಣೀರುಹಾಕಿದಳು. "ನಾವು ಈ ಜನರನಡುವೆ ಇರುವುದು ಅಪಾಯಕರ. ಇವರೆಲ್ಲ ಪಿಶಾಚಿಗಣದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿರಬೇಕು" ಎಂದಳು. ಅಲ್ಲಾ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಲಾರದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಕೆಯ ಮಾತುಗಳು ನಿಜವೆಂದು ತೋರಿತು. "ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ಇವರ ಕುಲದವರಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಇವರ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಲ್ಲ. ಇವರ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳು ಆತನಿಗೆ ಸರಿಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡರು. ನಾವಿನ್ನು ಈ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನೆಮಠಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋಗುವ" ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಸಲಹೆಯಿತ್ತಳು.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಿ ಹಣಮಾಡಿ

ಕೊಂಡು ಬಾಗದಾದಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗದವರೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಆಶೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎಂತಲೇ ನಾನು ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ, ಆ ಹಣ ದಿಂದ ಒಂದು ಹಡಗನ್ನೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಕನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆ. ಆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯೂ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆವು. ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕ್ರಯವಿಕ್ರಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಬಸ್ರಾ ಸೇರಿಕೊಂಡೆವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು.

ನಾನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆನಂದಾಶ್ರುಗಳನ್ನು ಸುರಿಸಿದರು. ನಾನು ನನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು, ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಮಧ್ಯೆ ಕುಳಿತು ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ಅನುಭವವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೂರದೇಶ ಪ್ರಯಾಣ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿದೆ. ಆ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸಿಂದಬಾದ್ ನಾವಿಕನು ತನ್ನ ಕಥೆ ಮುಗಿಸಿದಮೇಲೆ ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಮೂಟೆ ಹೊರುವ ಸಿಂದಬಾದನಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ತಮ್ಮಾ, ಈ ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಲು ನಾನೆಷ್ಟು ತಾಪತ್ರಯ ಪಡಬೇಕಾಯಿತೋ, ನೋಡಿದೆಯಾ? ಮೂಟೆ ಹೊತ್ತು ಜೀವಿಸುವ ನೀನು ನನಗಿಂತಲೂ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ಬಾಳು ಬಾಳಲಿಲ್ಲವೇ? ನೀನು ಕಡು ಬಡವನೆಂದೂ, ನಾನು ಶ್ರೀಮಂತನೆಂದೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ದೇವರು ನಾವು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಮಗೆ ಫಲಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದ.

ಕೂಲಿ ಸಿಂದಬಾದ್ ಕೈಮುಗಿದು "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹಾಡಿದ ಹಾಡನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ" ಎಂದ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ. ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದನೂ ಮೂಟೆಹೊರುವ ಸಿಂದಬಾದನೂ ಕೊನೆಯವರೆವಿಗೂ ಮಿತ್ರರಂತಿದ್ದರು.

ಬೆಸ್ತನ ಅದೃಷ್ಟ

ಹರೂನ್ ಆಲ್ ರಷೀದ್ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರದ ಖಲಿಫರಾಗಿದ್ದಾಗ ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬೆಸ್ತನಿದ್ದನು. ಅವನು ಕಡುಬಡವ. ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನವೂ ಸಾಕಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಲೇ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಸರುಮಾತ್ರ ಖಲೀಫಾ ಎಂದಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಈ ಬೆಸ್ತನು ಮಾಮೂಲು ಹೊತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ಎದ್ದು, ಬಲೆಯನ್ನು ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಟೈಗ್ರೆಸ್ ನದಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನಂದು ಹತ್ತಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಲೆ ಬೀಸಿದರೂ ಒಂದು ಮೀನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ನದಿಯ ದಡದಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ವಿಚಾರಪೂರಿತನಾಗಿ ಹೀಗೆಂದುಕೊಂಡನು: "ಅಲ್ಲಾನ ಕರುಣೆ ಯಾರಮೇಲಿರುತ್ತದೋ ತಿಳಿಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಆತನ ದಯೆ ಇಲ್ಲದೆ ತಿಂಡಿಸಹ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ." ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಬೇಸತ್ತು 'ನಾನು ಇನ್ನೊಂದುಸಾರಿ ಬಲೆಬೀಸುತ್ತೇನೆ. ಏನಾದರೂ ಬಿದ್ದರೆ ಬೀಳಲಿ ಇಲ್ಲ ತೆಪ್ಪಗೆ ಮನೆಗೆ ನಡೆಯುವವನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದುಕೊಂಡು ಮೊಣಕಾಲಿನ ಆಳದವರೆವಿಗೂ ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿದು, ತನ್ನ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಬಲೆ ಬೀಸಿದನು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನನಂತರ ಬಲೆಯನ್ನು ಎಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಈಸಾರಿ ಬಲೆ ತುಸ ಭಾರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಬೆಸ್ತನು ಬಹು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಬಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆಳೆದು ನೋಡಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲು ಕುಂಟು ಮತ್ತು ಒಂದು ಕಣ್ಣು ಕುರುಡಾದ ಕೋತಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಬೆಸ್ತನು ಮೊದಲು ಗಾಬರಿಗೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಅವನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂತು. ಕೋಪದ ಭರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಆ ಅಂಗವಿಕಲ ಕೋತಿಯನ್ನು ಕೋಲಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದನು.

ಆಗ ಕೋತಿ ಮಾನವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ "ಖಲೀಫಾ, ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಬೇಡ. ಒಂದು ಮರಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ ಮತ್ತೆ ಬಲೆ ಬೀಸು. ನಿನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರುವುದು" ಎಂದಿತು.

ಅದರ ಸಲಹೆಯಂತೆ ಬಿಸ್ತನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಲಿಯನ್ನು ಬೀಸಿದನು. ಈ ಸಾರಿಯೂಸಹ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿತ್ತು. ಈ ಕಪಿ ಹಿಂದೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕಪಿಗಿಂತಲೂ ವಿಕಾರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಪ್ಪು, ಪಾದಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣ ಇತ್ತು. ಅದೊಂದು ಚಿಂದಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟಿತ್ತು.

"ಎಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಾನ ಚಿತ್ತ. ಇಂದು ನದಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೀನುಗಳೆಲ್ಲ ಮಂಗಗಳಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದುಕೊಂಡ ಖಲೀಫ. ತರುವಾಯ ಅವನು ಕೋಲು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ ಕೋತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, "ಪಾಷಿಷ್ಮಳೇ, ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆ ಇದೇಯೇ? ಆಟವಾಡುವೆಯಾ ನನ್ನಲ್ಲಿ? ನೋಡುತ್ತಿರು ನಿನ್ನನ್ನು ಏನುಮಾಡುತ್ತೇನೇ" ಎಂದು ಕೋಪದಿಂದ ಗರ್ಜಿಸಿದ.

"ತಾಳು ಖಲೀಫ, ದುಡುಕಬೇಡ. ನನ್ನ ಅಣ್ಣನ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ಆತನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು. ನೀನು ಸುಖಪಡುವೆ" ಎಂದಿತು ಮೊದಲನೇ ಕೋತಿ. ಬಿಸ್ತರವನು ಎರಡನೇ ಕೋತಿಯಕಡೆ ತಿರುಗಿ "ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೀಗ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನನ್ನನ್ನಿಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಲಿ ಬೀಸು" ಎಂದಿತು ಎರಡನೇ ಕೋತಿ.

ಬಿಸ್ತನು ಅಂತೆಯೇ ಮೂರನೇ ಬಾರಿ ಬಲಿ ಬೀಸಿದನು. ಈ ಸಾರಿಯೂ ಅವನ ಬಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂಗ ಬಿತ್ತು. ಈ ಮಂಗನ ಮೈ ಕೆಂಗೂದಲಿಂದ ತುಂಬಿತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ, ಪಾದಗಳಿಗೆ ಕೆಂಪುಬಣ್ಣವಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ನೀಲಿಬಣ್ಣದ ಅಂಗಿ ತೊಟ್ಟಿತ್ತು. "ಅರೆ ಅಲ್ಲಾ, ಇಂದೇನೋ ಪ್ರಳಯ ಬಂದಂತಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಗಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಕಾಣಿಸದು" ಎಂದು ಹತಾಶನಾದ ಬಿಸ್ತ. ಆ ಹೊಸ ಕೋತಿಯಕಡೆ ನೋಡಿ "ನೀನು ಯಾರು?" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

"ನಾನು ಯಾರೋ ನೀನರಿಯೆಯಾ? ಈ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅಬೂಸಾದಾ ಎಂಬ ಯಹೂದಿ ವರ್ತಕನಾಯಕನಿದ್ದಾನೆ. ನಾನು ಆ ವರ್ತಕನ ಅದೃಷ್ಟ. ನನ್ನಿಂದಲೇ ಅವನು ದಿನಾ ಹತ್ತು ದೀನಾರಗಳ ಲಾಭ ಸಂಪಾದಿಸು

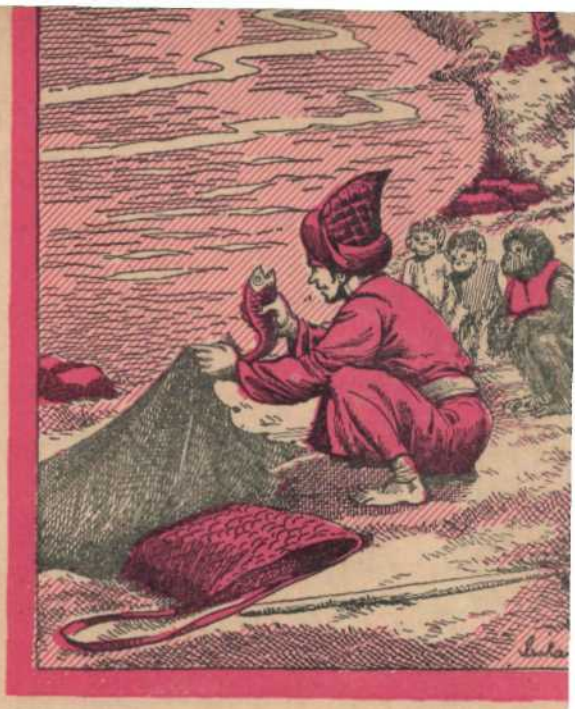

ತ್ತಿದ್ದಾನೆ'' ಎಂದಿತು ಮೂರನೇ ಮುಂಗ. ಬೆಸ್ತನು ಮೊದಲನೇ ಮುಂಗದ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ''ನೀನೂ ಇದ್ದೀಯಾ, ಪಾಪಿಷ್ಠೆ! ಬೆಳಗೆದ್ದಕೂಡಲೇ ನಿನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ ನಾದುದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ತಾಪತ್ರಯ'' ಎಂದು ಕಪಿಯನ್ನು ನಿಂದಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

''ಅದರ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡು. ಮತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ಬಲೆ ಬೀಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೀಳುವುದನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸು'' ಎಂದಿತು ಮೂರನೇ ಕೋತಿ.

''ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನು, ಕಪಿರಾಜ'' ಎಂದು ಬೆಸ್ತನು ಮತ್ತೆ ಬಲೆ ಬೀಸಿದನು. ಈಸಾರಿ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಪೂರ್ವವಾದ ಮೀನು ಬಿತ್ತು. ಅದರ ತಲೆ, ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಹು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದುವು. ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಚಿನ್ನದ ಪದಕಗಳಂತೆ ಥಳಥಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಮೂರನೇ ಕೋತಿ ಹೀಗೆಂದಿತು:

''ಒಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಹರಡಿ ಅದರಮೇಲೆ ಈ ಮೀನನ್ನಿಟ್ಟು, ಹುಲ್ಲು ಮುಚ್ಚು. ತರುವಾಯ ಆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾಗದಾದ್‌ನಗರದ ಪೇಟೆ ಬೀದಿಗೆ ಹೋಗು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಮಾತನಾಡಬೇಡ. ಅಲ್ಲಿ ಆಬೂಸಾದಾನ ಅಂಗಡಿ ಇದೆ. ನೀನು ನೇರವಾಗಿ ಆಬೂಸಾದಾನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೀನನ್ನು ತೋರಿಸು. 'ಇದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತೋರಿಸಿದೆಯಾ?' ಎಂದು ಆತನು ಕೇಳುವನು. ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳು. ಆತನು ಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿನಗೊಂದು ದೀನಾರ ಕೊಡಲು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಆತನು ಆ ಮೀನಿನ ತೂಕದಷ್ಟು ಕೊಡುವೆನೆಂದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಕೊನೆಗೆ ಆತನು 'ಮತ್ತೆ ನಿನಗೇನು ಬೇಕು?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. 'ನನಗೊಂದು ವಚನ ನೀಡಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳು. 'ಏನೆಂದು ವಚನ ಕೊಡಬೇಕು' ಎಂದು ಆತನು ಕೇಳುವನು. ಆಗ ನೀನು 'ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು 'ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ನಾನು ಪಡೆಯುವೆನು'

ಎಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಹೇಳು. ಆತನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ನಾನು ನಿನ್ನವಳಾಗುತ್ತೇನೆ. ಅನಂತರ ನಿನಗೆ ದಿನಾ ಹತ್ತು ದೀನಾರ ಲಾಭ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ'' ಎಂದಿತು.

ಬೆಸ್ತನು ಹರ್ಷಿತನಾಗಿ ಮೂರು ಮುಂಗಗಳ ಕಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿದನು. ಅವು ಕೂಡಲೇ ನದಿಗೆ ಹಾರಿದುವು. ತರುವಾಯ ಅವನು ಮಾನನ್ನು ಕೋತಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹುಲ್ಲು ಮುಚ್ಚಿ, ಆ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹಾಡುತ್ತಾ ಪೇಟೆಗೆ ನಡೆದನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೂ ಅವನು ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಹಾಡುತ್ತಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಬೂಸಾದಾ ಮಾನನ್ನು ಕಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಮಾರುಹೋದನು. ಆ ಮಾನನ್ನು ತನ್ನ ನೌಕರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಬೆಸ್ತನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ದೀನಾರ ಕೊಟ್ಟನು.

ತನ್ನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕಾಣದ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ ಕೈಗೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಖಲೀಫ ಪರಮಾನಂದ ಹೊಂದಿದನು. ಅವನು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಯ ಹೊರಗೆ ಬರಲು, ಅವನಿಗೆ ಕಪಿಯ ಮಾತುಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಕೂಡಲೇ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಆ ದೀನಾರವನ್ನು ಕೆಳಗೆಸೆದು ''ನನಗಿದು ಬೇಡ, ನನ್ನ ಮಾನನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ'' ಎಂದ.

''ಅದೇನೋ ಅದು ಆಶೆ ಬಡುಕ. ಐದು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಆ ಮಿಾನು ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಬಾಳುವದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಅಬೂಸಾದಾ.

ಐದು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿತು. "ಎಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಬಾಗದಾದ್ ನಗರವನ್ನು ಆಳುವ ಖಲೀಫರಲ್ಲೂ ಸಹ ಇರಲಾರದು. ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವನು ಆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧವಾದ. ಆದರೆ ಒಂದೆರಡು ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಕೋತಿಯ ಸಲಹೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಬೆಸ್ತನು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು, ಆ ಹಣವನ್ನು ಅಬೂಸಾದನ ಮುಂದೆ ಬೀಸಾಡಿ "ನನ್ನ ಮಿಾನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ" ಎಂದ.

ಅಬೂಸಾದಾ ಚಕಿತನಾದ. "ಎಲಾ, ಒಂದು ಮಿಾನಿಗೆ ಐದು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇಡವೆಂದು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ, ನೀನು ಎಂಥಾ ಹುಚ್ಚನಿರಬೇಕು. ಸರಿ ಅದರ ಬೆಲೆ ನೀನೇ ಹೇಳಿಬಿಡು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. "ಒಂದು ಸಣ್ಣ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದ ಬೆಸ್ತ.

ಈ ಬೆಸ್ತನು ತನ್ನನ್ನು ಯಹೂದಿ ಮತವನ್ನು ತೊರೆದು ಇಸ್ಲಾಂಮತಕ್ಕೆ ಸೇರುವಂತೆ ಕೇಳಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿ, ಅಬೂಸಾದಾ ಕುಪಿತಗೊಂಡನು. ಆತನು ನೌಕರರನ್ನು ಕರೆದು "ಈ ದುರುಳನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿಯಿರಿ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ. ನೌಕರರು ಬೆಸ್ತನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು, ತನ್ನ ಯಜಮಾನನು ತಡೆಯುವವರೆವಿಗೂ ಬೆಸ್ತ

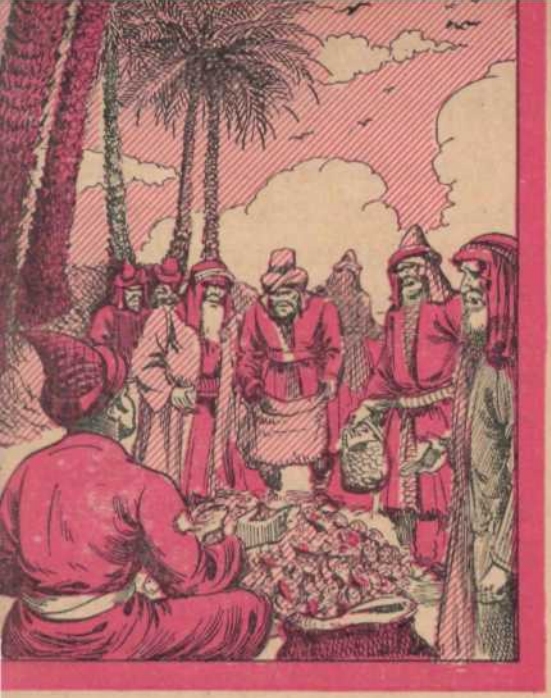

ನನ್ನು ಹೊಡೆದರು. ಬೆಸ್ತನು "ಇಂಥ ಏಟುಗಳು ನನಗೊಂದು ಲೆಕ್ಕವೇ?" ಎಂದ ತಾತ್ಸರ ತುಂಬಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ. ಅಬೂಸಾದಾನಸುನಕ್ಕು "ನನ್ನನ್ನು ಮತಾಂತರ ಹೊಂದುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಹೊಡೆಯುವುದಲ್ಲ, ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೇನು ಬೇಕೋ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೇಳಿ ತೆಗೆದುಕೋ" ಎಂದ.

"ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮಂತಹವರು ಇಸ್ಲಾಂ ಮತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದರೆ ಆ ಮತಕ್ಕೆ ಕಿರೀಟವೇನೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮಾಣವೇ ಬೇರೆ" ಎಂದು ಅಸಲು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ.

"ಈ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ರದ್ದಾಂತವೇ?" ಎಂದು ಅಬೂಸಾದ ಬೆಸ್ತನ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ತನ್ನ ಅದೃಷ್ಟ ಬೆಸ್ತನಿಗೂ, ಬೆಸ್ತನ ಅದೃಷ್ಟ ತನಗೂ ಬರಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿದ.

ಬೆಸ್ತನಿಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಅವನು ಬರಿ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಲೆಬೀಸಿದ. ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಗೆಬಗೆಯ ಮೀನುಗಳು ಬಿದ್ದುವು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯೊರ್ವಳು ಬಂದು ಒಂದು ದೀನಾರ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಂದ ಕೊಂಚ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಳು. ನಂತರ ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಬಂದು ಮೀನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಈ ರೀತಿ ಸಂಜೆಯನೇಳಿಗೆ ತಾನು ಹಿಡಿದ ಮೀನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಹತ್ತು ದೀನಾರಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಹತ್ತುದಿನ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಇದೇ ರೀತಿ ನಡೆಯಿತು.

ಅವನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲೆಂದೂ ಹಣವನ್ನೇ ನೋಡದಿದ್ದ ಖಲೀಫನಬಳಿ ನೂರು ದೀನಾರಗಳು ಸೇರಿದುವು. ಬೆಸ್ತ ಖಲೀಫನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮುರುಕುಮನೆ ವಣಿಕಶ್ರೇಷ್ಠರಿದ್ದ ಬೀದಿಯ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ಹತ್ತನೇಯ ದಿನ ಅವನು ಕಂಪಪೂರ್ತಿ ಕಳ್ಳುಕುಡಿದು ಆ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಆಲೋಚಿಸ ತೊಡಗಿದನು.

"ನಾನು ಬಹಳ ಬಡವನೆಂದು ಜನ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನಬಳಿ ನೂರು ದೀನಾರಗಳಿರುವ ವಿಷಯ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಷ್ಟುಕಾಲ ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡಲಾದೀತು? ಎಂದಾದರೂ ಬಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಖಲೀಫರವರೆವಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

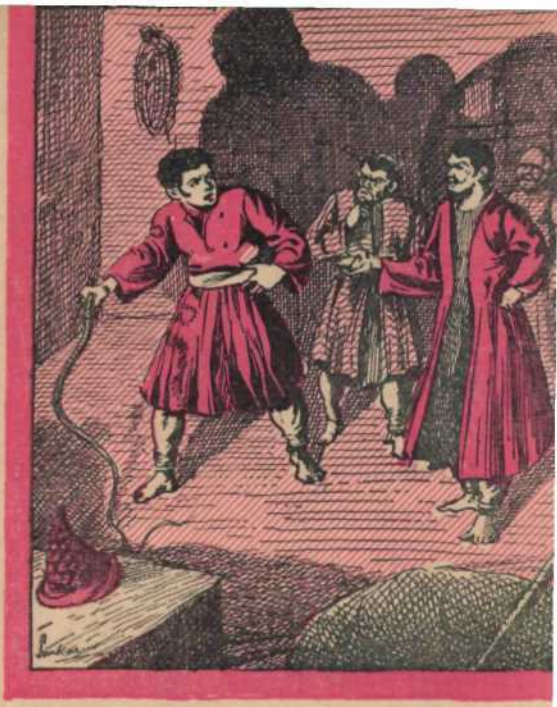

ಆತನು ತನ್ನ ಖಜಾನೆ ಬರಿದಾದಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಎಲೈ, ನಿನ್ನಬಳಿ ನೂರು ದೀನಾರಗಳಿರುವುವಂತೆ. ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹಣವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳುವನು. ನಾನು "ಹುಜೂರ್ ನಾನು ಬಡವರಲ್ಲಿ ಬಡವ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ನೂರು ದೀನಾರಗಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರ ಬೇಕು?" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಆತನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಭಟರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಚಾಟಿಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಮಾಡುವೆನು. ನನ್ನ ಮೈ ಈಗಿನಿಂದಲೇ ಚಾಟಿ ಏಟಿಗೆ ಬಗ್ಗುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ."

ಹೀಗೆ ಆಲೋಚಿಸಿ ಬಿಸ್ತನು ಒಂದು ಚಾಟಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಪ್ರತಿ ಏಟಿಗೂ "ಅಯ್ಯಾ ನನ್ನಬಳಿಹಣವಿಲ್ಲ" 'ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು' ಎಂದು ಆರಚಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಅವನ ಅರಚಾಟ, ಚಾಟಿ ಏಟಿನ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ನೆರೆಹೊರೆಯವರು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತರು. ಬಿಸ್ತನ ಮನೆಗೆ ಕಳ್ಳರು ಬಿದ್ದಿರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಊಹಿಸಿದರು. ಅವರು ಅವನ ಮನೆಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಒಳಗಿಂದ ಅಗಿಣಿಹಾಕಿತ್ತು.

ಉತ್ಸಾಹಿ ಯುವಕರು ಕೆಲವರು ಬಿಸ್ತನಿದ್ದ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಮನೆಯ ಉಪ್ಪರಿಗೆಯಿಂದ ಖಲೀಫನ ಮನೆಯ ಆವರಣಕ್ಕೆ ಹಾರಿ, ಅವನು ತನಗೆತಾನೇ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಕಿರಚುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಯ ಹೊಂದಿದರು. "ಎಲಾ, ನಿನಗೇನು ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೇ? ಏಕೆ ಆ ರೀತಿ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಬಿಸ್ತನು ತುಂಬಾ ಅಮಾಯಕ. ತಾನು ಯಾವುದನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನೋ ಆ ಅಣದ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವರು ಅವನ ತಿಳಿಗೇಡಿತನಕ್ಕೆ ನಕ್ಕು "ಈ ಹಣ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಖಪಡಿಸಲು ಬರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಬಿಸ್ತನು ಮರುದಿನ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುವಾಗ, ಹಣವನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ಟ್ಟರೆ ಎಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು ಅಪಹರಿಸುವರೋ ಎಂದು ಹೆದರಿ ತನ್ನ ಅಂಗಿಯ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ಜೇಬನ್ನು ಹೊಲಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ನೂರು ದೀನಾರಗಳ ಗಂಟನಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಬಳಿಕ ಬಲೆ, ಬುಟ್ಟಿ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನದಿಗೆ ಹೋದನು.

ಅಂದು ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬಲೆ ಬೀಸಿದರೂ ಮೀನು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮಟಮಟ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವರೆವಿಗೂ ನದಿಯಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಪಾಡು ಪಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೂ ಲಾಭವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಬೇಸತ್ತು ನದಿಗಿಳಿದು ಬಲೆಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿದನು. ಹೀಗೆಸೆಯುವಾಗ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣದ ಗಂಟು ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಹೋಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಆತುರದಿಂದ ತನ್ನ ಅರಿವೆಗಳನ್ನು ಕಳಚಿ, ದಡದಮೇಲಿಟ್ಟು ನದಿಗೆ ಹಾರಿದನು. ನದಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಹುಡುಕಿದರೂ ಹಣದ ಗಂಟು ಸಿಗದಾಯಿತು. ಅವನು ಆಯಾಸಗೊಂಡು ವಿಚಾರಪೂರಿತನಾಗಿ ದಡವನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಅವನ ಅಂಗಿಯೂ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಯಾರೋ ಅಪಹರಿಸಿದ್ದರು. ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದಂತಾಯಿತು. ಮೀನಿನ ಬಲೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

2

ಇಬನ್ ಆಲ್ ಕಿರ್ನಾಸ್ ಎಂಬ ಷರಾಪು ವರ್ತಕನು ಬಾಗದಾದ್ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದನು. ಇವನು ಖಲೀಫ ಹರೂನ್ ಆಲ್ ರಷೀದರ

ಆಪ್ತ ಮಿತ್ರ. ಈತನು ಖಲೀಫನಿಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಜನರಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಗದಾದ್‌ನಗರಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆಭರಣಗಳಾಗಲೀ, ಗುಲಾಮರಾಗಲೀ ಬಂದರೆ ಇಬನ್ ಆಲ್ ಕಿರ್ನಾಸ್ ನೋಡಿದ ನಂತರವೇ ಇತರ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ನೋಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಕಿರ್ನಾಸ್ ಬಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮಳನ್ನು ಕರೆತಂದರು. ಆ ತರುಣಿ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿ. ಸೊಗುಸಾಗಿ ಹಾಡಬಲ್ಲಳು. ಸಿತಾರ್ ನುಡಿಸಬಲ್ಲಳು. ಹೆಸರು ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್. ಕಿರ್ನಾಸ್ ಐದು ಸಾವಿರ ದಿನಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು. ಅವಳಿಗೆ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ದೀನಾರಗಳು ಬಾಳುವ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಅವಳನ್ನು ಖಲೀಫನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು.

ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ತನ್ನಬಳಿಗೆ ಬಂದಂದಿನಿಂದ ಖಲೀಫ ಜುಬೇದಾರಾಣಿಯ ಕಡೆಯಾಗಲೀ, ಇತರ ರಾಣೀವಾಸದರ ಕಡೆಯಾಗಲೀ ಮುಖವೆತ್ತಿ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸದಾ ಕುತಲ್ ಕುಲುಬ್ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದನು. ಶುಕ್ರವಾರದಂದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮಸೀದಿಗೆ ಹೋಗುವುದುಂಟು.

ಕೇವಲ ಗುಲಾಮಳೊಬ್ಬಳಿಂದ ಖಲೀಫನು ತಮ್ಮ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಗೆ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಯಿತು;

ರಾಜ್ಯಭಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿರಾಸಕ್ತನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ವಜೀರರು ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಜಾಫರ್ ಖಲೀಫನೊಂದಿಗೆ ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ "ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ಒಬ್ಬ ಗುಲಾಮಳಿಗಾಗಿ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವಿನೋದ ವಿಹಾರಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವುದು ಸರಿಕಾಣದು. ನಾವು ಬೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳೇ ದಿನಗಳಾದುವು" ಎಂದ.

"ಹಾಗೋ, ಇಂದೇ ಹೋಗೋಣ ಬೇಟೆಗೆ. ನಡೆಯಿರಿ" ಎಂದ ಖಲೀಫ.

ಬೇಗ ಬೇಗ ಎಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧತೆಗಳಾದುವು. ಅವರು ಕೆಲವು ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಅಶ್ವಗಳನ್ನೇರಿ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ಬಿಸಿಲು ವಿಪರೀತವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನಗರವನ್ನು ದಾಟಿ ಬಹು ದೂರ ಬಂದಿದ್ದರು. ಖಲೀಫನಿಗೆ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಯಿತು. ನೀರಿಗಾಗಿ ಅವನು ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದನು. ಆತನಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿಬ್ಬದಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಆಕಾರ ಕಾಣಿಸಿತು.

"ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದೇನೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ ಜಾಫರ್" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಖಲೀಫ.

"ಮನುಷ್ಯನಿರುವಂತಿದೆ ಮಹಾಪ್ರಭು. ಯಾವನೋ ತೋಟಮಾಲಿಯಿರಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಬಹುದು. ನಾನು ಹೋಗಿಬರಲೇ?" ಎಂದ ವಜೀರ್.

"ನಮ್ಮ ಭಟರು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಬರುವವರೆವಿಗೂ ನೀವಿಲ್ಲೇ ಇರಿ. ನಾನು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಖಲೀಫನು ಕುದುರೆಯನ್ನು ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿಸಿದನು.

ಖಲೀಫನು ದಿಬ್ಬವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಲು ಅದರಮೇಲಿರುವುದು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ದೃಢವಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಮೈಯನ್ನು ಬಲೆಯಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಜುಟ್ಟು ಕೆದರಿತ್ತು. ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಗೆ ಕೆಂಡದಂತಿದ್ದುವು. ಅವನು ನಮ್ಮ ಬೆಸ್ತ ಖಲೀಫನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

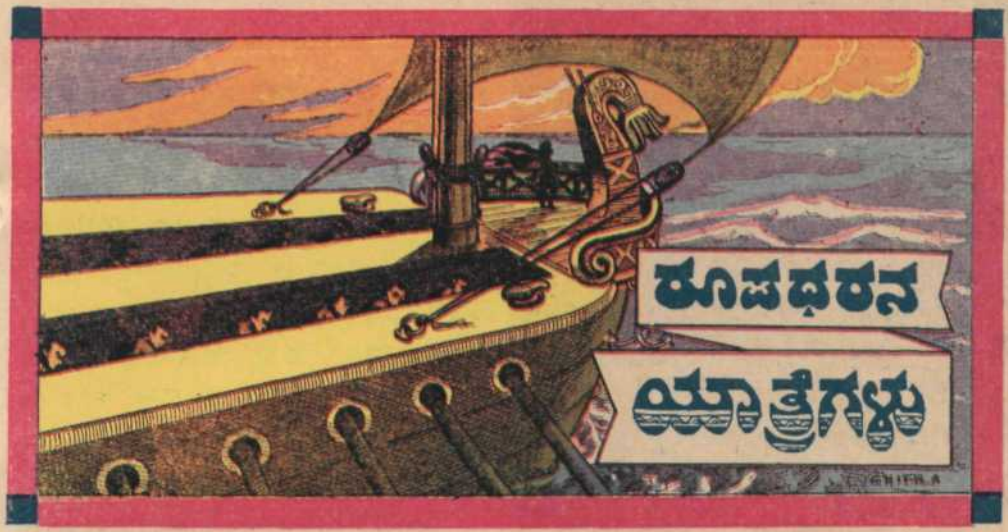

2

[ಟ್ರಾಯ್ ಪತನಾನಂತರ ಮನೆಯಕಡೆಗೆ ಹೊರಟ ರೂಪಧರನೂ ಆತನ ಅನುಚರರೂ, ನೌಕೆಗಳೂ ತುಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತಾಪತ್ರಯಪಟ್ಟು ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಆ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿರುವ ನಿವಾಸಿಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಅರಿಯಲು ರೂಪಧರನು ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಭಟರೊಂದಿಗೆ ಹೋದನು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡನು. ಆ ಗುಹೆ ಘಾಲಲೋಚನರೆಂಬ ಭಯಂಕರ ಜಾತಿಯ ರಕ್ಕಸನದು]

ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಭಯಂಕರವಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಗ್ರೀಕರ ಗುಂಡಿಗೆ ಒಡೆದಂತಾಯಿತು. ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನು ಧೈರ್ಯವಹಿಸಿಕೂಂಡು ಆ ರಾಕ್ಷಸನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಿದನು:

"ಅಯ್ಯಾ, ನಾವು ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರದಿಂದ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಗ್ರೀಕರು. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ನಮ್ಮ ಹಡಗು ದಾರಿತಪ್ಪಿತು. ಅದರಿಂದ ನಾವಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆವು. ನಮ್ಮ ಪ್ರಭು ರಾರಾಜನು ಜಗದ್ವಿಖ್ಯಾತನು. ಆತನು ಅನೇಕ ದೇಶಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರವನ್ನು ಭಸ್ಮೀಭೂತ ಮಾಡಿದನು. ಅಂತಹ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ರಾರಾಜನಕಡೆಯವರಾದ ನಾವು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅತಿಥಿಗಳು. ಅಭ್ಯಾಗತರು ದೇವತಾ ಸಮಾನರು. ಆದುದರಿಂದ ತಾವು ನಮಗೆ ಉಚಿತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆತಿಥ್ಯವಿತ್ತು, ಸಹಾಯಮಾಡಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಕಲ ಆಪತ್ತು

ಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆವು.'' ರೂಪಧರನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಕ್ಕಸನು ವಿಕಟಾಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡಿದನು. ''ಎಲೈ ತಿಳಿಗೇಡಿ, ನಾವು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಫಾಲಲೋಚನರೆದುರು ದೇವತೆಗಳು ನಿಲ್ಲಲಾರರು. ತಿಳಿಯಿತೇ? ಸರಿ, ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹಡಗನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಲಂಗರು ಹಾಕಿರುವಿರಿ? ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲ ಎಲ್ಲಾದರೂ ದೂರದಲ್ಲಿದೆಯೋ? ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿವೆ? ಎಷ್ಟಿವೆ? ಆ ವಿಷಯ ಮುಂಚೆ ಹೇಳು.'' ಎಂದು ಅಬ್ಬರಿಸಿದ.

ರಾಕ್ಷಸನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ರೂಪಧರನು, ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ ''ನಮಗಿನ್ನಿಲ್ಲಿಯ ಹಡಗು! ಅದು ಸಮುದ್ರತೀರದ ಬಂಡೆಗೆ ತಾಕಿ ನುಚ್ಚುನೂರಾಯಿತು. ನಾನು ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲವಾರು ಅನುಚರರ ಹೊರತು ಎಲ್ಲರೂ ನೀರುಪಾಲಾದರು'' ಎಂದನು.

ರಾಕ್ಷಸನು ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೈ ಚಾಚಿ ಇಬ್ಬರು ಗ್ರೀಕರನ್ನು ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿ ಕೊಂದು, ಸುಟ್ಟು ಮೂಳೆಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಉಳಿಸದೆ ಅಗಿದು ಜಗಿದು ತಿಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಈ ದಾರುಣ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದ ರೂಪಧರ ಮತ್ತು ಅವನ ಮಿತ್ರರು ಭೀತಿಯಿಂದ ತಲ್ಲಣಿಸಿದರು.

ಫಾಲಲೋಚನನು ಊಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಐದಾರು ಕೊಡ ಹಸಿಹಾಲನ್ನು ಕುಡಿದು ತೇಗಿದನು. ತರುವಾಯ ತಾನು ಕುರಿಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಕಾಲುಚಾಚಿ ಆಂಗಾತಬಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿದ್ರಿಸಿದನು.

ರೂಪಧರನು ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದು ನಿಂತನು. ಆ ರಾಕ್ಷಸನ ಎದೆಯನ್ನು ತಡವಿ ಹೃದಯವಿರುವ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚಿ ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಇರಿಯಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೊಂದು ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಗುಹೆಗೆ ಅಡ್ಡವಿಟ್ಟಿರುವ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಕದಲಿಸಲು ತಮ್ಮಿಂದ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರಿತು. ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೊಂದರೆ ತಾನೂ, ತನ್ನ ಮಿತ್ರರೂ ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲೇ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸಾಯಬೇಕಾಗುವುದು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇರಲಾರರು. ಹೀಗೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ, ರೂಪ

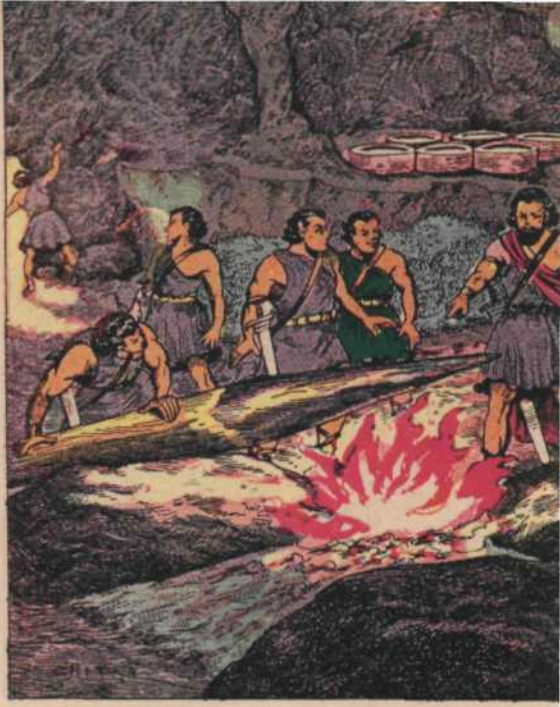

ಧರನು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಒರೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕುಳಿತಕಡೆ ಕಾಲುಚಾಚಿ ಮಲಗಿದನು. ಆದರೆ ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದಾಗಿ ಯೋಚನೆಯೇ ಹೊರತು ಅವನಿಗೆ ನಿದ್ರೆಮಾತ್ರ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸನು ಎದ್ದು, ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ, ಹಾಲನ್ನು ಕರೆದು, ಕರುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ತಾಯಿಯಬಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಇಬ್ಬರು ಗ್ರೀಕರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದು ತಿಂದನು. ಅದಾದಮೇಲೆ, ಮುಂದೆಯನ್ನು ಅಟ್ಟಕೊಂಡು ಹೊರಗೆಹೋದನು. ಒಳಗಿರುವ ಗ್ರೀಕರು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಂತೆ ಈಸಾರಿ ಅವನೊಂದು ಭಾರಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿಟ್ಟನು.

ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಮುಂದೆಯನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಹೊರಟನಂತರ ರೂಪಧರನು ಕಾಲುಸುಟ್ಟ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಅನುಚರರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದ ಈ ರಾಕ್ಷಸನಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ತನ್ನ ಇಷ್ಟದೇವತೆಯಾದ ಬುದ್ಧಿಮತಿದೇವಿಯನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಕೊನೆಗೆ ಅವನಿಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯಿತು. ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಕೈಗೋಲಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಗೆಣ್ಣುಗಳಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಉದ್ದನೆಯ ಮರದಕೊಂಬೆಯನ್ನು ತಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅದು ಇನ್ನೂ ಹಸಿಯದಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಸುಮಾರು ಹಡಗಿನ ಧ್ವಜಸ್ತಂಭದಷ್ಟು ಗಾತ್ರವಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಉದ್ದವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು. ರೂಪಧರನು ಈ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಎರಡು ಭಾಗವಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿದನು. ಅದರ ಕೊನೆಯನ್ನು ಮೊನಚಾಗಿ ಚೆಕ್ಕಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಚೂಪುಮಾಡಿದನು. ನಂತರ ಆ ತುಂಡನ್ನು ಸಗಣಿರಾಸಿಯಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟನು. ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ರಾಕ್ಷಸನು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ಮರದ ಕೊನೆಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಅವನನ್ನು ಅಂಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಈ ರೂಪಧರನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು. ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ

ಸಂಗಡಿಗರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ವರನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಸಾಯಂಕಾಲ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಆಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗುಹೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಮೇಕೆ ಹಾಲು ಕರೆದ ತರುವಾಯ ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ಮುಚ್ಚಿದನು. ಅನಂತರ ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ಗ್ರೀಕರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೂಪಧರನು ಒಂದು ಮರದಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಬಳಿಯಿದ್ದ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಸುರಿದು, ಅದನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹೀಗೆಂದ:

"ಫಾಲಲೋಚನನೇ, ಹಿಡಿ, ಈ ಸಾರಾಯಿಯ ರುಚಿ ನೋಡು. ನಿನಗೆ ನರಮಾಂಸದ ರುಚಿ ತಿಳಿದಿದೆ, ಸಾರಾಯಿಯ ರುಚಿ ಸವಿದಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಮದ್ಯ. ಈ ದಿವ್ಯವಾದ ಮದ್ಯವನ್ನು ನಿನಗೋಸ್ಕರ ತಂದಿರುವೆನು. ಆದರೂ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳದಿರಲಾರೆ. ನೀನು ತುಂಬಾ ಕೆಟ್ಟವನು. ನಿನಗೆ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ತುಸವಾದರೂ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸಿದ್ದಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾರಾದರೂ ಬರುವುದುಂಟೇ?"

ರಾಕ್ಷಸನು ರೂಪಧರನು ಕೊಟ್ಟ ಮದ್ಯಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿದುಬಿಟ್ಟನು. ಅವನಿಗೆ ಅದು ತುಂಬಾ ರುಚಿಕರವಾಗಿ ತೋರಿತು.

"ಈ ಸಾರಾಯಿ ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗೇ ಇದೆ. ಇದು ಮತ್ತಿಷ್ಟಿದ್ದರೆ ಕೊಡು. ನಿನ್ನ ಹೆಸರೇನೋ ಹೇಳು. ನಿನಗೆ ನಮ್ಮ ಆಚಾರದಂತೆ ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರ ಮಾಡುವೆನು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವೂಸಹ ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು ಸೇವಿಸುವೆವು. ಆದರೆ ಅದು ಇದರಷ್ಟು ಸವಿಯಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ರಾಕ್ಷಸನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು, ಒಂದು ವಿಧವಾದ ನಗುವಿನಿಂದ.

ರಾಕ್ಷಸನು ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ರೂಪಧರನುಮಾತ್ರ ಅತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಲೇ ಇದ್ದನು. "ನನ್ನನ್ನು 'ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ'ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು ತಿಳಿಯಿತೇ" ಎಂದ ರೂಪಧರ. ಅವನು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಮೂರು ಸಾರಿ ಆ ಮರದಪಾತ್ರೆಯ ತುಂಬಾ ಸಾರಾಯಿ ಸುರಿದು ಕೊಟ್ಟನು. ರಾಕ್ಷಸನೂ ಕುಡಿದು ಆನಂದಿಸಿದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ನಿನ್ನನ್ನು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವೆನು. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ನಿನ್ನ ತಂಟೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿಸತ್ಕಾರ ಪದ್ಧತಿ" ಎಂದ ರಕ್ಕಸ. ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವನು ಮೈಮರೆದು ನಿದ್ದೆಹೋದನು.

ರೂಪಧರನು ಸಗಣಿರಾಸಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದರ ಕೊನೆಯನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಸುಟ್ಟು, ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರ ಸಹಾಯದಿಂದ, ಕೆಂಪಗೆ ಕಾದ ಆ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನು ಮಲಗಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅದರಿಂದ ಅವನ ಕಣ್ಣನ್ನು ಕುಕ್ಕಿದನು.

ಗುಹೆಯೆಲ್ಲಾ ಅದರುವಂತೆ ಅಬ್ಬರಿಸುತ್ತಾ ಮೇಲಕ್ಕೆದ್ದ ರಕ್ಕಸ. ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮರದಕೊಂಬೆಯನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆದನು. ನೆರೆಹೊರೆಯ ಘಾಲಲೋಚನರನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಕೂಗಿದನು. ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸರು ಅವನ ಅರಚಾಟವನ್ನು ಕೇಳಿ ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು. ಅವರು ಗುಹೆಯ ಹೊರಗಿಂದಲೇ ಕೂಡಿಕೊಂಡು "ಏನು, ಏನಾಯಿತು? ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ಕೂಗಾಡಿ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿವೇಳೆ ನಮ್ಮ ನಿದ್ದೆ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ? ಯಾರಾದರೂ ನಿನ್ನ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರೇ? ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

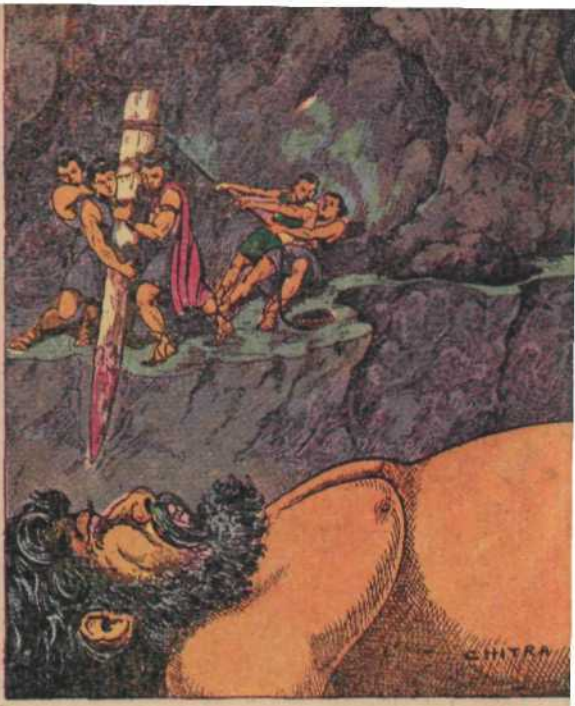

"ಹೌದು, ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸ.

"ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಕೊಲ್ಲುವುದೆಂದರೇನು? ಹುಚ್ಚುಚ್ಚಾರಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನಿದ್ರೆಹೋಗು. ಮೈ ಹುಷಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭಯಪಡಬೇಡ, ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿನ ವೇಳೆಗೆ ಅದು ಸರಿಹೋಗುವುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಘಾಲಲೋಚನರು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗುಹೆಗಳಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು.

ಗುಹೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನು ತೀರಾ ಹತಾಶನಾದನು. ಈಗ ಅಂಧನಾದುದರಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಡಕಾಡುತ್ತಾ ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರದಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿದ್ದ ಬಂಡೆಯನ್ನು

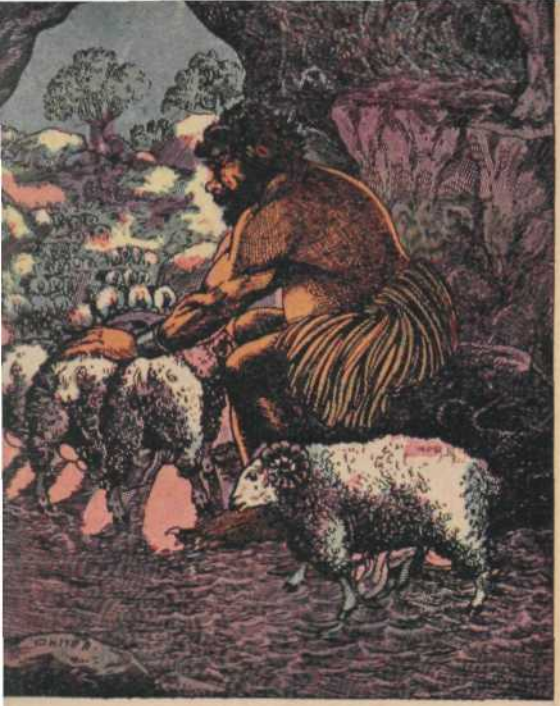

ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ, ಗುಹೆಯ ಬಾಯಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು. ಒಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಗ್ರೀಕರು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೆ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಅವನು ಆ ರೀತಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ರೂಪಧರನು ಅವನೆಣಿಸಿದಷ್ಟು ಮೂಢನಲ್ಲ. ಈ ಗುಹೆಯಿಂದ ತಾನೂ ತನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರೂ ಹೊರಬೀಳಲು ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅವನು ಅದುವರೆವಿಗಾಗಲೇ ಯೋಚಿಸಿದ್ದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಉತ್ತಮವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ರಾಕ್ಷಸನ ಕುರಿಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೊಬ್ಬಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳ ಮೇಲಿನ ತುಪ್ಪಟ ಹಸನಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ರೂಪಧರನು ಮೂರು ಮೂರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ ನಡುವಿನ ಕುರಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಗ್ರೀಕನನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿದನು. ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಸಂಗಡಿಗನಿಗೂ ಮೂರು ಮೂರು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿ, ತಾನುಮಾತ್ರ ಉಳಿದನು. ರಾಕ್ಷಸನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಕುರಿಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಭಾರಿಯಾದ ಆಡನ್ನು ತನಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಳಗಾಯಿತು. ಕುರಿಗಳು ಆಡುಗಳು ಮೆಲ್ಲಗಾಗಿ ಹೊರಟವು. ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಇನ್ನೂ ನರಳಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನು ಹೊರಗೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ ತನ್ನ ಆಡು, ಕುರಿಗಳಬಿನ್ನನ್ನು ನೇವರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳು ಅವುಗಳಡಿಯಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂದು ಆ ಮೂಢನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಅನುಚರರೆಲ್ಲ ದಾಟಹೋದನಂತರ ರೂಪಧರನು ತನಗಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಡಿನ ತಳಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಅದರ ತುಪ್ಪಟವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆಬಂದನು. ದ್ವಾರದಬಳಿಯಿದ್ದ ರಾಕ್ಷಸನು ಆ ಆಡಿನ ಮೈದಡವಿ "ದಿನಾ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವಳು ಇಂದೇಕೆ ಹಿಂದೆಬಿದ್ದೆ? ದುರ್ಮಾರ್ಗನಾದ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲನು ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಕಳ್ಳುಕುಡಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದನೆಂದು ವ್ಯಸನಪಡುತ್ತಿರುವೆಯಾ? ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಹೆದರಬೇಡ" ಎಂದು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಟ್ಟನು.

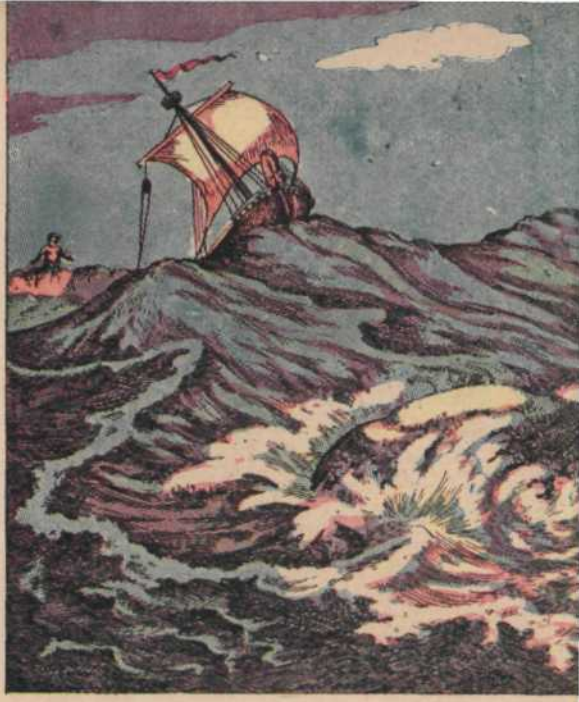

ಆಡು ಗುಹೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದನಂತರ ರೂಪಧರನು ಅದರ ಜೂಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದುನಿಂತನು. ತರುವಾಯ ತನ್ನ ಅನುಚರರ ಪೈಕಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದನು. ಈರೀತಿ ರೂಪಧರನ ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಯಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಬಿದ್ದರು.

ಆ ಗ್ರೀಕರೆಲ್ಲರೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ತಮಗಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದ ಹಡಗನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ರೂಪಧರನೂ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋದ ಹನ್ನೆರಡುಮಂದಿಯೂ ಏನಾದರೋ ತಿಳಿಯದೆ ಆಂದೋಳನಪಡುತ್ತಾ ನೌಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಗ್ರೀಕರು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ, ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಯಿಗೆತುತ್ತಾದ ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯವರಿಗಾಗಿ ಹಲುಬಿದರು. ರೂಪಧರನು "ಗೆಳೆಯರೇ, ಇದು ದುಃಖಪಡುವ ಸಮಯವಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈಗ ವ್ಯವಧಿ ಇಲ್ಲ. ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಷ್ಟು ಆಡುಗಳನ್ನು, ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತನ್ನಿ. ನಾವಿಲ್ಲಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಡೋಣ" ಎಂದನು. ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಅಂತೆಯೇ ಹಲವಾರು ಆಡು ಕುರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದರು. ನಂತರ ಎಲ್ಲರೂ ನೌಕೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟರು.

ನೌಕೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದನಂತರ ರೂಪಧರನು ದಪ್ಪಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದ: "ಎಲಹೋ ಪಾಪಾತ್ಮ, ಘಾಲಲೋಚನನೇ, ನಾನೂ ನನ್ನ ಅನುಚರರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿನ್ನ ವಶವಾಗುವೆವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆಯಾ? ಓ ಮೂಢನೇ! ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿಂದ ಪಾಪಕ್ಕೆ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಇನ್ನುಮೇಲಾದರೂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಾಳು."

ಈ ಮಾತುಗಳು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದುವು. ಅವನು ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆಯನ್ನು, ಮಣ್ಣಿನಹೆಂಟೆಯನ್ನು ಮುರಿದಂತೆ ಮುರಿದು, ರೂಪಧರನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಬಂದ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಎಸೆದನು. ಆ ಬಂಡೆ ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಗಿಂತ ದೂರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬಿತ್ತು. ಅದು ಬಿದ್ದಕಡೆ ಬಾರಿ ಅಲೆಯೆದ್ದಿತು. ಆ ಅಲೆ ನೌಕೆಯನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ತೀರದಕಡೆಗೇ ತಳ್ಳಿಕೊಂಡು ಬಂತು.

ರೂಪಧರನು ಕೂಡಲೇ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಜೋರಾಗಿಹಾಕುವಂತೆ ತನ್ನ ಬೆಂಬಲಿಗರಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಈಸಾರಿ ನೌಕೆ ಮೊದಲಿಗಿಂತಲೂ ಎರಡರಷ್ಟುದೂರ ಹೋದನಂತರ ರೂಪಧರನು ಮತ್ತೆ ರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೆಣಕಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಸುಮ್ಮನಿರುವಂತೆ ಅವನ ಬೆಂಬಲಿಗರು ಬಹಳ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಆದರೆ ರೂಪಧರನು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಗಮನಕೊಡದೆ ಏರುಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆಂದ:

"ಎಲೈ ರಾಕ್ಷಸಾಧಮನೇ, ನಿನ್ನ ಕಣ್ಣು ಕುಕ್ಕಿದವರು ಯಾರೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದಾತನು ರೂಪಧರನೆಂದು ಹೇಳು. ಅವನು ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರವನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಮಹಾವೀರನೆಂದು ಹೇಳು. ಅವನ ದೇಶ ಇಥಕಾದೇಶವೆಂದು ಹೇಳು"

ಈಸಾರಿ ರಾಕ್ಷಸನು ಮತ್ತೊಂದು ಭಾರಿ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಮುರಿದು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ನೌಕೆಯ ಕಡೆಗೆಸೆದನು. ಅದು ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಬಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಸಾರಿ ಅದರಿಂದ ಹೊರಟ ಅಲೆ ರೂಪಧರನ ನೌಕೆಯನ್ನು ತೀರದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ದೂರ ಸಮುದ್ರದಕಡೆಗೆ ನೂಕಿತು.

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ರೂಪಧರನೂ ಅವನ ಅನುಚರರೂ ಉಳಿದ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಆ ನೌಕೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಗ್ರೀಕರು ತಮ್ಮ ಅನುಚರರನ್ನು ಕುರಿತು ಉದ್ವೇಗಗೊಂಡಿದ್ದರು. ರೂಪಧರ ಮತ್ತಿತರರನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಹರ್ಷಿತರಾದರೇನೋ ನಿಜ; ಆದರೆ ಅವರು ರಾಕ್ಷಸನ ಬಾಯಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿಹೋದ ತಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ದುಃಖಿಸಿದರು.

ಅನಂತರ ರೂಪಧರನು ತಂದ ಕುರಿ ಮತ್ತು ಆಡುಗಳನ್ನುಕೊಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡು ತಿಂದರು. ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಾರಾಯಿ ಕುಡಿದು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಕಾಲಕಳೆದು ಆ ರಾತ್ರಿ ತೀರದಲ್ಲೇ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೊದರು. ಮಾರನೇಯದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ನೌಕೆಗಳೆಲ್ಲ ಲಂಗರುಕಿತ್ತು ಪ್ರಯಾಣ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂದು ರೂಪಧರನು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಮುದ್ರದಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಹೊರಟವು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ಮುದುಕ ಹುಲಿ

ದೂರು ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ
'ಸಾಕ್ಷ್ಯವುಂಟೇ' ಎಂದು
ಕೇಳೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ
'ಹುಗಿದಲ್ಲಿ ಮರವೊಂದು
ಸಾಕ್ಷ್ಯವಾಗಿದೆ, ಬೇರೆ
ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾರಿಲ್ಲೆ'ಂದು
ಪೇಳಿದನು ಧರ್ಮಮತಿ.
ಮರವ ಕೇಳಲಿಕೆಂದು
ಕೆಲರು ಹೋಗಲಿ ಯೆಂದು
ನೀತಿಪತಿ ನೇಮಿಸಿದ.
ಪಾಪಮತಿ ಬಲು ಬೆದರಿ
ತಂದೆ ಬಳಿ ಧಾವಿಸಿದ.
'ಮರದ ಪೊಟರೆಯೊಳಿದ್ದು
ಮರದ ಮಾತಿನ ಹಾಗೆ
ಸಾಕ್ಷಿ ಹೇಳಿರಿ' ಎಂದು
ಒತ್ತಾಯಿಸಲು, ಹಾಗೆ
ಹೋದ ನಾ ಮುದುಕ ನಾ
ಮರದ ಪೊಟ್ಟರೆಯೊಳಗೆ
ಕುಳಿತಿರಲು, ಎಲ್ಲರೂ
ಬಂದ ರಾ ಮರದೆಡೆಗೆ.
ಪಾಪಮತಿ ಕೇಳಿದನು:
'ಓ ವೃಕ್ಷರಾಜನೇ!
ಧನದ ಚೋರನು ಯಾರು?
ಪೇಳಯ್ಯ ಬೇಗನೇ.'
ಒಡನೆ ಪೊಟರೆಯೊಳಿದ್ದ
ಮುದುಕ ನಿಂತೆಂದ: 'ಇದು
ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯ ಕಳ್ಳ
ಕೆಲಸ; ನಾ ಕಂಡುದಿದು!'
ಈ ಸಾಕ್ಷಿ ಕೇಳುತಲೆ
ಧರ್ಮಮತಿ ಸಂತಪಿಸಿ
ಸುಳ್ಳು ಸಾಕ್ಷಿಯ ಮರವ
ಸುಡಲು ದರಲೆಯ ಗುಡಿಸಿ
ಭರದಿ ಪೊಟರೆಗೆ ಹಾಕಿ
ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ ನಲ್ಲಿ!
ಉರಿಯುತಿರೆ ಬಲು ಬೆಂಕಿ,
'ಆಯ್ಯಯ್ಯೋ!' ಎನ್ನು ತಲಿ
ಉರಿಗುಳ್ಳಿಗಳ ಮೈಯ
ಮುದುಕ ತಾ ಹೊರ ಸೆಗೆದ!

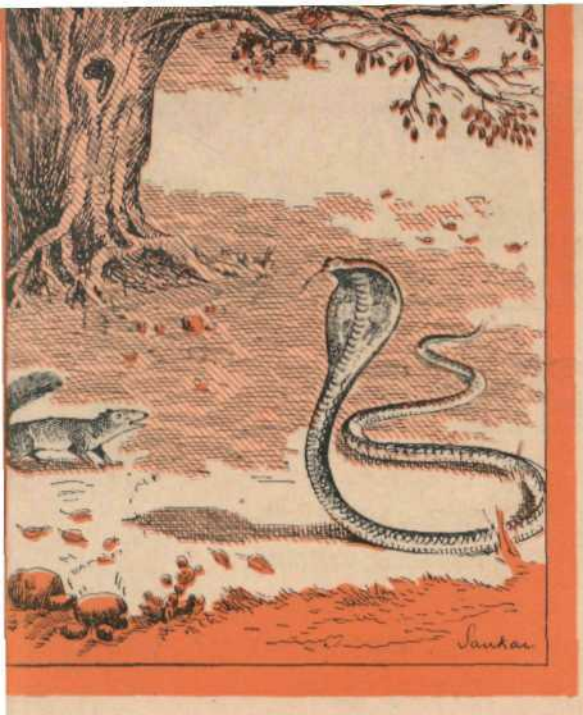

ಕೂಡಿ ಕೇಳಿದ ರೆಲ್ಲ
ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದಿಹುದ.
ಪಾಪಬುದ್ಧಿಗೆ ವಿಧಿಸಿ
ದನು ಶಿಕ್ಷೆ ನೀತಿಪತಿ.
ಆಗ ಜನರಿಗೆ ನೆನಪು
ಬಂತೊಂದು ಕಥೆಯ ಮತಿ:
ಹಿಂದೆ ಕೊಕ್ಕರೆಗಳೆ
ಲ್ಲಾ ಒಂದು ಮರದಲ್ಲಿ
ವಾಸವಾಗಿರಲು, ಆ
ಮರದ ಪೊಟ್ಟರೆಯಲ್ಲಿ
ಹಾವೊಂದು ಇದ್ದಿತದು
ಕೊಕ್ಕರೆಯ ಮರಿಗಳನು
ತಿಂದು ತೀರಿಸುತಿತ್ತು.

ಸಲಸಲವು ಕಂಡಿದನು
ದೊಡ್ಡ ಕೊಕ್ಕರೆ ಯೊಂದು
ಕೊಳದ ಬದಿಯಲಿ ನಿಂತು
ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ ಲೊಂದು
ಏಡಿ ಕೇಳಿತು: 'ಇಂತು
ಚಿಂತೆಯೇ ನಣ್ಣ?'' ಎನೆ
ಬಕನುಡಿಯಿ ತಾ ಕಷ್ಟ.
'ಹಾವ ಕೊಳ್ಳುವ ತಂತ್ರ
ಪೇಳ್ವೆ; ತೊಲಗಿಸ ನಿಷ್ಟ.
ಮುಂಗುಸಿಯ ಬಿಲದಿಂದ
ಮರದ ಪೊಟರೆಯ ವರೆಗೆ
ಮಾನುಗಳ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿಡು;
ನೋಡುತಿರು ನಡೆವ ಬಗೆ!'
ಏಡಿ ಯಾ ಸಲಹೆಯನು
ನಿಜವೆಂದು ನಂಬಿ ಬಕ
ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡೆ, ಮುಂ
ಗುಸಿ ಮಾನುಗಳನು ಬಕ
ಬಕನೆ ತಿನ್ನುತ ಬಂದು,
ಮರದ ಪೊಟರೆಗೆ ಸಂದು
ಹಾವನೂ ಕೊಂದು ಕೊ
ಕ್ಕರೆಗಳೆಲ್ಲವ ಕೊಂದು
ಹೋಯಿತದು! ಕಥೆ ಯಿದೇ.''
ಇಂತೆಂದ ದಮನಕಗೆ
ಕರಟಕನು ಹೀಗೆಂದ:

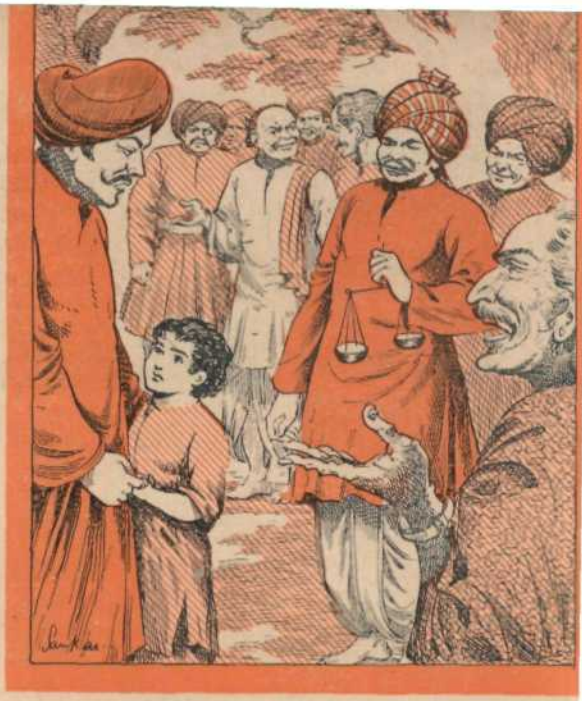

"ಇದರಂತೆ ನಾ ನಿನಗೆ
ಹೇಳುವೆನು ಕಥೆ ಯೊಂದು:
ಧನಿಕ ನೋರ್ವನು ತನ್ನ
ಧನವೆಲ್ಲ ಕಳಕೊಂಡು
ಊರು ಬಿಡಲಿಕೆ ಮುನ್ನ
ತನ್ನ ತ್ರಾಸನ್ನೊಯ್ದು
ಶೆಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು
ಹೋಗಿ ಕೆಲ ದಿನ ಕಳೆದು
ಬಂದು ಕೇಳಲು, ಶೆಟ್ಟ
'ತ್ರಾಸನ್ನು ಇಲಿ ತಿಂದಿ
ತೆಂ'ದ ನಾ ಬಡ ಧನಿಕ
ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ತಲೆಯೊಲೆದು
'ಸರಿಹೋಗಲೇ ನದಕೆ?
ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ
ತಿನಿಸು ಕೊಡಿಸುವೆನೆಂದು
ಹುಡುಗನ್ನ ಒಯ್ದಡಗಿ
ಸಿಟ್ಟು, 'ಗಿಡುಗವು ಬಂದು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡ್ಹೋಯ್ತವನ!'
ಎಂದ ಶೆಟ್ಟಯ ಮುಂದು.
ಶೆಟ್ಟ ಕೋಪದಿ ನಡೆದ
ಊರ ಹಿರಿಯರ ಮುಂದು.
ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ
ದೂರನು ವಿಚಾರಿಸಲು,
ಧನಿಕನೆಲ್ಲಾ ಅರುಹಿ,
'ಇಲಿ ತ್ರಾಸು ತಿಂದಿರಲು
ಹುಡುಗನ್ನ ಹದ್ದೆತ್ತಿ
ಕೊಂಡೊಯ್ಯುದಿದ್ದೀತೆ?
ಅದು ನಡೆವುದಾಗಿರಲು
ಇದು ನಡೆಯದಾದೀತೆ?'
ಕೇಳಿ ನಗಲೆಲ್ಲರೂ
ನೀತಿಪತಿ 'ಭಲೆ!' ಎಂದ.
ತ್ರಾಸನೂ, ಮಗನನೂ
ಸರಿಕೊಡಿಸಿ, ಹೋಗೆಂದ.
ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಸ್ನೇಹಿ
ತನಿಗಿಂತಲೂ ಮೇಲು
ಬುದ್ಧಿಯುತ ವೈರಿಯೇ!
ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಕೇಳು."

ಬೆಳ್ಳದಿಂಗಳ ನಿಚ್ಚಣಿಕೆ

ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರು ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಜಯನಗರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಾರಿ ಕಳ್ಳನಿದ್ದನು. ಅವನು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕುವುದು ಪದ್ಧತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಭುಗಳು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಾವುವೂ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ತೆನ್ನಾಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ಈ ಕಳ್ಳನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹಿಡಿದು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ಅವನು ನಾಲ್ಕು ಜನ ನೆರೆದಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ "ಈ ಕಳ್ಳ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕುವನೋ ಎಂಬ ಭಯ ನನಗೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಡುಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲಾ ಇದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಂದನು.

ತೆನ್ನಾಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಣವಿರುವ ವಿಷಯ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಅವನು ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಬೇಕೆಂದೇ ತೆನ್ನಾಲಿರಾಮನು ಆ ರೀತಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಳ್ಳನು ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಠಮಾಡಿಸಿದ್ದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಕಳ್ಳನು ರಾಮಕೃಷ್ಣನ ಮನೆಗೆ ಇಳಿಬಿದ್ದನು. ಅವನಿಗಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಕಾದುಕುಳಿತಿದ್ದ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು, ಮನೆಯ ಭಾವಣಿಯಮೇಲೆ ಏನೋ ಸದ್ದಾಗಲು, ಅವನು ಕಳ್ಳನಿರಬೇಕೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿ, ತನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ಸಂಜ್ಞೆಮಾಡಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಆಕೆ ದಪ್ಪ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ "ಏನೂಂದ್ರೆ, ಆ ಕಳ್ಳ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೂ ಕನ್ನ ಹಾಕುವನೇ?" ಎಂದಳು.

"ಬರಲಿ ಬಿಡೇ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ನಾನು ಮತ್ತೆ ತರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ.

"ಅಲ್ಲ, ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಕೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೆ. ಈ ಚಿನ್ನ, ಈ ರತ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುತ್ತೀರಿ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು ಆಕೆ.

ಎಂ. ರಾಮರಾವ್

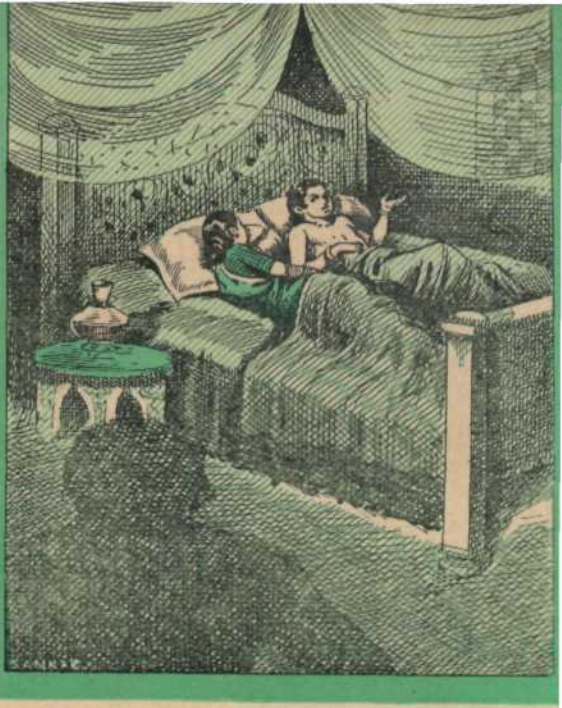

"ಲೇ, ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡಕಣೆ. ನಾನು ಈ ನಗನಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಳ್ಳತನಮಾಡಿ ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ.

"ಏನು? ಕಳ್ಳತನವೇ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಕಳವು ಮಾಡುವಿರಿ?" ಆಶ್ಚರ್ಯಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

"ಹೆಂಗಸರಿಗೇಕೆ ಈ ಉಸಾಬರಿ. ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗ ಮಾಡದೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ದೆಹೋಗು" ಎಂದು ಗದರಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಮಕೃಷ್ಣ.

"ಅದಾಗದು, ನೀವಿಂದು ಹೇಳಲೇ ಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವೇ". ದುಗುಡದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ಆಕೆ.

"ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರು ಭೂಮಿಗೆ ಬಂದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲಾರರು. ನನ್ನಬಳಿ ಒಂದು ಮಂತ್ರವಿದೆ. ಚಿಂತಿಸಬೇಡ" ಎಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಎದೆಯುಬ್ಬಿಸಿ.

"ಏನು ಮಂತ್ರವದು?" ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ಆಕೆ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಗೊಣಗುತ್ತಾ, ಕೊನೆಗೆ "ಒಳ್ಳೇ ಶನಿಕಾಟ ಬಂತಲ್ಲಾಪ್ಪಾ. ಆ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಕೇಳು. ಆದರೆ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಬಾಯಿಬಿಡಬೇಡ. ಅರಮನೆಗೆ ಸೇರಿದ ಖಜಾನೆ ನೋಡಿದ್ದೀಯಷ್ಟೇ. ಅದು ಐದಾರು ಆಳು ಎತ್ತರವಿದೆ. ಅದರ ಛಾವಣಿಯ ಕೊಂಚ ಕೆಳಗೆ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗವಾಕ್ಷವಿದೆ. ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಒಬ್ಬನು ಅದರಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಬಹುದು. ನಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಗೊತ್ತೇ? ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ ಖಜಾನೆಯ ಛಾವಣಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಒಳಗೆ ಬೀಳುವವರೆವಿಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು "ಓಂಭ್ರಾಂತಿ ಓಂಭ್ರಾಂತಿ, ಓಂಭ್ರಾಂತಿ" ಎಂದು ಮೂರು ಬಾರಿ ಮಂತ್ರ ಹೇಳುವೆನು. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳು ಹಗ್ಗದಂತಾಗಿ ನಾನು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸರಸರನೆ ಖಜಾನೆಯೊಳಗೆ ಇಳಿಯುವೆನು. ನನಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಗವಾಕ್ಷದ ಮೂಲಕ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಕಳುವಾದ ರೀತಿ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರಿಗೂ ತಿಳಿಯಲಾರದು. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಏಣಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ

ನಾನು ಅರಮನೆಯ ಖಜಾನೆಯನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ'' ಎಂದ ರಾಮಕೃಷ್ಣ.

''ಹಾಗೇನೂ ಸಮಾಚಾರ?'' ಎಂದು ರಾಮಕೃಷ್ಣನ ಹೆಂಡತಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದಳಂತೆ ನಟಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು.

ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಸಂಭಾಷಣೆ ಯಾವತ್ತೂ ಕಳ್ಳನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೀಗ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕಳ್ಳತನಗಳ ಮೇಲೆ ಮೋಜು ಮಾಯವಾಯಿತು. ಅರಮನೆಯ ಕೋಶಾಗಾರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯ ಬೇಕೆಂದು ಅವನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದನು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ಮನೆ ಛಾವಣಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅರಮನೆಯ ಕೋಶಾಗಾರದ ಛಾವಣಿಯನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಹೇಳಿದ ಗವಾಕ್ಷ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ನೆಲದಿಂದ ಸುಮಾರು ಐದಾಳು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಳ್ಳನು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಗವಾಕ್ಷದಿಂದ ಚಂದ್ರಕಿರಣಗಳು ಖಜಾನೆಯೊಳಗೆ ಬೀಳುವವರೆವಿಗೂ ಕಾದಿದ್ದು ಮೂರು ಸಾರಿ ''ಓಂಭ್ರಾಂತಿ, ಓಂಭ್ರಾಂತಿ, ಓಂಭ್ರಾಂತಿ'' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿ, ಗವಾಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಡಿಯಿಟ್ಟು, ಕೈಯಿಂದ ಕಿರಣಗಳ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಂತೆ ನಟಿಸಿ, ಒಳಕ್ಕೆ ಹಾರಿದ.

ಅವನಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿ ಗಾಳಿ ಹೊರತು ಕೈಗೇನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದನಾದುದರಿಂದ ಮುಂಡಿ ಮುರಿಯಿತು. ಮಾರನೇಯ ದಿನ ರಾಜಭಟರು ಖಜಾನೆ ತೆರೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಕಳ್ಳನು ಮೂಲುಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಳ್ಳನು ಅವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕಳವುಮಾಲೆಲ್ಲಾ ಅರಸನ ವಶವಾಯಿತು.

ಅಂದು ರಾಯರ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತೆನ್ನಾಲಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣನು ತಾನು ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮಾಡಿದ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಸಭಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಬಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ನಕ್ಕರು.

ಭಾರಿ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ರಾಮಕೃಷ್ಣನಿಗೆ ರಾಯರು ಉಚಿತ ಮರ್ಯಾದೆಗಳನ್ನು, ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆದರಿಸಿದರು.

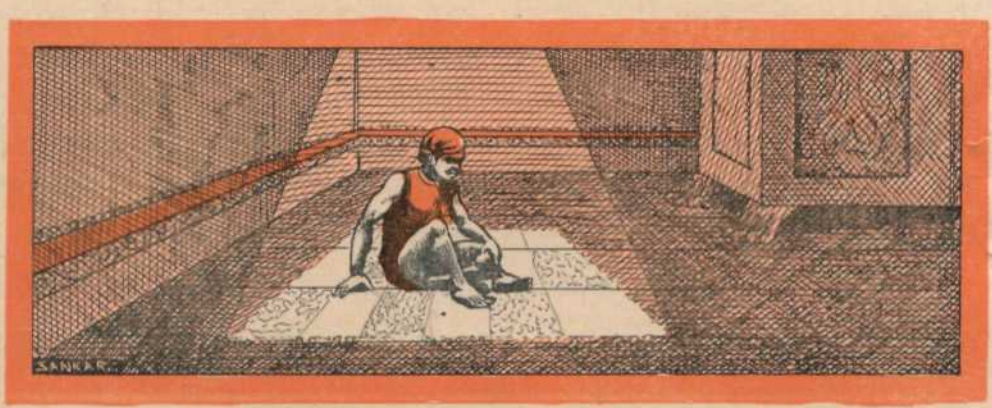

ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವನು ಶತಮೂರ್ಖ. ತಂದೆ ಸತ್ತುಹೋದ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡವರಿಬ್ಬರೂ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಮೂರನೆಯವನಿಗೆ ಒಂದು ಹಳೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಒಂದು ದಿನ ದೊಡ್ಡವರಿಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಪೇಟೆಯಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು. ತಾನುಮಾತ್ರ ಏಕೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಕೂಡದೆಂದುಕೊಂಡು, ಮೂರ್ಖತಮ್ಮನು ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಎತ್ತನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

"ಎತ್ತು ಬೇಕೆ?" ಎಂದು ಅರಚುತ್ತ ಆತ ಕಾಡುದಾರಿ ಹಿಡಿದುಹೋಗುತಿದ್ದ. ದಾರಿಯಲ್ಲೊಂದು ಒಣಗಿದ ಮರವಿತ್ತು. ಅದರ ಕೊಂಬೆ ಗಾಳಿಗೆ ತಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು 'ಕೀರ್‌ಕೀರ್' ಎಂದು ಶಬ್ದವಾಗುತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶತಮೂರ್ಖ, "ಬೇಕೋ ಎತ್ತು? ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ. ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ತೆಗೆದುಕೊ" ಎಂದ. ಮರ ಮತ್ತೆ 'ಕೀರ್‌ಕೀರ್' ಅಂದಿತು.

"ಓ! ಹಣ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ಗಡು ಬೇಕೆ? ಸರಿ. ನಾಳೆ ಕೊಡು. ನಿನ್ನ ಹಣ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೀತು. ಇಕೋ ಎತ್ತು." ಎಂದು ಶತಮೂರ್ಖ ಎತ್ತನ್ನು ಆ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋದ.

"ಎನೋ ಮೂರ್ಖಾ, ಹಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ? ಎಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರು ಕೇಳಿದರು.

"ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಟ್ಟೆ" ಎಂದ ಶತಮೂರ್ಖ.

ಅಣ್ಣಂದಿರು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ, "ಮಾರಿದೆಯಾ? ಹಣವೆಲ್ಲಿದೆ?" ಎಂದರು.

"ನಾಳೆಯವರೆಗೆ ಗಡುಕೊಟ್ಟೆ." ಅಂದ ಶತಮೂರ್ಖ. ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅವನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬೈದು ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಮಾರನೇದಿನ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಶತಮೂರ್ಖನು ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಒಣಮರವನ್ನು ನೋಡಿದ. ಎತ್ತು ಇರಲಿಲ್ಲ; ಯಾರೋ

ಬಿ. ರಮಾನಂದ

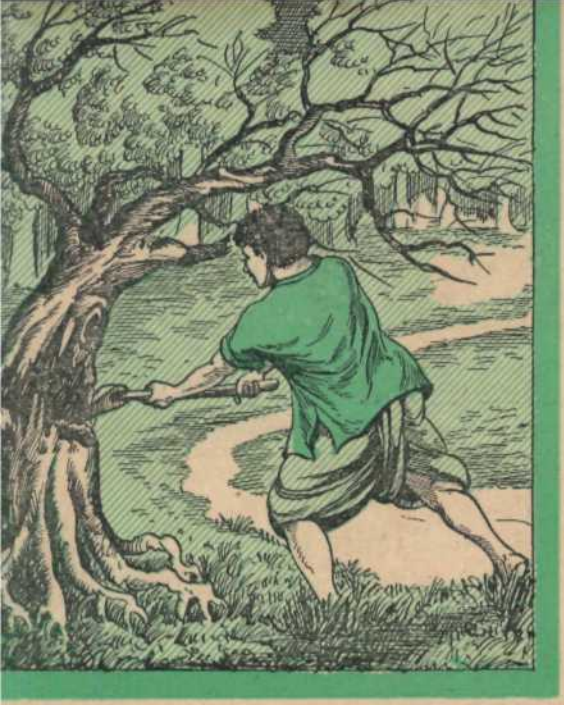

ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮರಮಾತ್ರ ಗಾಳಿಗೆ ಒಲೆದಾಡುತಿತ್ತು. ಶತಮೂರ್ಖನು ಆ ಮರವನ್ನು ಕುರಿತು, "ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಹಣ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡು" ಅಂದ. ಮರ "ಕೀರ್‌ಕೀರ್" ಅಂದಿತು.

"ಮತ್ತೆ ನಾಳೆಯೆ? ಒಳ್ಳೆಕತೆ! ಉಂ, ಸರಿ. ನಾಳೆವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿಂತೇನು. ನಾಳೆಯೂ ಹೀಗೇ ಹೇಳಿದರೆ ನೋಡು ಮತ್ತೆ! ಎಚ್ಚರ!" ಎಂದು ಗದರಿಸಿ ಹೇಳಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟ.

"ಹಣ ತಂದೆಯೇನೊ?" ಎಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರು ಕೇಳಿದರು. "ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲ. ನಾಳೆಯಂತೆ. ನಾಳೆವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾಯಿತು." ಎಂದ ಶತಮೂರ್ಖ.

"ಯಾರಿಗೋ ನೀನು ಎತ್ತು ಮಾರಿದ್ದು?" ಎಂದು ಅವರು ಕೇಳಿದರು.

"ಆ ಒಣಮರಕ್ಕೆ. ಅದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿದೆ" ಎಂದ ಶತಮೂರ್ಖ.

"ಶತಮೂರ್ಖನಲ್ಲ, ಸಾವಿರಮೂರ್ಖ ನೀನು!" ಎಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರುಬೈದರು.

ಮೂರ್ಖ ತಮ್ಮ ಮರುದಿವಸ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಹೆಗಲ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ಒಣ ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ.

"ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡೋ! ನಿನಗೆ ಸಾಲಬಿಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಅಣ್ಣಂದಿರುಬೈಯುತ್ತ ಇದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಮರ ಗಾಳಿಗೆ 'ಕೀರ್‌ಕೀರ್' ಎಂದಿತು.

"ಊಹುಂ. ಅದೇನೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣವೂ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಣ ನನಗೆ ಕೊಡದೇಹೋದರೆ ನಿನ್ನನ್ನೀಗಲೇ ಕಡಿದು ಹಾಕಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ! ಏನಂದು ಕೊಂಡೆ?" ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿದ.

ಮರವು 'ಕೀರ್‌ಕೀರ್' ಅಂದಿತು. ಶತಮೂರ್ಖನು ಕೊಡಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಅದರ ಬುಡಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಆ ಒಣಮರವು ನಾಲ್ಕಾರು ಏಟುಗಳಿಗೇ ಪಟಪಟಾರನೆ ಮುರಿದು ನೆಲಕ್ಕೆಬಿತ್ತು.

ಅದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುರಿದು ಬೀಳಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಣವಿತ್ತು. ಅದರ ಲ್ಲೊಂದು ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಕಳ್ಳರು ತಾವು ಕದ್ದ ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆ

ಬಂಗಾರವೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮೂರ್ಖ ತಮ್ಮನ ಕಣ್ಣಿಗೆಬಿತ್ತು. ಒಡನೇ ಆತ ಎರಡು ಮೂರು ಮುಷ್ಟಿ ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಜೇಬಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆದಾರಿ ಹಿಡಿದ.

"ಈ ಬಂಗಾರವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಂದ?" ಎಂದು ಅಣ್ಣಂದಿರು ಕೇಳಿದರು.

"ಬಿಟ್ಟೀನೇ ಮತ್ತೆ? ನಾಲ್ಕು ತಗಿಲಿಸಿದಾಗ ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಕ್ಕಿತು ಆ ಮರ. ಇನ್ನೂ ಬಹಳ ಕಕ್ಕಿದೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೇ ತಂದೆ" ಎಂದ ಮೂರ್ಖ ತಮ್ಮ.

ಅವನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅವನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವ ಬಂಗಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಹೊರಟರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಆ ಮೂರ್ಖ ತಮ್ಮನಿಗೆ, "ಲೋ, ಮೂರ್ಖಾ, ನಮ್ಮ ಹತ್ತರ ಈ ಬಂಗಾರವಿರುವುದೆಂದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು. ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅಪಾಯವಾದೀತು" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು.

"ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಲಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಸಣ್ಣ ತಮ್ಮ.

ಮುಂದೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಾಗ ಊರಿನ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅವರಿಗೆದುರಾಗಿ ಬಂದರು. "ಓಹೋಹೋ! ಮೂವರೂ ಗಂಟಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ತರುತಿದೀರಲ್ಲಾ? ಏನದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು.

"ತೊಂಡೆಕಾಯಿ" ಎಂದ ಹಿರಿಯಣ್ಣ. ಕೂಡಲೇ ಶತಮೂರ್ಖನು "ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಬಹುದೆ? ಇವೆಲ್ಲಾ ಬಂಗಾರ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ! ಬೇಕಾದರೆ ನೋಡಿ!" ಎಂದು ತನ್ನ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟು ಬಂಗಾರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾಯಿತು. ಮೂರ್ಖನ ಚೀಲದೊಳಗಿನಿಂದ ಗಬಕ್ಕನೆ ಎರಡು ಹಿಡಿ ಬಂಗಾರವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡರು.

"ಆ! ಇದೆಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯ!" ಎನ್ನುತ್ತ ಶತಮೂರ್ಖನು ಕೂಡಲಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ನೆತ್ತಿಮೇಲೆ ಹಾಕಿದ. ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅಯ್ಯಪ್ಪೆಂದು ಸತ್ತುಬಿದ್ದರು.

"ಅಯ್ಯೋ! ಮೂರ್ಖಾ! ಎಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ! ನಿನ್ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಯಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕೊರಳಿಗೂ ತಂದೆಯಲ್ಲಾ! ಈಗ ಈ

ಶವವನ್ನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಬಿಡಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೊಡ್ಡವರಿಬ್ಬರೂ ದಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಂಡ ತೆಗೆದು ಆ ಶವವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಹುಗಿದುಹಾಕಿದರು.

ಆದರೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಮೂರ್ಖ ತಮ್ಮನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಪ್ರಮಾದ ವಿದೆಯೆಂದು ಬಾವಿಸಿ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಮತ್ತೆ ಬಂದು, ಆ ಶವವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ದೂರ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು, ಮೊದಲು ಶವವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸತ್ತ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಹುಗಿದಿಟ್ಟರು.

ಎರಡುದಿನದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಂದೋಳನ ಹೊರ ಟಿತು. ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು “ನಮ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಏನಾದರೋ” ಎಂದು ಕೇಳುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಶತಮೂರ್ಖನು ಕೇಳಿ, “ನಿಮಗೇನು ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನೇ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ತಲೆಯನ್ನು ಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಒಡೆದೆ. ನನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅವರನ್ನು ಹುಗಿದರು. ಸುಳ್ಳಾದರೆ ಬನ್ನಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಹೆಣವನ್ನು ಹುಗಿದಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ.

“ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಗಿದದ್ದು” ಎಂದು ಮೂರ್ಖನು ಅಲ್ಲಿ ಅಗೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಸ್ವಲ್ಪಹೊಂಡ ತೋಡಿದಮೇಲೆ, “ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೂದಲಿತ್ತೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. “ಹೌದು” ಎಂದರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು. “ಗಡ್ಡವೂ ಇದೆಯಷ್ಟೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮೂರ್ಖ. “ಹೌದು ಇದೆ” ಎಂದರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು. “ನೆತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೊಂಬುಗಳೂ ಇವೆ ಅಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಮೂರ್ಖ. “ಕೊಂಬುಗಳಿರುವುದೆಂದರೇನೋ ಅದು?” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂಬ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು.

“ನನ್ನ ಮಾತು ನಂಬದಿದ್ದರೆ ನೀವೇ ನೋಡಿ!” ಎಂದು ಮೂರ್ಖನು ಸತ್ತ ಮೇಕೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ.

“ಈ ಶತಮೂರ್ಖನ ಮಾತು ನಂಬಿದರೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸಾವಿರ ಮೂರ್ಖರಾಗಬೇಕು!” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಪಾಡಿಗೆ ತಾವು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1957 ನವೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: **ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.**

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಆರಾಮವಾಗಿ ಹೋಗೋದು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ವೀರರಂತೆ ಸಾಗೋದು

ಕಳಿಸಿದವರು: ಕೀ. ವ. ಕೇಶವ,

ದೇಲಂಪಾಡಿ ಪಿ.ಓ. ಕಾಸರಗೋಡು, ದ. ಮಲಬಾರ್

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಆಮೆಗಳು

ಸರೀಸೃಪಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಗೆಯವು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನೇದು ಆಮೆಗಳು, ಎರಡನೇದು ಮೊಸಳೆಗಳು, ಮೂರನೇದು ಹಾವು ಹಲ್ಲಿಗಳು.

ಆಮೆಗೆ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಕವಚವಿದೆ. ಮತ್ತೆ ಯಾವ ಸರೀಸೃಪಗಳಿಗೂ ಇಂತಹ ಕವಚ ವಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಆಮೆಗಳು ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಮ್ಮ ತಲೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಈ ಕವಚದೊಳಗೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಆಮೆಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಾಮೆ, ನೆಲಾಮೆ ಎಂದು ಎರಡು ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ನೀರಾಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆರಡು ಜಾತಿಗಳು: ಕೆಲವು ಕರೆಬಾವಿಗಳಲ್ಲಿಮಾತ್ರ ವಿರುತ್ತವೆ; ಇವು ಸೀನೀರಾಮೆಗಳು. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿರುವವುಗಳು ಉಪ್ಪುನೀರಾಮೆಗಳು. ಕೆರೆಬಾವಿಗಳ ಆಮೆಗಳು ಶ್ವಾಸಕೋಶಗಳಿಂದ ಶ್ವಾಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವು ಆಗಾಗ ನೀರಮೇಲೆ ಬಂದು ಉಸಿರಾಡಿಸ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಚಿತ್ರವೇನಂದರೆ ಅವು ತಲೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿಕೊಂಡೇ ಆಹಾರವನ್ನು ನುಂಗಬೇಕು.

ಮೊಸಳೆಗೆ ಹಲ್ಲುಗಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀರಾಮೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವುಗಳ ದವಡೆಗಳು ಮನುಷ್ಯರ ಬೆರಳನ್ನು ಗಾಯಪಡಿಸುವಷ್ಟು ಹರಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಆಮೆಯ ನಡಿಗೆ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು; ಬಲುನಿಧಾನ. ಅವು ಅಲುಗಾಡಲಾರವು. ಆದರೂ ದೀರ್ಘಾಯುಷಿಯಾಗಿ ನೂರುವರ್ಷ ಮೇಲೆಯೆ ಬದುಕುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಆಮೆಗಳು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವು. ಇವುಗಳ ಭಾರ ೫೦೦ ಪೌಂಡಿಗೂ ಮಿಂಚಿ ಬಿಡುವುದುಂಟು. ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಮನುಷ್ಯನು ಏರಿ ಸವಾರಿಮಾಡಬಹುದು.

ವಿಷ್ಣು ಎತ್ತಿದ ಅವತಾರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾಕಚ್ಛಪವೂ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಸಮುದ್ರದಾಮೆಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನೀರಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡಲು ಮಾತ್ರವೇ ಇವು ನೀರುಬಿಟ್ಟು ನೆಲದಮೇಲೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಹಾಸಿರಾಮೆಗಳೆನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇವುಗಳ ಕಾಲುಗಳು ಜಲ್ಲೆಯ ಹಾಗೆ ಈಜಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿವೆ. ಒಂದೊಂದು ಹಾಸಿರಾಮೆ ೪೦೦ ಪೌಂಡು ಭಾರವಿದ್ದು ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎಲ್ಲಾ ಸರೀಸೃಪಗಳಂತೆ ಆಮೆಗಳೂ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುತ್ತವೆ. ಸಮುದ್ರದಾಮೆಗಳು ತೀರದ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಗುಳಿತೋಡಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಗುಳಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಬೆಚ್ಚನೆತನವೂ, ತೇವವೂ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ. ಮೊಟ್ಟೆಯೊಡೆದು ಮರಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಅವು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕೆಲವನ್ನು ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ನೀರನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಮರಿಗಳು ದಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

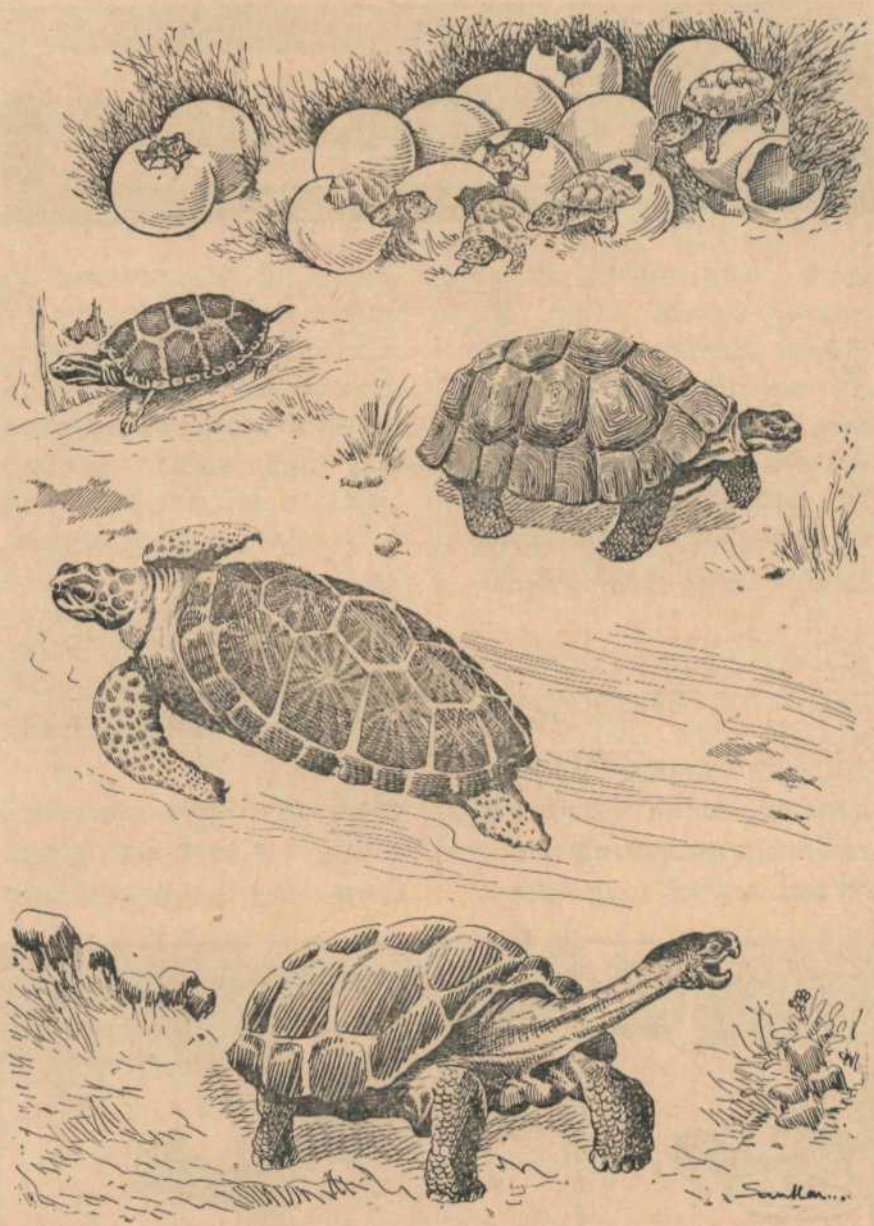

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಪೂರ್ವದ ಅಶೋಕಸ್ತಂಭವೊಂದು ಬುದ್ಧನ ಜನ್ಮ ಸ್ಥಳವಾದ ಲುಂಬಿನಿಗೆ ಏಳು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿತೆಂದು ನೇಪಾಳದ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯ ಭೌದ್ಧ ಸಂಘವಾದ 'ಧರ್ಮೋದಯ'ವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಸುಮಾರು ಮೂರು ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಆ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮೂರು ಅಶೋಕ ಸ್ತಂಭಗಳು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾದುವಂತೆ.

* * *

ಭಾರತ ಪ್ರಧಾನಿ ಪಂಡಿತ ಜವಹರಲಾಲ ನೆಹರೂರವರು ಕಳೆದ ಜೂಲೈ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ತೆರಳಿ ಜೂಲೈ ೮ ರಂದು ನೆದರ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋದರು. ನೆದರ್ಲೆಂಡಿನ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೈರೋ ಮತ್ತು ಖಾರ್ಟೂಮ್‌ಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಜೂಲೈ ೧೫ ರಂದು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಶ್ರೀ ದ್ವಾರಕಾ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ಅಭಿನವ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ತೀರ್ಥ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಜೇಷ್ಠ ಬಹುಳ ಸಪ್ತಮಿ ತಿಥಿಯಂದು, ೧೩೩೧ ಶಿವಲಿಂಗಗಳನ್ನೂ ೧೦೦೮ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳನ್ನೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದರು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಈ ವರೆಗೆ ಇಷ್ಟು ಶಿವಲಿಂಗಗಳೂ ಸಾಲಿಗ್ರಾಮಗಳೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದುದಿಲ್ಲ. ಆಂತೆಯೇ ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸಮಾರಂಭವೆನಿಸಿತ್ತು. ಭಾಗವತ ಸಪ್ತಾಹ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಮ್ಮೇಳನ, ಸರ್ವಪರಿಷತ್ತು ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವತ್ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೂ ಆ ಸಮಾರಂಭದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದುವು.

* * *

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಾವರದಲ್ಲಿ ತಾರೀಕು 4-7-1957 ರಂದು, ಸ್ಥಳೀಯ ಬೋರ್ಡು ಶಾಲೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದ

ಜನಪ್ರಿಯ ಅಧ್ಯಾಪಿಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಕೃಷ್ಣಾಬಾ್ಯಯಿಂಬವರಿಗೆ, ಇಲ್ಲಿಯ ನಾಗರೀಕರು ಒಂದು ವಿದಾಯ ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದರು. ಈ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಬಿ. ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಪೈ. ಬಿ. ಎ. ಬಿ. ಟಿ. ಇವರು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ನಾಗರಿಕರ ಪರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮತಿಯವರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟಲೊಂದನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಲಾಯಿತು.

*　　*　　*

ಅಜಂತಾ ಗುಹೆಗಳ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರಸರಕಾರವು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡೀ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಉದ್ಯಾನವನವನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರಕಾರವೇ ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಪೋಷಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇದರ ನಮೂನೆಯನ್ನು ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಶಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಹಾರ್ಟಿಕಲ್ಚರ್ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ತಯಾರುಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

*　　*　　*

ನಿತ್ಯಜೀವನದಲ್ಲಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ವಿನಿಯೋಗವನ್ನು ಕುರಿತು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳು (ಗ್ರಾಮೀಣ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೇಂದ್ರಗಳು) ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿವೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಗುವುದೆಂದೂ, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವು ಕಮ್ಯೂನಿಟೀ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುವುದೆಂದೂ ಸರಕಾರವು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

*　　*　　*

ಭೂಗೋಳ ಮತ್ತು ಅದರ ಸುತ್ತಲೂ ಆವರಿಸಿರುವ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಂಡು ಕೇಳಿ ಅರಿಯದಷ್ಟು ತೀವ್ರತೆಯಿಂದಲೂ, ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿಯೂ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಲು ನಿರ್ಣಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಭೂಭೌತ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂವತ್ಸರವು ಕಳೆದ ಜೂಲೈ ಒಂದರಿಂದ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ಇತರ ೭೦ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

೧೯೫೮ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೩೧ನೇ ತಾರೀಕಿನವರೆಗೆ ೧೮ ತಿಂಗಳು ಜರುಗುವ ಈ ಮಹತ್ವವಾದ ಅಂತರ್ಜಾತೀಯ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು "ಅಂತರ್ಜಾತೀಯ ಭೂಭೌತ ವಿಜ್ಞಾನ ವರ್ಷ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

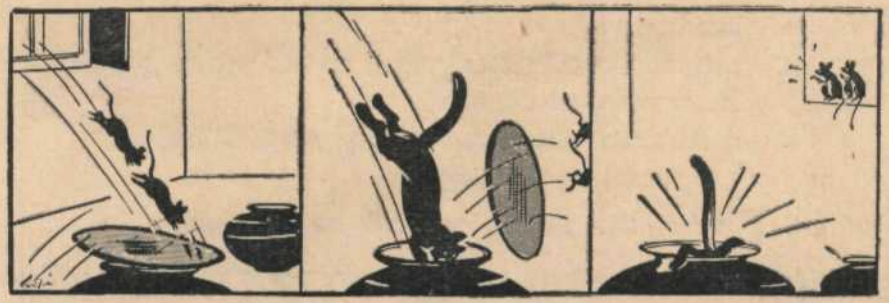

ಲಘು ಸಮಸ್ಯಾಕ್ಷರ

ನಾ ನಾ ರು ?

೧. ಒಂದು ಎರಡರಲಿ ಗುಂಪಾಗಿರುವೆ
ಮೂರುನಾಲ್ಕರಲಿ ಒಡೆಯ ನಾಗುವೆ.
ಒಂದು ನಾಲ್ಕರಲಿ ಹೋಗುವವನಾಗಿ
ನಾಲ್ಕೊಂದೆರಡರ ಕೊನೆಯ ತಲೆ ಎಕ್ಕಳಿಸಿಕೊಂಡು
ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ರಕ್ತಹೀರುವೆನೋಡಿ ನಾನಾರು ?

೨. ಒಂದು ಎರಡರಿಂದ ಮಾನವನೆನಿಸಿ
ಮೂರು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಗಂಡನಾಗಿ
ಎರಡು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಸುಂದರೀ ಶಿರೋಮಣಿಯಾಗಿ
ಎರಡು ನಾಲ್ಕು ಮೂರು ನಾಲ್ಕುಗಳಿಂದ ಆ
ಸುಂದರೀ ಶಿರೋಮಣಿಯ ಗಂಡನಾಗುವೆ ನೋಡಿ! ನಾನಾರು ?

೩. ಒಂದು ಎರಡರಿಂದ ರಾವಣ ಮೃತ್ಯುವಾಗಿನಾ ನೆಗಡಿಯಿಂ ಬನ್ನಬಡುವೆ.
ಮೂರು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಹಣ್ಣಾಗಿ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೈವೆ.
ಒಂದು ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಒಳ್ಳೆ ಗುಣದವಳಾಗಿ
ನಾಲ್ಕೆರಡರಿಂದ ಬಳುಕುವ ಬಳ್ಳಿಯಾಗಿರುವೆ, ನೋಡಿ ನಾನಾರು ಹೇಳಿ?

ಉತ್ತರ: ೧— ಕೊಳೆ, ೨— ಕಳೆ, ೩— ಕಳೆ

ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ತಲೆ ಕಡಿಯಿರಿ!

೧. ಒಂದು ಧಾನ್ಯದ ತಲೆ ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಹಕ್ಕಿಯ ರೋಮವಾಗುತ್ತದೆ.
೨. ಒಂದು ಜಗಳದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದರೆ ಸಾಧಪಶುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತೆ.
೩. ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ತಲೆ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದರೆ ದೇವತೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.
೪. ಕ್ಷೌರಿಕ ನೊಬ್ಬನ ತಲೆಯನ್ನೆ ತೆಗೆದುಬಿಟ್ಟರೆ ಆತ ನಿಮಗೆ ತಂದೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ.
೫. ನಿಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನದ ತಲೆಯನ್ನೆ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದರೆ ತೀರಿತು, ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ.
೬. ಧೈರ್ಯಮಾಡಿ ಗಣಪತಿಯ ತಲೆಯನ್ನೆ ಕಡಿದು ನೋಡಿ, ಆತ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಏನು ಹೇಗೆಂದು ಇಲ್ಲೇ ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿ!

ಉತ್ತರ: ೧— ಕೂದಲು-ಲ್ಲ, ೨— ಕಲಹ-ಲಹ, ೩— ಬಾಲ-ಬಾಲೆ, ೪— ಕ್ಷೌರಿಕ-ರಿಕ, ೫— ಮನೆ-ನೆ, ೬— ಗಣಪತಿ-ಪತಿ

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press (Private) Ltd., and Published by him for Chandamama Publications, from Madras 26.—Controlling Editor : SRI 'CHAKRAPANI'

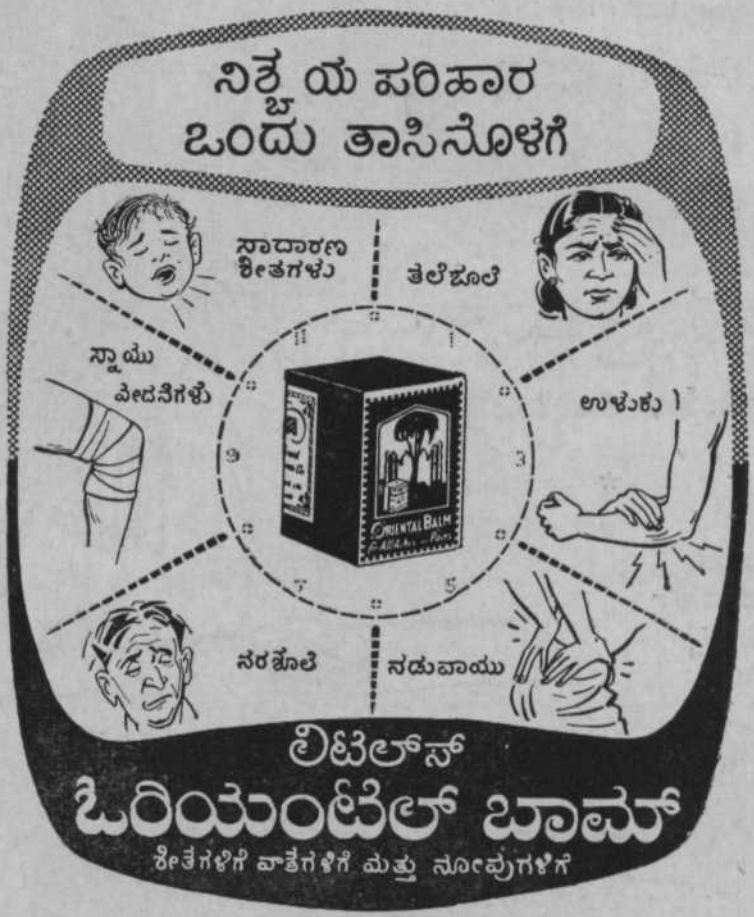

LITTLE'S ORIENTAL BALM & PH. LTD. MADRAS · 1

ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ
ಕುಶಲತೆಯನ್ನು
ದೊಡ್ಡದಾಗಿ
ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದಲ್ಲ

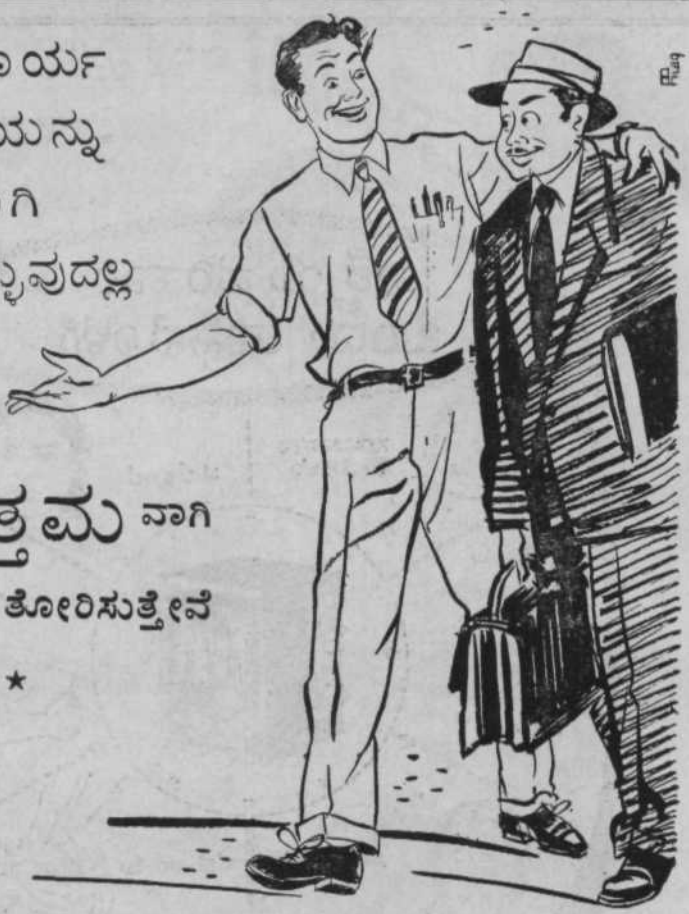

ಅತ್ಯುತ್ತಮ ವಾಗಿ
ಮೂಡಿಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇವೆ

★

ಪೋಸ್ಟರ್ಸ್
ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್ಸ್
ಕಾರ್ಟನ್ಸ್
ಲೇಬಿಲ್ಸ್
ಬುಕ್ಲೆಟ್ಸ್
ಫೋಲ್ಡರ್ಸ್

ಆಫ್‌ಸೆಟ್ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಸರಿ

ಮೇಲ್ತರದ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಗುರ್ತು

ಪ್ರಸಾದ್ ಪ್ರೊಸೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ. ಮದರಾಸು - 26

ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯ :
ಲೋಟಸ್ ಹೌಸ್ ಮೇರೀನ್ ಲೈನ್ಸ್, ಬೊಂಬಾಯಿ - 1.
ಫೋನ್ : 241162

ನೋಡಿರಿ! ಅರ್ಧ ಸನ್‌ಲೈಟ್ ಸೋಪೇ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆದಿದೆ!
ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೊರೆಯಿಂದಲೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ!
SUNLIGHT SOAP
ಸನ್‌ಲೈಟ್ ಸೋಪು
ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಒಗೆಯುತ್ತದೆ
S. 249-50 KN

ಇದು ಸತ್ಯ...

ಲೋಮ

ಸ್ವಭಾವಿಕವಾಗಿ
ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪುಗೊಳಿಸುವ
ಜಗತ್ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಧನ.

ಸೋಲ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಬ್ಯೂಟರ್ಸ್:

ಎಮ್. ಎಮ್. ಖಾಂಭಟ್‌ವಾಲಾ

ಅಹಮದಾಬಾದ್

★

ಏಜೆಂಟರು:

ಸಿ. ನರೋತ್ತಮ್ & ಕೊ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 2.

ಜೆ. ಬಾಲಾಭಾಯ್ & ಕೊ,
ನೇತಾಜಿ ಸುಭಾಸ್ ರೋಡ್ ಮದರಾಸು - 1.

ಷಾ ಬಾವಿಷಿ & ಕೊ,
ರಾಧಾಬಜಾರ್ ಸ್ಟ್ರೀಟ್, ಕಲಕತ್ತ.

ಡಿಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಸ್ಟೋರ್ಸ್, ಚಾಂದ್ನಿಚೌಕ್-ಡಿಲ್ಲಿ.

ಸೂ ಚ ನೆ

ಬರುವ ತಿಂಗಳ 'ಚಂದಮಾಮ' ಸಂಚಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳ ಕಡೇ ವಾರದಲ್ಲೇ ಪೋಸ್ಟ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಸಂಚಿಕೆಗಳು ತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಸೇರದಿದ್ದರೆ, ನಿಮ್ಮೂರ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಕಂಪ್ಲೇಂಟು ಕೊಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿ ನಮಗೂ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ :: ಮದ್ರಾಸ್-26.

"ಚಂದಮಾಮ"ನಿಗೆ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು

★

ಏಜಂಟರಿಲ್ಲದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಏಜಂಟರು ಬೇಕು. ನೀವು ಏಜಂಟರಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ **3-0-0** ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ನಿಮಗೆ **8** ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ನಿಮಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ **1-0-0** ಲಾಭವಿರುತ್ತದೆ. ಪೂರ್ಣ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಬರೆಯಿರಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಪಬ್ಲಿಕೇಷನ್ಸ್
ವಡಪಳನಿ : ಮದ್ರಾಸು - 26

ನಿಮ್ಮ ಮಗು ಹೀಗೆ
ಕಷ್ಟ ಪಡುವುದಾದರೆ

ಅದಕ್ಕೆ

ಮ್ಯಾನರ್ಸ್ ಗ್ರೈಪ್ ಮಿಕ್ಶ್ಚರ್

ಕೊಡಿರಿ

ಮತ್ತು ಅದು ಪುನಃ
ಸಂತೋಷದಿಂದ
ನಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿರಿ

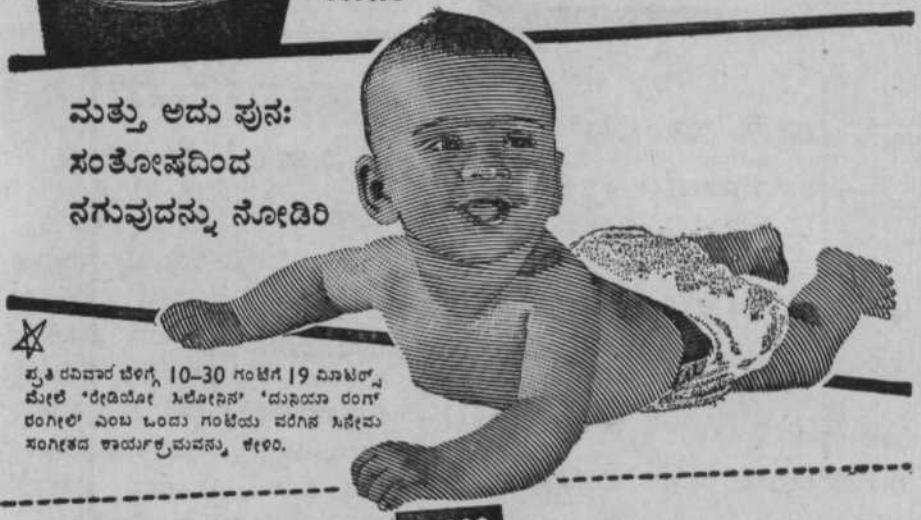

ಪ್ರತಿ ರವಿವಾರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 10–30 ಗಂಟೆಗೆ 19 ನಿಮಿಟ್ಸ್ ಮೇಲೆ 'ರೇಡಿಯೋ ಸಿಲೋನಿನಿಸ್' 'ದುನಿಯಾ ರಂಗ್ ರಂಗೀಲೆ' ಎಂಬ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಪರೆಗಿನ ಸಿನೇಮ ಸಂಗೀತದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೇಳಿರಿ.

ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ದರ್ಜೆಯ ಈ ಚಿಹ್ನೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿರಿ

ಇದು 'ಮ್ಯಾನರ್ಸ್'ರವರ ತಯಾರಿಕೆ

GEOFFREY MANNERS & CO. PRIVATE LTD., BOMBAY • CALCUTTA • DELHI • MADRAS.
ASP/GM3

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರ
ವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅವಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ
ಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ, ವರ್ತಕರಿಗೂ
ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟೀ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದೀ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ,
ಮರಾಠೀ, ಗುಜರಾತೀ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ
ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು.

★

ದಿ

ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.

ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು-26.

ಫೋನ್: 88851-3 ಲೈನುಗಳು

ಒಗೆಯಬಲ್ಲ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ

ತಾತಾರವರ **501** ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ

ಒಗೆಯಬಹುದು!

ಜಿಪ್ಸಿ, ಲಿನನ್, ಫ್ಲೈಲಾವ್ — ಒಗೆಯಬಲ್ಲ ಯಾವ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಆದರೆ — ಅದನ್ನು ತಾತಾರವರ 501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ಒಗೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅದು ಖಡಿಯದೆಯೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಶುಭ್ರಮಾಡುತ್ತದೆ.

501 ಬಾರ್ ಸಾಬೂನಿನ ಪ್ರತಿ ಬಿಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಅವೇಕ ಬಾರುಗಳಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಬೂನು ಇರುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ 501 ಬಾರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಬಟ್ಟೆಗಳೂ ಹೆಚ್ಚು ದಿವಸ ಬಾಳಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಇದಕ್ಕೆ **25** ವರ್ಷಗಳ ಉತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಇದೆ

ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತೀಯ ಬೂಡವಾಳ • ಸಂಚಾಲಕತ್ವ • ಶ್ರಮ

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್

ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2, ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1

ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಡುಗಡೆ!

Photo by P. R. Shinde

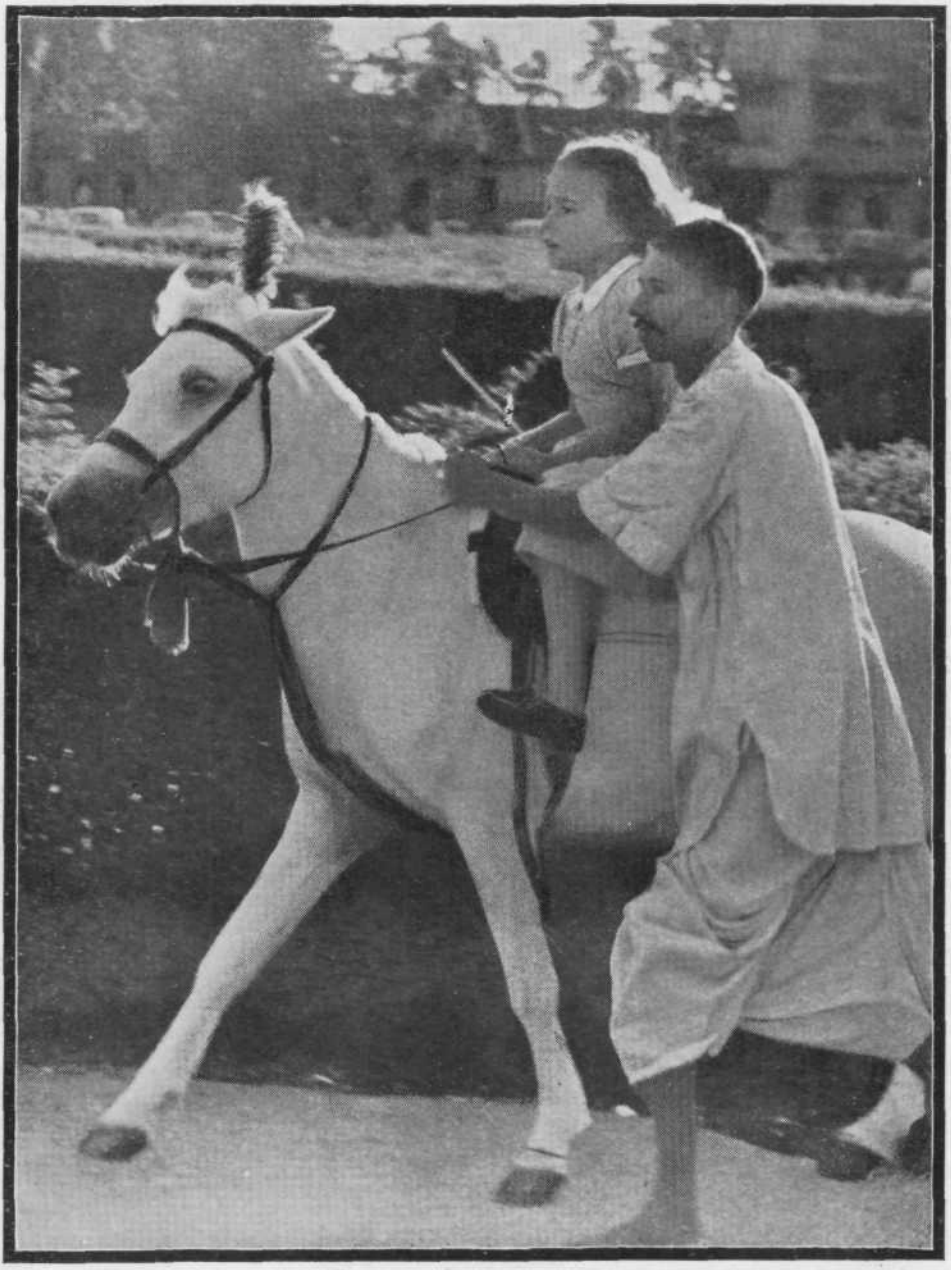

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ವೀರರಂತೆ ಸಾಗೋದು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಕೇ. ವ. ಕೇಶವ

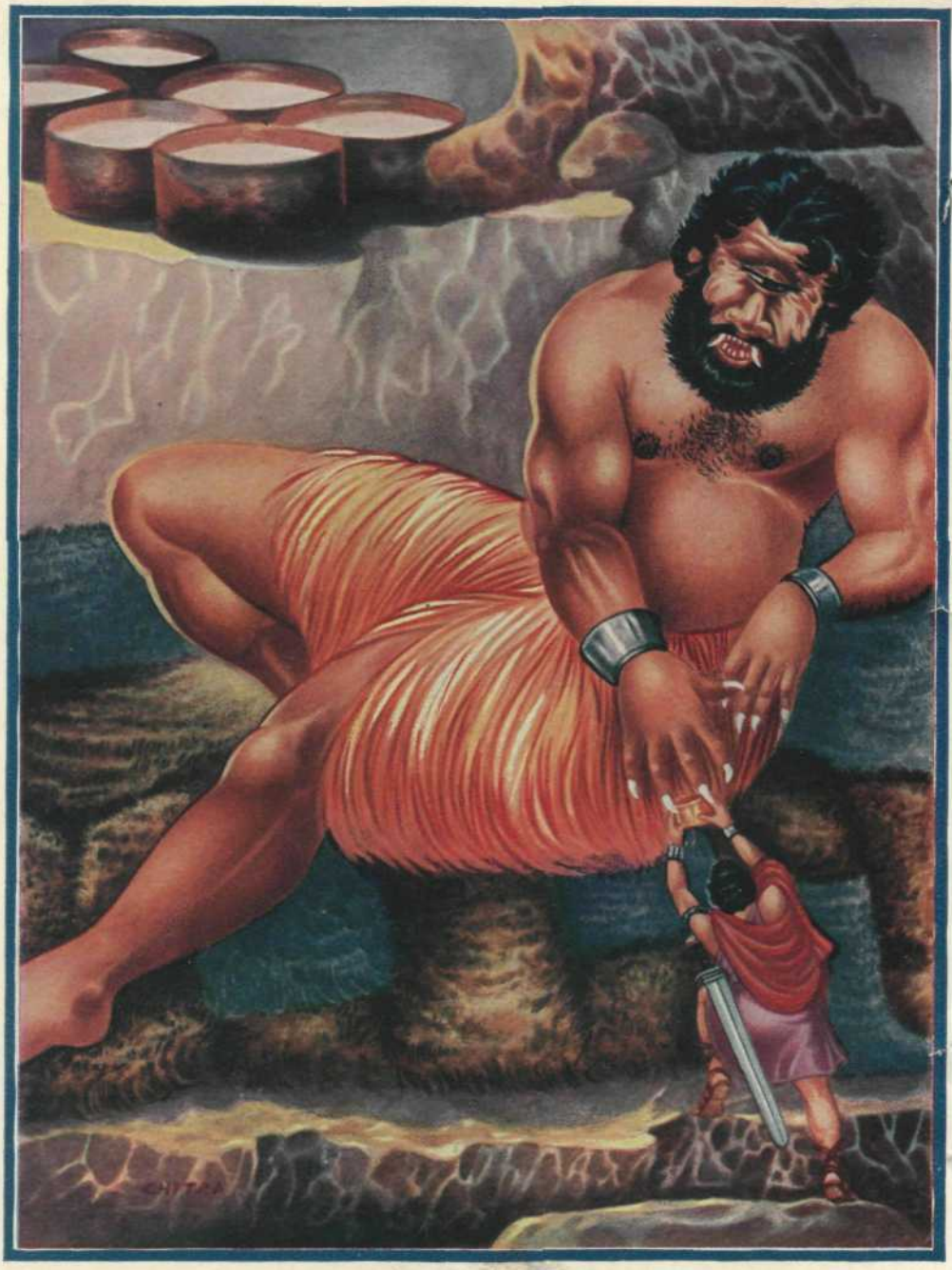

ರೂಪಧರನ ಯಾತ್ರೆ ಸು - ೨